

“Sosyalizmde ısrar, insan olmakta ısrardır”

YURTSEVER GENÇLİK

İki aylık İdeoloji ve Kültür Dergisi

Sayı 33

Ocak/Şubat 2025

SARA'nın
Kavgasıyla
Serhıldanları
Büyütelim
Önder APO ile
Buluşalım

İÇİNDEKİLER

Perspektif

- 02** 15 Şubat Komplosu 21. yüzyılın Komplosudur
Önder APO
- 05** Temel Hedefimiz Yenilenme ve Değişim...
Baran Mawa
- 10** Vejin ve İsyanların Ruhu ile Zaferi Kazan...
Axîn Mahîr Dîcle
- 14** Ailecilikle Mücadele Düşman ile Mücaledir
Ferzende Isyan

Hakikat Savaşçıları

- 18** Bi Rihekî Fedayî
Heval Isyan
- 19** Dikarim di Her Qadê de Şer Bikim
Diyalog
- 21** Beşinci Kelebek Misali
Asya Ali
- 23** Zilan Komutasında Bir Savaş Eri
Rojger Helin

Paradigma

- 25** İnşanın Bilinci Özgürlük Sosyolojisi
Atakan Mahir
- 27** Öz Savunma Toplumsal Özün
Düşmana Karşı Örgütlenmesidir
Hogir Botan

Dosya

- 30** Uluslararası Komplo Kürt Varlığını ve İradesini
Yok etmeyi Hedefleyen Saldırıdır
Duran Kalkan
- 37** Özel Savaş Devleti T.c'ye Karşı İdeolojik Mücadele
Sara Hogir Riha

Araştırma - İnceleme

- 39** Pozitivist Bilimcilik Gerçeğin
Kasaplığıdır
Senar Viyan
- 41** Özgürlük İsyanının Adı Dersim
Tolhıldan Tekman
- 43** Kürdistan'da İsyan Geleneği
Bawer Agir

Kültür ve Sanat

- 46** Apê Aram
Rüstem Serhed

Editörden

- 47** Gelo tu dizanî
- 48** Belgesel / Kitap Tanıtımı
- 50** YCWK Eylem Bilançosu

EDITÖRDEN

Sara'nın Kavgasıyla Serhıldanları Büyütelim Önder APO ile Buluşalım

Değerli Yursever Gençlik!

2025 yılına girdiğimiz bugünlerde Önderliğimizden aldığımız haberler ve selamıyla nasıl yaşamamız gerektiği, nasıl mücadele edeceğimiz bizlere gösterilmiştir. Yine dönem görev ve sorumluluklarımız bizlere hatırlatılmıştır. Küresel özgürlük hamlemiz Önderliğimizin amansız direnişi ile bütünleşmiş ve düşmana dizçöktürerek, tüm politikalarını yerle bir etmiştir. Direnen Önderlik, direnen kahraman gerilla ve direnen halk gerçekliğimiz, düşmanın tüm saldırılarına karşı yıl boyunca eylem seferberliği içerisinde olmuş ve Küresel özgürlük Hamlesini yeni bir aşamaya dönüştürmüştür. Düşmanın “teslim aldık” dediği anda, kusursuz ve tarihi eylemleriyle sürece yön veren Ş.Asya Eli ve Ş.Rojger Helin arkadaşların eylemi anda cevap olan militan duruşunu açığa çıkartmış ve yeni bir direniş sürecinin çizgisini, ölçüsünü belirlemiştir.

Varlık ve özgürlük yılı olarak nitelendirdiğimiz 2024 yılı büyük bir mücadele çizgisini açığa çıkartmış ve 2025 yılı biz yurtsever gençler öncülüğünde zafer yılı haline gelmeyi beklemektedir. 15 Şubat uluslararası komplo ve devamı olan 9 Ocak katliamının yıldönümünde Yurtsever Gençlik olarak “Güneşimizi Karartamazsınız” eylemlerini sahiplenerek intikam ateşi ve serhıldan ruhunu kuşanalım. Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü için yürütmüş olduğumuz mücadele çizgisinin öncü gücü olan yurtsever kadın ve yurtsever gençlik olarak eğitim, örgütleme ve eylem çizgisiyle Önderlik yaşam tarzını kendimizde yaratalım ve Önder Apo ile bütünleşelim. Yurtsever Gençlik Dergimizin, Ocak ve Şubat sayısını yeni kategorileri ile siz değerli okuyucularla buluşturuyoruz. Dergimizde ideolojik bir bilinç kazandıracak ve sizleri birçok konuda aydınlatacak yazılar yer almaktadır. Bu temelde Önderlikle özgürleşmek ve bütünleşmek için;

Bizi Okuyun Bizi Tanıyın

Genç Başladık Genç Başaracağız!

Editör

Ocak/Şubat 2025

15 ŞUBAT KOMPLosu 21. YÜZYILIN KOMPOSUDUR

Batı uygarlığının bana karşı geliştirdiği ikiye bölünmüşlüğü, hem Moskova, hem Atina ve hem de Roma kaynaklı olarak ortaya çıkarmaya çalışıyorum. Türkiye aydınlarına, 'insani talepleri anlayın, gerçeği halkınız için ortaya çıkarın' diyorum. Bunları devlet, politikacılar, Kürtler, herkes anlamak zorundadır. 15 Şubat komplosu 21. yüzyılın komplosudur. Ben kendimi doğru katmaya çalışıyorum. 15 Şubat komplosunu bugünlerde derinliğine yeni boyutları ile açacağım. Neden sakın davrandım? Şiddet olgusunu ortadan kaldırdım. Bunlar çok ciddi şeylerdir. Devlet sandığımızdan daha fazla takip ediyor. Toplumun bu noktayı yakalaması ve bunu geliştirmesi gerekir. Bu da mücadeleyi geliştirmeye olur. Geçmişteki durumlarınızı iyi bir özeleştiriyile aşmanız gerekir. Yetmiş yaşındakiler için de bu gereklidir.

Senaryoyu Batı yazdı, yani temel aktör Batı'dır. Türkiye'ye gardiyanlık ve infaz rolü verildi. Yunan kışkırtıcılığı korkunç bir şeydir. Oyunun içinde İngilizler de var. Bir takım acayip olaylar oldu. Sanıyorum an'ı gelecek. Beni Kenya'ya götüren uçak İngiliz uçağı. Oradaki Yunan Elçiliğı de biliyordu. Kenya da CIA ve İsrail ajanlarının elinde. Moskova ayarlanmış. İtalya'ya karşı psikolojik savaş biliniyor. Almanya'nın beni kabul etmeyişi var.

Tabii ABD de işin içindeydi. ABD beni film-lere taş çıkartır bir biçimde yakalattı. Bunu Yunanistanlılarla beraber yaptı. Beni Türkiye'ye getirdiler. Türkiye'yi de oyunun içine çektiler. Epey aydınlatmak durumundayım. Oyun çok büyük, komplo çok büyük. Eminim Genelkurmay da bir şeyler biliyor, ama tam çözemiyor. Bazı ipuçları var, Yunanlıların yalan söylediğini ortaya koyan belgeler var. Beni kandırmaları bile ihanetlerini gösteriyor. Yaş bir odun bile sobaya atılamaz. Beni bir odun gibi sobaya atıldılar. Bunların Türkiye'ye ilişkin bir savaş planı var. Kürt-Türk nasıl birbirine girecek, bunu hesaplamışlar; adalara yedi bin tane füze yerleştirmişler.

Yunanistan şiddet kullanmamızı bekliyordu. "Apo yarı yolda ölecek" diyordu. Elçi tabancayı bana verecekti. Tüm bunlar belgelidir. Beylik bir tabancayla direneceğim, Kürtler direnecek, on binler ölecek, böylece Türkiye teslim alınacak. Ama barış ve kardeşlik denince, onlar da barışçı kesildiler. Karşılıklı aşk gösterileri başladı. Artistler aracılığıyla yalan bir biçimde bu gösteri sergileniyor ve gerçeği örtbas ediyorlar. Sorgulama sürecindeki tartışma direkt devletledir. Devlet bundan kendine göre sonuçları çıkarır ve ne yapacağına kendisi karar verir. Beni asar ya da asmaz; bu önemli değildir. Kişi olarak, bana karşı kurulan komplonun

kaynağı büyük oranda Avrupa'dır. Bunun iki yüz yıllık temeli vardır. İngiltere ve Fransa iki yüz yıldır bununla ilgilidir. 90' sonrası Güney'deki güçler aracılığıyla bazı gedikler açıldı. Bizi Roma arenasındaki gladyatörler örneğinde olduğu gibi aslanların önüne attılar. Türkiye'ye, "Kurbanı sana veriyoruz, asabilirsin" dediler.

Benimle ilgili, Kürtlerle ilgili kararlar devletler düzeyinde değil, NATO düzeyinde kararlardır. Kürtlerin hakları ile ilgili kararlar devletlerden ziyade daha üst düzey kararları gerektiriyor. Avrupa'yı düşman ilan etmiyorum. Demokratik çözüm istiyorum. Bende Yunan düşmanlığı da yoktur. Yunan halkından bu aşağılık yöneticilerden hesap sormasını istiyorum. Biz bunları affetmeyeceğiz. Bin yıl geçse de biz bunları affetmeyeceğiz. Türklerle birleşseler de biz direneceğiz. Hukuk çiğnenmiştir, Avrupa hukuku çiğnenmiştir. Ben uçakta iken, bir üst kararla bütün Avrupa havaalanları bana kapatıldı. Avrupa'nın içyüzü, gerici yüzü ortaya çıkıyor. İngiliz gazeteciler bunu niye yazmıyorlar? Küçücük bir olayı haber yapıyorlar, bunu yazmıyorlar. Bunun kitap haline getirilmesi gerekiyor.

açıklama istiyoruz. Yunanistan'dan da açıklama istiyoruz. ABD, PKK Önderliği'ni tasfiye derken, KDP, YNK ve Elçi gibilerle sahte bir Kürt önderliği yaratmaya çalıştı. Talabani'nin akıl hocalığı olabilir. Bunlar PKK içine el atmaya çalıştılar, ama tutmadı. Hatta HADEP ile ilişkilenmek istediler, olmadı; sanırım bundan vazgeçtiler. PKK'de Apo sonrası için düşündükleri gerçekleşmedi, sanırım bu umut kırıldı. Akıl hocaları Türkiye'nin çok üstündeydi ve her zaman Türkiye'ye danışarak hareket etmiyorlardı. Ben sorguda onlara da "Siz ne kadar komplonun farkındasınız?" diye sordum. Yine Bahçeli'nin söyledikleri önemlidir. Radyodan dinledim, "Uluslararası komplonun büyüklüğünü anlamak için Enis Öksüz'ün istifa etmesi gerekti" diyordu. MHP bile üzerimizdeki komplonun büyüklüğünü anlamış değil. Çiller zaten bu işin içinde. MHP'yi "asalımcı" çizgi ile bu işe bulaştırmak istiyorlar. Oyunun büyüklüğünü görmek gerekir. ABD ve Yunanistan sanki beni hediye ediyorlar, bir karşılık olarak anlaşma temelinde değil de bir jest gibi; "Siz de Kıbrıs ve Ege sorununu çözün." Bir anlaşma, pazarlık bile değil, hediyelik paket gibi.

Hepinizin çok bilinçle ve sorumlulukla beni desteklemesi gerekiyor.

ABD'nin iki şeyi açık: ABD bizi verirken, "Öldürebilirsin de, yaşatabilirsin de" dedi. Biz imha edilirse, Türkiye'yi sıkıştıracaklar, taviz koparacaklar; PKK bölünüp teslim olacak. Yaşarsak, PKK'yi ne yapalım diyecekler, PKK'yi ılımlı bir hale getirip PKK ile geçinmek isteyebilirler. Bu oyun tutmadı, bizi ne yapacaklarını bilmiyorlar. Yaşarsak ne olacak? Tam bir boşluk doğdu. Bu politikayı kim uyguluyor, tam çözebilmiş değilim. Hükümet çözümsüz kaldı. Belirsizlik, sorunu çürütme taktiğidir; bu, Türkiye'yi de çürütüyor. Türkiye'de bir ekip var; MGK içinde olan, ama MGK'yı da aşan; ordunun içinde siyasi partilerin içinde bağlantıları var, mahkemeleri etkileme gücü var. Bunlar neden suskun? Kriz, siyasi kriz dedikleri bence herhalde budur. Seçim bu yüzden gündeme gelebilir. ABD vahşidir. "İster ölsün, ister kalsın" der. Bu benim için değildir. "Kürtleri ister öldür ister yaşat, yaşarlarsa yaşasınlar!" ABD'nin Kürtlere yaklaşımı budur. Meşru savunma hakkımızı ABD'ye karşı saklı tutuyoruz. ABD'den

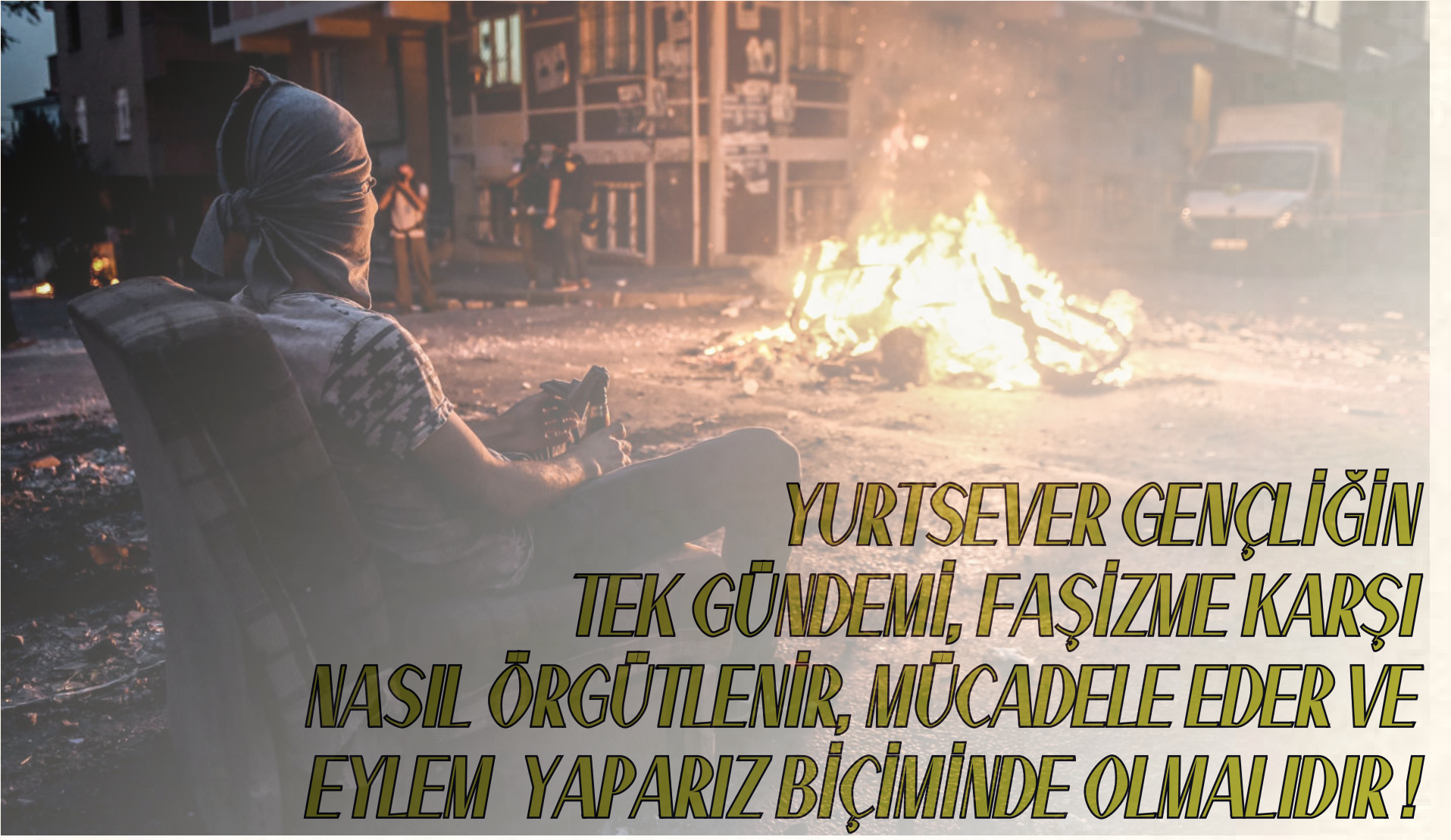
Bu çok aşağılık bir şey. Hediyelik paket teorisi bana doğru geliyor. ABD'nin tavrı "ister öldür ister kullan" temelindeydi. Ama bizce Kürt sorununu çözersen iyi olur, deniyor. Yunanistan'ın tavrı ise doğrudan ölüm üzerineydi. Türkiye'de bazı çevreler de bu işin içinde. Türkiye bunu göze alamadı. Genelkurmay'ın ilk tavrını önemsiyorum. İlk sorguda karşılaştığım -rütbesi yarbaydı sanıyorum- bir subay (o zaman burada değildim, yerin dibinde bir yerdeydim) "Biz bu oyunu bozacağız, kardeşçe çözmeliyiz" dedi. O an fazla anlamlı gelmemiştii, daha sonra anlamlı geldi denedim. Öldürülmemin gerçekleşmemesi Atina'yı hayal kırıklığına uğrattı. Yine ben Moskova'dayken IMF aracılığıyla pazarlıklar yapılıyordu. Albright geldi. 7 Milyar dolarlık bir anlaşmaydı. Türkiye'ye Sharon geldi. Yunanlılara Kıbrıs-Ege hediyesi verildi. Pazarlık olmadı, anlaşma olmadı. Bir hediye gibi. Bir halkın liderinin böyle verilmesi aşağılık bir şey. Kürtler beni düşünerek değil, kendilerini düşünerek komployu

iyi çözmeli ve bunun hesabını sormalılar. Ya beni desteklemesinler, ya adımı haykırmassınlar; destekliyorlarsa o zaman çok bilinçli beni desteklemeleri gerekir. Hepinizin çok bilinçle ve sorumlulukla beni desteklemesi gerekiyor. Oyun içindesiniz, bunun bilincinde olmanız gerekiyor. Sadece PKK için değil, bütün Kürtler için önemli.

Yunanistan'dan gelen gazeteci değil ajandı. Kaba direnme tarzını bana söylüyordu, çok önemsemedim. Kaba bir direnişçi olacağım, "Apo bunu yapar" diye düşündüler. Zaten bir grup PKK'den çağrılmış, Talabani pusuda, PKK kontrole alınacak. Emirlerine alacaklar, kullandıkça kullanacaklar. Bu çok aşağılık bir şey. Bu olayın derinliğine aydınlanması, anlaşılması gerek. Çok alçakça bir oyun. Hadi bana hiç değer vermesinler, hadi benim değerim sıfır, beni nasıl değerlendirirlerse değerlendirsınlar, ama milyonlarca halk ayağa kalkmış, 30 bin şehidin kanı var, işkence var, acılar var, tutuklusu var, bir halkın umudu var. Milyonların acılarının önemi yok mu? Kürt halkının değerlerine, umutlarına, temiz siyaset yapma umutlarına kast ettiler. En önemlisi, bir halkın özgürlükleri tamamen yıkıma uğratılacaktı. Bunlar gerçek. Bana ne kadar yönelirlerse yönelsinler, fakat ayağa kalkmış bir halkın umutları var. Talabani'nin iki kuruş için satamayacağı değer yok. Yunan devletinin basit bir eliti var. Ege'de küçük bir çıkar, basit bir jest olsun diye halkın değerlerini satabildiler. Bu aşağılık bir tavidir. Komplo derinliğine işlensin görülecektir. Böyle gelişseydi Türk halkı kazanacak mıydı? Hayır. Çiller'in bundan haberi var. MHP bu rantın tadını aldı. Çiller, "1993'te ben başlattım" diyordu. Toplum altüst ola-

cak, kendileri üstte kalacaklar. Kalanları da öldürecekler, yüz değil yüz binler ölecekti. Yunanistan'a Kıbrıs'la ilgili bir şeyler verecekler. Sonuç kim kazanacak? İşbirlikçiler 50 yıl daha Türkiye'yi inletecekler. Çeteciler, hortumcular Türkiye'nin başında olacaktı. Ak ya da kara değil, yedi tane renk olsun. Bu süreçte komplonun açığa çıkması için benim yaşamam çok önemliydi. Komplo etkisizleşti. Bundan sonra ölmem önemli değil. Beni takip edenler, arkadaşlarım, Kürtler eğer akıllıysa, beni doğru değerlendirmeleri gerekir. Benim onlara söylediğim pasifistlik değil; kaba direnişçilik yerine hukuk devleti, laiklik, Demokratik Cumhuriyet, bu temelde ortak vatanda yaşamak çok güzel bir şey. Yalnız söze herkes bağlı olacak. Devlet oyun yaparsa, dışarıdaki komplocular kazanır. Türkiye'nin dürüst insanları, halkı ve Türkiye'nin kendisi kaybeder. Türkiye'deki dürüst insanların istemi bu olamaz. Demokratik Cumhuriyet, ayrılıkçılığın önüne gönüllü geçişi sağlar. Kültürel farklılık zenginliktir. Ak ya da kara değil, yedi tane renk olsun.

Kürtler bana değil, kendilerine acısınlar. Beni önder olarak kabul etmek, haykırmak basit bir olay değil. Beni savunmak kolay değil, benim avukatlığımı yapmak da ağır bir sorumluluk altına sokar insanı. Bunun için muazzam bir bilince sahip olmak, örgütlenmek gerekir. Özgürlüğünüzü sonuna kadar dayatın, meşru savunma, barış ve kardeşliği sonuna kadar dayatın. Barış ve kardeşlik kesin olacak. ★

YURTSEVER GENÇLİĞİN TEK GÜNDEMİ, FAŞİZME KARŞI NASIL ÖRGÜTLENİR, MÜCADELE EDER VE EYLEM YAPARIZ BİÇİMİNDE OLMALIDIR!

Değerli Yurtsever gençlik!

Direnış ile dolu bir yılı daha ardımızda bıraktık. Ardımızda bıraktığımız bu direniş yılında da Ortadoğu da yaşanan gelişmelerin merkezindeydik. Doğrudan veya dolaylı her hamlemiz, her adımımız, mücadelemiz gelişmelere yön vermiş ve etkili olmuştur. Atılan her adımda hegemon güçler özgürlük hareketimizi hesaplayarak politika üretmek durumunda kaldılar. Bir adım bölgeyi dizayn etmeye dair atıyorlarsa bir adım da bizi engellemek, fırsatları değerlendirmememiz için atıldı. 2025 yılına da böylesi bir savaş koşulunda girmekteyiz. Tarihsel rolümüzü oynayacağımız bu süreçte öngörülü olmak, doğru değerlendirmek ve anda cevap olmak bizler için olmazsa olmazdır. Yurtsever gençler olarak da yeni dönem ve mücadele yılına daha güçlü katılmak, daha güçlü savaşmak ve mücadele etmek için, ardımızda bıraktığımız sürecin muhasebesini yapmak, yetersizliklerimizi görmek ve özeleştirel yaklaşmak en büyük erdem olacaktır. Kuşkusuz yetersiz ve eksik pratiklere cevapta 2025 yılına serhildan ruhu ve devrim görevlerimizi yerine getirmekle olunur.

Kürt halkı yüz yıldır ulus devletçi sistemin soykırım saldırısı altındadır. Buna karşı da yüz yıldır bir direniş sürüyor. Öncesi katliam ve uygarlıkların işgal saldırılarını saymıyoruz bile. Tarihte yüz yıl boyunca sürekli kapitalist sistemin soykırım saldırısı altın-

da kalan ve hala varlığını devam ettiren bir toplum yoktur. Ya yok olmuş ya parçalanıp dağılmıştır. Kürt halkı, gençleri ise yüz yıldır soykırıma karşı direniyor. Türk ulus devletinin tarihiyle eş bir direniş süreci yürüyor. Bu direniş sürecinin 50 yılını aşan özgürlük hareketimiz yürütüyor. 26 yılı İmralı direnişi ile geçti. Bu 26 yıl soykırım saldırılarını her boyutuyla derinden anladığımız ve boşa çıkarmak için savaştığımız, mücadele ettiğimiz yıllar oldu. 2024 yılı da bu açıdan büyük bir direniş, mücadele yılı olsa da bir komplo yıl dönümüne daha tecrit, soykırım ve faşizm politikalarıyla girmekteyiz. Elbette yürütülen bir mücadele var. Ancak sonucu hala da değiştirmiş değiliz. Tecrit, soykırım politikalarını bitirip, özgürlük hamlesinin ilk aşamasını sonuca ulaştırmış değiliz. Yetersiz yoldaşlığımızı gideremedik ve yurtseverlik görevlerimize sahip çıkarak örgütsel mücadelemizi sürekli Önderliğe bırakan, Önderliğin yükünü hafifleten değil de ağırlaştıran, Önderliği hedef haline getiren duruşumuzdan kaynaklı komplo devam etmektedir. Yani yetersiz yoldaşlığımız İmralı esaretinin sebebi olan duruşlarımız devam etmektedir. Yurtsever gençlik olarak yeterli olsaydık, mücadeleyi en güçlü biçimde yürütüyor olsaydık, düşmana büyük darbeler vursaydık, düşmanın tecritten sonuç alma ve başarılı olma umudu olmazdı. 2025 yılında yapacağımız en esaslı çalışmalardan biri de düşmanın bu umudu-

Gençliği; serhildana kalkmayan, direnişe durmayan ve öncülük rolünü yerine getirmeyen hiçbir toplum ayakta kalamaz

nu ve başaracağına dair inancını kırmaktır. Bunun içinde yapmamız gerekenler bellidir. Yani yetersiz yoldaşlık durumunu, yükü Önderliğin üzerine atma durumunu kesinlikle aşmamız gerekiyor.

Bizim dışımızda oluşmuş, kendini kanıtlamış bir Önderlik gerçeği vardır. Şüphesiz Önderlik gerçeğinin yaşamla buluşması bizim Önderlik gerçeğine olan yaklaşımımıza bağlıdır. Çünkü Önderlik gerçeği yaşamla buluşmak isteyen bir gerçekliktir. Bu çok şiddetli bir istektir. Öyle ki insanlığın evrensel düzeyde özgürleşme arayışının ve arzusunun karşılığı olmaktadır. Önderlik gerçeğinin hakikatle bu düzeyde bir ilişkisi vardır. Bu açıdan Önderlik gerçeğine yaklaşım aynı zamanda hakikate olan yaklaşımımızı ifade etmektedir. Bu, vicdanın da ötesinde, gençliğin yaşama, hakikate, özgürlüğe ve kendine olan saygısının ölçüsü olmaktadır. Önder Apo gerçeğini bilen insan için bu ölçü geçerlidir. Yine Önder Apo gerçeğini anlatmak ve kavratmak Önder Apo gerçeğini bilenler için en temel görev olmaktadır ki, bu da en başta biz Apocu gençliğin görevidir. Bizim hakikat ölçümüz de yaşam ölçümüz de bu olmaktadır. Önderliğin 'İmralı, Kürt soykırım sistemi' belirlemesini daha derinden anlama ve anlamlandırmaya, bütünlüklü bir yaklaşımla bilince çıkartmaya ihtiyaç vardır. Önderlik Kürt halkının varlık ve yokluğu anlamına gelmektedir. Önderliğin Kürt soykırım savaşına karşı Kürt halkının varlığını koruma ve özgürlüğünü sağlama mücadelesini başlattığı, Kürt halkını, kadınları, gençleri örgüt ve eyleme kavuşturduğu için düşman Önderlikten intikam alıyor. Soykırımcı, faşist, sömürgeci politikaların merkezi Türkiye'de ise Apocu gençliğinde bu politikaları soykırım politikalarının merkezinde yenilgiye uğratarak birincil düzeyde sorumlu olduğunu bilmelidir. Bunun için sistem karşısında tüm alanlarda örgütlü mücadeleyi büyüterek rol ve misyonumuzu oynamamız gerekiyor. Bu anlamda her birimizin komplo gerçekliğine doğru ve ciddi yoğunlaşması gerekir. Bulduğumuz her alanda büyük bir kararlılık ve irade ile örgütlenmemiz, soykırım saldırılarına karşı mücadele içinde olmamız, örgütlü

bir güce ulaşmamız, görev ve sorumluluklarımızı yerine getirme bizler için zorunluluk haline gelmiştir.

Değerli Yurtsever Gençlik!

Her alanda soykırıma karşı topyekûn mücadeleye içinde olunarak yurtsever ve devrimci görevler yerine getirilmelidir. Bu anlamda direniş ve serhildan ruhuyla, seferberliğe geçmemiz gerekir. Gençliği; serhildana kalkmayan, direnişe durmayan ve öncülük rolünü yerine getirmeyen hiçbir toplum ayakta kalamaz. Dikkat edelim 2024 yılı içerisinde t.c soykırımcı faşist devletin tüm hedefi kadın ve gençlikti. Bu nedenle normal dönemlerin çalışma tarzı, örgütlenme tarzı, mücadele tarzı ile sonuç alamayacağımız ortadadır. Savaş gerçekliğini hem hissetmek hem de hissettirmek gerekir. Nasıl ki gerillanın eşi benzeri görülmeyen kahramanca direnişi türk ordusunun iradesini kırmışsa, nasıl ki devrimci hamleler ile moral ve psikolojik üstünlüğüyle halkımızın bu eylemlerden güç almasına dirilmesine yol açmışsa, Apocu gençliğin de serhildan ruhuyla devrimci hamleler başlatarak aynı ruhun taşıyıcısı ve uygulayıcısı olması gerekir.

Yeni dönem; düşmanı boşa çıkaracak, imhayı önleyecek ve Apocu ruhla yaşayan, Apocu ruhla çalışan, Apocu ruhla katılan ve Apocu ruhla zafere ulaşan bir pratik istemektedir!

Asya ve Rojger Gerçekliği Vardır

Sadece direnişin en keskin yaşandığı anlarda kararlar alınıp tutum belirlenip, düşmanın üzerine yürünerek, intikam alma da değildir. Fedailik sadece savaş alanında kendini davasına feda edenin şahsında yaşanan bir durumda değildir. Bu bir yurtseverlik ölçüsü olarak her yere, her ana yayılarak, mücadelenin her yerindeki gençliğin ve halkın esas alması gereken vazgeçilmez bir ölçüdür. Tüm yaşamımıza, mücadelemize ve her anımıza bu gerçeği mal etmek, bu duygu, ruh ve anlayış ile varlığımızı korumamız ve özgürlüğümüzü savunmamız gerekir.

Fakat pratikte açığa çıkan bunun aksi ol-

maktadır. “ Kendini feda etmek, mücadele etmek, yurtseverlik görevlerini yerine getirme” sadece gerillanın görevi gibi ele alınmakta ve yurtseverlik görevlerinden bir nevi kaçma gelişmektedir. Hatta yürütmüş olduğu çalışma ve konum olarak adeta düşmana hizmet eden bir pozisyonda olma durumu vardır. T.c soykırımcı faşist devletin saldırılarını görmeme, sıradan ele alma ve bu saldırılar karşısında mücadele edilemez olarak görme, daha fazla saldırmaya yol açmaktadır. Direnişçi ve mücadeleciler bir kültüre sahip olduğumuz unutulmaktadır. Dikkat edelim, bu yüzden yürütülen mücadele Zap ve Avaşin de ki mücadeleye denk değildir. Yurtsever gençlik olarak bu anlamda bir kimliğin, kültürün, toplumun esas gücü olduğumuz unutulmamalıdır. Kendimize bu anlamda esas alacağımız bir Önderlik gerçekliği, Asya ve Rojger gerçekliği vardır. Bu ölçülerin neresindeyiz? Ne kadarını yerine getiriyoruz sorularını çoğaltarak kendimize yöneltmemiz gerekir.

Jin Jiyan Azadi Felsefesidir

Asya ve Rojger arkadaşlar şahsında eyleme duran iki arkadaş değil, Zap-Avaşin direnişçiliği idi. Asya ve Rojger arkadaşlar şahsında özgür kadın ve erkek gerçekliğini açığa çıkartan, Jin Jiyan Azadi felsefesidir. Kürt halkının öfkesi, Kürt gençlerinin intikam sözüydü kusursuz bir eyleme götüren. Büyük bir inanç, kararlılık, cesaret ve şehitlere bağlılığın adı, kimliği olmayı başardılar. Bu çizgiyi esas alma, bu çizgide direnişe geçmek, zafere yürümek demektir. Asya ve Rojgerlerin yaşam tarzını, temposunu, ruhunu, yoldaşlığını kendisinin de yaratan her genç arkadaş düşmana büyük vurmanın adı, iradesi ve kimliği olacaktır. Buna göre yaşamalı ve cevap olmalıyız. Dikkat edelim, bizlere bırakılan mirastan faydalanma, örgüt ve toplum hafızasına sahip çıkma, tarihsel ve toplumsal bilinç edinme de tecrübelerden dersler çıkartma da başarısızlıklarımız var. Kürt gençliğini sistemin insafına terk etmeyeceğimize göre örgütlenme görevlerine daha ciddiyetle yaklaşmaya ihtiyaç vardır.

*Asya ve Rojger arkadaşlar şahsında
özgür kadın ve erkek gerçekliğini
açığa çıkartan, Jin Jiyan Azadi
felsefesidir*

Fakat çok ciddi sistemden kopma sorunlarımız var. Kapitalist sistemin, geleneksel toplumun, aileciliğin, erkek egemenliğinin yarattığı ve bize yaşam diye sunulan gerçekten kopma ve vazgeçme sorunumuz vardır. Bir türlü kaybetmeyi ve vazgeçmeyi göze alamadığımız bireycilikler vardır. Bireyci ve bencil tutumlarımızdan taviz vermemiz var. Kısacası küçük dünyalarımızın basit, sıradan hesapları vardır. Bu anlamda toplumsal değil bireyciyiz. Kendimizi adanmış değil biraz olsun bireyciliğimizi yaşamak adına, sisteme göre hareket etme ve kendimizi arafta bırakma durumumuz var. Karar vermek ve adamak durumuna getirmiyoruz kendimizi ve “anlamamayı” en büyük bahane olarak kullanıyoruz. Çünkü belki de mevcut durumumuzu ifade etmenin en masum ifadesi

olarak görüyor, kendimizi böylece kandırabiliyoruz. Oysa bu çağın yurtseverliği çağın hakikat algısına karşı bir duruş istiyor, ona göre bir yaşam, pratik ve mücadele istiyor. Aksi durumda başarma şansının olmadığı sistemiçileşme, sistem ile bir olma tehlikesini yaşadığımızı görmek durumundayız. Ortadoğu bilgeliğinde ortaya çıkan hakikat arayışçılığını, dervişliği Önderlik bu yüzden bir ölçü olarak önümüze koydu. Bir hırka bir lokma felsefesiyle yaşamayı bu çağın yarattığı devasa maddi uygarlığın karşısında durma gücünü sağlamamamız için belirtti. Wallerstein “Hepimiz burjuvazinin kutsal mabedinde aynı şerbeti içtik” demişti. İşte bu şerbet, bu sahte tatlılık, sanal bir dünya, yalancı bir özgürlükle bizi kendimizden nasıl uzaklaştırıyor, özümüzden koparıyor, sahte yaşam algılarına savuruyor her geçen gün daha fazla ortaya çıkıyor.

Değerli Yurtsever Gençlik!

*Özgürlük bilinci ve istemi
çok güçlü bir mücadeleye,
arayışa ve başarıya yol açar.*

Önder Apo bu süreçleri öngörerek Devrimci Halk Savaşı tezini ortaya koydu. Savaşın öncü gücünü gerilla ile sınırlı tutmayarak 3. Dünya Savaşı gerçekliği içinde savaşmayan, toplumsal bir harekete dönüşmeyen bir hareketin varlığını sürdüremeyeceğini belirtti. Bakur alanında faşizmin ayak sesleri yokken bunu belirtti. Yurtsever gençliğinde tek gündemi, faşizme karşı nasıl örgütlenir, mücadele eder ve eylem yaparız biçiminde olmalıdır. Amansız yürütülen savaş karşısında sistem sınırlarında mücadele ve eylem anlayışını çözümleyip, yeni dönemde radikal eylem çizgisi açığa çıkartılmalıdır. Yapılmayan ve yapılamaz denilen herşeyin gerekçesini 'faşizm' olarak gösteren, faşizm koşullarında ancak bu kadar direnebiliyoruz anlayışlarının sistemi beslediğini bilmek gerekir. Aksine varolan faşizm politikalarını, avantaja çevirerek daha büyük vurmaya odaklanmalıyız. Bu anlamda beklentili ruh halinden çıkılması gerekir. Dikkat edelim, her defasında sistem bu beklentiyi görüyor ve 'bu beklentiniz beyhudedir, tek biriniz kalıncaya kadar soykırım savaşını durdurmayacağım' diyor.

Sizin dakika dakika Önderliği ruhta ve beyinde yaşamınız gerekiyor

Düşman bilincini güçlendirmek, öz savunma, öz irade ve öz disiplinimizi güçlendirmemiz gerekir. Unutmamalıyız ki özgürlük bilinci ve istemi çok güçlü bir mücadeleye, arayışa ve başarıya yol açar. Hangi alanda olursa olsun özgürlüğümüze ve varlığımıza karşı bir saldırı gerçekleştiğinde özgürlük ve varlık bilincimiz eyleme geçer. Dıştan ve zorla özgürlük bilinci harekete geçmez, varlık bilinci eyleme geçemez. Refleks herhangi bir saldırı ya da karşıt bir durumun hissedildiği anda ortaya çıkar. Bu dürtü savunma,

yaşama ve özgürlük dürtüsü olarak doğal bir reflekse yol açar. Her insan ve canlıda içkin bir bilinçtir. Ancak özgürlük mücadelesinin yurtsever gençliği olan bizler açısından bu refleks bilinçle örgütlenilmiş bir ideoloji, felsefe ve yaşam biçimine dönüştürülmüştür. Soykırımcı, sömürgeci faşist rejime karşı olağan, legal, sivil toplumculuğa dayalı mücadele anlayışıyla başarılı olunamaz. Faşist Erdoğan dahi tabanını örgütlemek için taktik olarak kullandığı 'normalleşme' söylemini geri aldı. Hele varlık-yokluk savaşını veren, soykırım kışkıracısındaki bir halkın gençleri olarak normal yaşamak, normal mücadele etmek, normal yaklaşmak büyük bir yanılgıdır ve stratejimize terstir. Bu düşman gerçekliği ve 3. Dünya Savaşı karşısında toplumsal olarak örgütlenenler, öz savunma ve Devrimci halk savaşını örgütleyenler kazanacaklardır.

Gerillaya gitmeden önce Önderliği görmeye giden bir arkadaş Önderliğin yanında kalmak isterdim der. Önderlik son dakika söylenen bu istek karşısında üzülür, çünkü artık yola koyulmak üzeredir ve şöyle bir değerlendirme yapar: "Ben Önderliğin yanına gideceğim değil, ben Önderliğin yanıdayım veya Önderlik benim yanımda, diyeceksiniz. Sizin dakika dakika Önderliği ruhta da ve beyinde yaşamınız gerekiyor. Böyle anlayın. Şekilde Önderliğin yanında olup özde uzak olmamalıdır. Ben bütün halkın beynindeyim ve şehitleri de kendi ruhumda yaşıyorum. Ruhta, özde yaşamak lazım. Birbirinden uzak kalmak olmaz. Böyle anlamalısın. Biçimde anlama, diğer arkadaşların Önderlikten uzak olduğu anlamına gelir ki, doğru değildir. Beni hiç görmeyenlerin ruhunda yaşıyorum ben. Tamam mı heval?"

Bu temelde Önderlikle yaşamalı ve Önderliği yaşatmalı seferberlik ruhu ve öncülüğüyle yeni sürece başlamalı ve mutlaka kazanmalıyız. Kendi küllerinden kendini yaratan Anka misali gençlik hareketi olarak onurlu mücadelemizin, zafer yürüyüşünü sonuca eriştirmenin tam zamanıdır !

**EN BÜYÜK
ARMAĞAN ÖZGÜRLÜK
İMKANIDIR,
İMKANLARI
DEĞERLENDİRMEK
ERKEK EGEMEN
AKLINA VE
CİNSİYETÇİLİĞE EN
BÜYÜK DARBEDİR!**

Kadın, toplumsal özgürlük düzeyini açığa çıkartan, temsil eden bir güçtür. Bu gücün kapitalist güçler tarafından nasıl bir istismara uğradığına başta genç kadınlar olmak üzere tüm insanlık şahit olmaktadır. İnsani ve meşru haklarından mahrum bırakılan kadın, özgürlük kavramına da yabancılaştırılmaya çalışılmaktadır. Özgürlük anlayışı Önderliğimiz tarafından biz genç kadınlar başta olmak üzere tüm dünya kadınlarına nasıl yaşanılması gerektiği perspektifi olmuştur. Dolayısıyla da özgürlükten bağımsız tüm sahteliklerin özgürlük anlayışı olarak bağdaştırılması günümüz koşullarında çok açık bir şekilde görülmektedir. Tüm bu sahteliklere karşı, yaşamı yaşanılır kılmak mücadele etmekten geçmektedir. Özgürlük anlayışının oluşturulması yada temelinin sağlamlaştırılması genç kadınlar öncülüğünde gelişecek mücadelenin kendisi ile mümkündür. Mücadele eşittir özgürlük savaşıdır. En yaşamsal denilen savaşın özgürlük olması gerektiği, yani bu uğurda savaşmak gerektiği bilinmelidir. Özgürlük savaşımının geliştirilmesinde biz kadınların örgütlülüğü önemli olduğu kadar, hayatidir. Hayati dediğimiz durumlar yaşamın kendisidir ve ancak bilinçli bir örgütlülükle özgürlük savaşımı verilebilir. Birçok kadın hareketi şu an farklı alanlarda mücadele etmeye, örgütlenmeye çalışmaktadır. Fakat örgütlülük olmadan ve özgürlük anlayışında radikal çizgi esas alınmadan başarı elde edilemez. Örneğin kadın özgürlük mücadelesinin temelinde, yaşamın her anında örgütlülük ve özgürlük anlayışı yatmaktadır. Hareketin oluşum

zemininde baştan sona sosyalizm ve özgürlük anlayışında büyük bir ısrar vardır. Yine Rêber Apo'nun "YAŞAM YA ÖZGÜR OLACAK YA DA HİÇ OLMAYACAK" belirlemesi, ısrarın ve amacın büyüklüğünü göstermektedir. Tarih her zaman özgürlük imkanını yaratmaz. Hele de söz konusu olan kadın özgürlüğü ise bu şansın engellenmesi için her şey yapılmaktadır. Geçmişte ve şu an yaşanan savaş koşulları ortaya çıkardı ki kadın kimliği ancak çok güçlü bir mücadele ile ortaya çıkartılabilir. Tam tersi bir durumda yani kadın kimliği açığa çıkarılmadan elde edilen zaferlerde ise zafer sadece erkek egemen zihniyete ait olacaktır. Bu duruma da zafer demek, imkânsız olduğu kadar kölecidir. Egemen zihniyet aklıyla yaratılan toplumlar ise köleleştirilmeye mahkûm bırakılır.

Toplumsal Cinsiyetçilik, inşa edilmiş ideolojik-psikolojik bir içeriktedir

Önder Apo mücadele yürüyüşüne başlarken çok büyük emekler ve fedakarlıklar yaparak bu günlere gelmiştir. Dolayısıyla verilen mücadelenin anlamı ve değeri çok büyüktür. Kürt genç kadınları da bu mücadelenin birincil yürütücüleri olmakla mükelleftir. Önder Apo geldiğimiz düzeyin mücadelesini Demokratik, Ekolojik ve Kadının Özgürlük paradigması ve beraberinde Demokratik Modernite ile rafine etmiş ve yeni bir paradigma yaratmıştır. Paradigmanın özü tamamen Kapitalist Modernite'ye alternatiftir. Özelde cinsiyetçilik bu sistemin bir hastalığı haline getirilerek toplum cinsiyet-

siz bir topluluğa sürüklenmektedir. Beş bin yıllık süreçte geliştirilen özgürlük mücadeleleri ataerkil oldukları, erkek egemenlikli bir zihniyete sahip oldukları için sonuç olarak özgürlüğe ulaşamamıştır. Özgürlük anaya ve onun doğal toplumuna dönüş olarak erkek aklı dışında bir yerdedir, sorunu orada aramak daha doğru olacaktır. Özgürlüğün sadece bir cinsin, bir sınıfın, bir ulusun sorunu olamayacağı kesindir. Yani özgürlük toplumsal bir olgu ve toplumsal bir sorunsallığı kapsamaktadır. Beraberinde kölelik toplumsal bir sorundur. Kök çelişkisi dolayısıyla ana kaynak kadının düşürülmesidir. O halde bu ana kaynaktan, kök çelişkidен tutarak ve mücadeleyi onun öncülüğüne oturtarak, toplumsal bir kurtuluş perspektifiyle yaklaşım geliştirilmelidir. Bunun paradigması, Demokratik, Ekolojik ve Kadın Özgürlükçü toplum paradigması olmaktadır. Bu anlamıyla Önder Apo'nun paradigması toplumsal cinsiyet ya da cinsiyetçiliğe alternatiftir. Bununla birlikte cinsiyetçilik ve cinslerin kırımdan geçirilişine dair belirtilecek olursak; Cinslerin temel tanımı erkek ve kadın arasında ayırım yapma, erkekleri üstün ve erdemli, kadınları ise kötü ve zayıf bir cins, erkekleri birinci ve kadınları ikinci cins olarak kategorize etmek ve görmektir. Toplumsal Cinsiyetçilik, inşa edilmiş ideolojik-psikolojik bir içeriktedir. Fransız feminist-filozof kadın Simone de Beauvoir 1949 yılında "ikinci cins" eserinde toplumsal cinsiyetçiliği çok çarpıcı bir biçimde "Kadın doğulmaz, kadın olunur" biçiminde tanımlamıştır. Önder APO'nun çok daha bütünlüklü olarak "Toplumsal Gerçeklikler İnşa Edilmiş Gerçekliklerdir" ifadesi konuya derinlik ve kapsam kazandırmıştır. Bu anlamda cinsiyetçilik, toplumun ve insanın doğasında var olmayan, egemen sınıflarca inşa edilen bir "zihniyet, kültür ve inşa" durumu olarak tanımlana bilir.

Evrensel varoluş bile dişil ve eril eksenlidir.

İnsan doğasında kadın veya erkek olmak kendi başına ne iyi ve ne kötüdür. Sadece farklı varoluşlardır. Farklılık ise toplumsal doğanın temel varoluş biçimidir.

Toplumsallığın kendisi farklılıkları bir arada tutan daha üst birlikteliktir. Bütün canlı türlerinde doğa, eril-dişil ikilemine dayana-

rak kendini var eder. Ama canlılarda dişil ya da eril olmak hiçbir üstünlük ve alçalmaya işaret değildir. Bu anlamda devletçi uygarlık aşamasında cinslere biçilen rollere göre pozitif ve negatif anlamlar yüklenir. Devletçi Uygarlık Tarihi bu ayrımcılık üzerinden yükselmeye başlamıştır. Marksizm'in iddia ettiği gibi temelde tarihi sürükleyen sınıfsal çelişki ve çatışmalar değildir, Erkek-Kadın eksenli çelişkilerdir; diğer bütün çelişkiler bu ana çelişki etrafında şekillenmiştir. Evrensel varoluş bile dişil ve eril eksenlidir.

Önder Apo devletçi uygarlık tarihi için "Devletçi Uygarlık tarihi aynı zamanda kadının kaybedişi ve kayboluş tarihidir. Cinsiyetçi toplum, bu düşüşün ve kaybedişin sonucudur." belirlemesinde bulunmuştur. Bir Halkı Savunma adlı savunmasında ise bu durumu kırılmalar zinciri olarak; "Birinci büyük kültürel kırılma"yı köleci devletin doğuş aşamasında tanrıça İnanna kültüründe gözlemlerken, olgunlaşan sistemin kadına yönelik ikinci kültürel kırılma'sını Musa'nın ablası Mariam, Hz. İsa'nın annesi Meryem ve Hz. Muhammed'in eşi Ayşe örneğinde çarpıcı bir biçimde gözlemleyebiliriz. Artık hiçbir tanrıçalık izi kalmadığı gibi, şeytana en yakın bir yer olarak düşünülmüştür. En ufak bir itirazı onu şeytanın kendisi yapabilir. Ruhunu her an şeytana satabilir. Erkeği baştan çıkarabilir. Orta çağın kadını cinsiyetçi toplumun ikinci büyük kültürel kırılmasına uğratılmıştır." Ancak beş bin yıllık Uygarlığın son aşaması olan Kapitalist Modernite ve o herkesçe bilinen klasik cinsiyetçilik-ayrımcılık tarzından farklı olarak kendini inşa etmiştir. Sümer mitolojisinde, insan tanrının pisliğinden yaratılmış ve kadında erkeğin sol kaburgalarından yaratıldığını iddia eder. Tek tanrılı dinlerin hâkim olduğu Orta çağda ise, çok bariz bir şekilde kadın eksik, yarım ve kusurlu bir varlık olarak bütün kötülüklerin kaynağı olarak gösterilmiş ve işlenmiştir.

Modern cinsiyetçiliğin temel bir özelliği de kadın emeğini sömürme biçimidir. Kapitalist modernite kadını işçi-patron mekanizması içine dahil ederek sermayesini kadın emeği üzerinden büyütmüştür. Marksizm bunu; 'Emek-Değer Teorisi' kapsamında analiz etmeye çalışmıştır. Ancak pozitivist bakış açısını aşamamıştır. Çünkü, her şeyden önce emeğini pazarda özgürce satan bir proletaryanın emeği altında bir anne'nin Emeği vardır. O anne de başka bir annenin emek ürünüdür

ve zincirleme olarak sonsuza kadar bu böyle devam eder. Önderlik, “Kadın-anne emeğini, tarihsel-toplum birikimi olarak tanımlamış ve ücretsiz işçi olarak kadın emeğinin hiçbir biçimde ölçülmeyeceğini vurgulamıştır. Bu anlamda kadın emeği, tarihsel toplumun yaratıcısı ve sahibi olarak hiçbir şekilde maddi karşılığı olmayan bir emek türüdür. Fakat Kapitalist Modernitede çok ucuz bir ücrete bağlanmış ve bu da erkek-kadın arasında bir eşitlik durumu olarak propaganda konusu yapılmış, yapılmaktadır.

Bu koşullarda kadın ya ona belirlenen yaşamı sınırlarında yaşayacak, ya da ölecektir. Adeta yaşamına kör düğüm atılmaktadır. Sadece başkaları tarafından öldürülmüyor, öyle bir hale getiriliyor ki kendisi yaşamına son veriyor. Kadın olmak kötü bir kader ve utanç kaynağı olarak gözden düşürülmektedir. Kapitalist Modernitenin kadına dönük bir başka yaklaşımı, kadın şahsında toplumu metalaştırmasıdır. Yani sistem, bir metalaştırma sistemidir. Ama bu metalaşma içerisinde de Önder Apo’nun deyişi ile “Kadın Metaların Kraliçesi” haline getiriliyor. Böylece kadının düşürülmesi ile toplum düşürülmüştür. Bu düşürülüş biçimi pazarda her eşya gibi kadının da alım-satım konusu olmuş ve bunu bir özgürlük durumu olarak yansıtmıştır. Bahsi geçen sistem kadını, moda, reklam ve görsel bir araç olarak toplumsallığa karşı kullanmaktadır. Kadın düşünce olarak bitirilenin eşiğine getirilmekle beraber bedeni, duyguları saptırma ve güdülerini yönlendirme aracı haline getirilmiştir. Böylece kadın cismen ve ruhen toplumsallığından kopararak para kazandıran araç-nesne konumuna getirilmiştir. Fiziksel, duygusal ve ruhsal ola-

rak kadın buna göre eğitilip, yetiştirilir. Bu da kadın olmaktan çıkıp başkalaşma sürecini beraberinde getirmektedir. Bunun dışında başka bir seçenek ve yaşam hakkı kadınlara tanınmamaktadır.

Demokratik, Ekolojik Kadın Özgürlükçü Toplum paradigmasının ifadesi olarak Demokratik Modernite, her şeyden önce insanlığı yaşam ve hakikat konusunda bir sorgulama, bir paradigma değişimine ve öze dönüş çağrısıdır. Beş bin yıllık toplumsal cinsiyetçi kültürüyle İnşa edilmiş, yoğrulmuş kadın ve erkek modelini sorgulamaktır. Kadınlaştırmadan, erkekleştirilmeden önce ‘İnsan Olma’ şerefine fırsat bulamayan çocukların, doğal insanı kimliklerine kavuşmaları ve böylece daha adil, eşit ve özgür bir yaşam gerçeğini inşa etme cesareti, kararlılığı ve bilincidir. Jineoloji bunun bilimi, yol ve yöntemidir. Yazılmayan tarihin yazılması, yazılan tarihinde sorgulanması ve toplumsal cinsiyetçilikten arındırılmasıdır. Bu anlamda Önder Apo kadını Demokratik Modernitenin öncüsü, kurucusu ve demokratik toplum sisteminin temel unsuru olarak tanımlamıştır. Çünkü özgürlük davaları her ne gerekçe ve ne zeminde olursa olsun kadın ve erkek eşitliğine dayanmak zorundadır. Bu olmaksızın adı her ne olursa olsun sonuç despotizme ve egemenliğe kayar. Önderlik çok çarpıcı olarak Özgürlük Sosyolojisi’nde bu belirlemeyi yapmıştır: “Tüm eşitsizlikleri, kölelikleri, despotlukları, faşizmi ve militarizmi besleyen ilişkiler, ana kaynağını toplumsal cinsiyetçilikten alır. Eşitlik, özgürlük, demokrasi, sosyalizm gibi adı çokça geçen sözcüklere hayal kırıklığı yaratmayacak geçerlilikler yüklemek istiyorsak, kadın etrafında örülen

ve toplum-doğa ilişkisi kadar eski olan ilişkiler ağını çözmek ve parçalamak zorundayız". Bunun için kadın ve öz savunma bilincini zihnimizde canlandıran Önder Apo'nun sözü ile cinsel kırılmadan sonra öz savunma geliştirmek anlamlı olacaktır: "Ortadoğu uygarlığında kadın olgusu tüm toplumsal sorunların çözümünde odak durumundadır. Kısa tarihsel gelişmesini tekrarlamaksızın önümüzdeki dönem için temel sloganımız, bu sefer için üçüncü Büyük Cinsel Kırılmayı erkek aleyhine gerçekleştirmek olmalıdır." Belirlemesi ile cinsimize yapılan saldırılara karşı öz savunma hamlemiz hayati bir rol oynayacaktır.

Kürdistan en yaman sevgi mücadelesi alanı, özgürlük savaşım alanı

Bizler kadın özgürlük mücadelesini tanımadan önce birçok şeyden bihaber kurtarılmayı bekleyen kadınlardık. Önderliğimizin yaratmış olduğu özgürlük anlayışı ve bu anlayışın paradigmasal olarak geldiği düzey ile, biz genç kadınlar bir bilinç düzeyi yani özgürlük düzeyi kazandık, kazanıyoruz. Tüm bu değerlerin bir parçası haline gelmek, özgür yaşama olanaklarını yaratma ile mümkündür. Önderliğimiz bizleri en değerli ve özgürlüğü en fazla hak edenler olarak tanımladı. Dolayısıyla da eğer bizlere empoze edilen cinsiyetçi ve sahte özgürlük anlayışına karşı bir savaşımı yürütmezsek kesinlikle özgür insan olunamayacağı bilinmelidir. Toplumun ahlaki değerlerini kadınlar tarihten günümüze kadar en fazla koruyan ve hep canlı tutanlar olmuş ve bu durum hala da devam etmektedir. Eğer Önder APO olmasaydı gerçekten bu kadar cesaretli özgürlüğe koşuş gerçekleşebilir miydi? Her ne kadar toplum içerisinde arayışlarımız gelişmiş olsa da bu arayışlar sağlam bir temelde bir örgütlülüğe kavuşmazdı maalesef. O yüzden de Önderliğimiz kadının kurtuluşu ve özgürlüğü olmadan, bir toplumun kurtuluşu ve özgürlüğünün mümkün olmayacağını belirtmekte, derinlemesine çözümlemektedir. "Süzülmüş bal" ı nasıl bin bir emekle Önderliğimiz önümüze koymuş ise usulünce bunu devrime adamakta bizlerin ellerindedir. Şimdi bizler de geriliklere, geleneksel ve klasik kadın anlayışlarına karşı nasıl bir mücadele yürütmemiz gerektiğini Önderliğimizin birçok değerlendirmelerinde çok çarpıcı bir şekil-

de görebiliriz. Biz genç kadınlar toplumsal çalışmalarımızda, örgütlendiğimiz ve mücadeleye yürüttüğümüz her alanda kadına içselleştirilmiş modernite hastalıklarını nasıl aşacağız, nasıl yaşayacağız ve nasıl savaşacağız sorularını önce kendimizden başlayarak bir temele kavuşturabiliriz. Örneğin kadın olarak kendi kimliğimiz ve varlığımız hakkında ne kadar bilinçliyiz. Önce bunun anlamına varmak gerek. Yine bu durumla bağlantılı bilinç oranında özgürlük anlayışından uzak yanlarımızı tanımak, bunları cesaretle açığa çıkartıp mahkûm etmek, kendimizle yürüteceğimiz savaşımın başlangıcı olacaktır. Örneğin kendimizi tanıdığımız kadarıyla özelde değerler yani sevgi değerleri üzerine çok düşünmenin bir özgürlük eylemi olduğunu bilmek önemlidir. Sevgisizlik biz kadınlarda mağduriyet, savunmasızlık ve ilgiye muhtaçlık duygularını uyandırıyor. Sevginin anlamını, Önderliğimiz kadın mücadelesini, özgürlük bilinci ile büyüterek yansıtmış ve kadınla özgür arkadaşlık temellerini atarak göstermiştir. Bu anlamıyla da her zaman özgürlük için mücadele yürüten öncü güç, genç kadınlar olmuştur. Ucuz duygular ve sevgiler özgürlük anlayışında yoktur. Aynı zamanda Önder Apo şahsında da sevginin en büyük ifadesi çoktan bulunmuş ve Kürdistan, en yaman sevginin mücadelesi alanı, özgürlük savaşım alanı olmuştur. Sevgi, erdem ve yüceliği beraberinde getirir. Önderliğimiz herkestir ve birçok yürekdedir. Yani sevginin ta kendisidir. Biz genç kadınlar da Önderliği anlayarak, uygulamayı kendimize esas almalıyız. Bu anlamıyla mücadele etmek özgür insan olmayı da beraberinde getirecektir. Bu yüzden Önderliğimizin en büyük armağanı biz yurtsever genç kadınlara özgürlük imkânı olmaktadır. Bu imkanları değerlendirmenin sonuçları Özgür Kadın şahsında, özgür topumu yaratmak ile mümkündür. Yurdunu, ülkesini seven, her yurtsever genç kadın özgürlüğün en yaman savaşçısı, mücadelecisi olmak ile yükümlüdür. Önderliğimizin "hiç kimsenin ağzına bile almak istemediği bir ülkenin yurtseverliğini yaptık" belirlemesinden yola çıkarak, özgür ve bağımsız Kürdistan için yurtsever genç kadınlar olarak Kürdistan'ın yurtseverliğini bizler sürdürmeliyiz. Böyle bir mücadelenin sahibi olursak zafer bizlerin olacaktır! ★

Ferzende İsyân

AİLECİLİK İLE MÜCADELE, DÜŞMAN İLE MÜCADELEDİR

Kürdistan tarihi, bir direniş tarihi olduğu kadar aynı zamanda bir katliam ve sömürgeleştirme tarihidir. Katliam ve sömürü saldırılarına karşı Kürdistan toplumu her zaman farklı şekillerde direniş içerisinde olmuştur. Kürdistan'ın kutsal dağları, her zaman bir direniş mekanı olarak ele alınmış ve bu şekilde Kürdistan'ın asi dağları Kürdistan toplumunu korumuş ve yüreğine basmıştır. Bundan kaynaklıdır ki dağlar her zaman kutsal olarak görülmüştür. Aynı zamanda sürekli işgal ve katliam politikalarıyla yüz yüze kalmak kendisiyle beraber hem toplumsal yapıda hem de kürt kişiliğinde yoğun ve sarsıcı tahribatlar yaratmıştır. Kişilikteki etkisi; kendine güveni olmayan, irade olma noktasında kendini tanımlamakta zorluk yaşayan, kendisi için uzun süreli planlamalar yapamayan, celladına sevdalı bir şekillenme olurken toplumsal yapıda ise özellikle aile ve aşiret kurumuna bağlanma daha fazla ön plana çıkmıştır.

Bu açıdan Kürdistan'da aile kurumunun ne anlama geldiğinin doğru sorgulanması ve çözümlenmesi her açıdan önemli olmaktadır. Aile kurumu düşmanın Kürdistan'da en çok kendine basamak yaptığı bir kurum olma özelliği taşımaktadır. Bize soykırım ve işgalciliği dayatan düşman gerçekliği, aile kurumunun hangi özelliklerine dayanarak bunu

gerçekleştirmek istemektedir? Kürdistan'da ailecilik anlayışlarının düşman tarafından özel ve psikolojik savaş yöntemleriyle bu kadar geliştirilmesinin nedeni nedir? Ya da Önderliğimiz neden aile kurumunu küçük bir devlet olarak tanımlamaktadır? Bu soruları doğru irdelemek ve doğru cevaplara ulaşmak gerekmektedir. Özellikle bu konuda bilinç ve doğru tutumun sahibi olmak Kürdistan gençliği için olmazsa olmaz bir gerçekliği ifade etmektedir. En çok üzerinde düşmanın oynadığı ve özgürlük mücadelemizin karşısına çıkardığı bir konu olduğundan daha fazla duyarlılık istemektedir.

Kürdistan'da yaşanan bunca katliam ve soykırım saldırılarına karşı Kürdistan toplumu kendini korumak ve varlığını sürdürmek için bir Kürdistan'ın kutsal dağlarına sırtını dayamış, ikinci bir husus olarak da aile kurumuna kendini dayandırmıştır. Kendi ailesiyle olmayı bir varlık gerekçesi olarak ele almış ve ona göre yaşamaya çalışmıştır. Bu anlamda kendini toplumsal ve ulusal anlamda yönetecek bir sisteme sahip olamamasını, aile kurumu üzerinden gidermeye çalışmaktadır. Yani soykırımcı, sömürgeci sistemin bırakmadığı ve her zaman engellemeye çalıştığı toplumsal ve ulusal iradeleşme ve bütünleşme tam olarak gelişmediği için aile kurumu daha fazla ön plana çıkmış-

tır. Bundan kaynaklı dikkat edelim, Kürdistan'da toplum ve ulus çıkarlarından çok aile çıkarları daha fazla ön planda olmaktadır. Kürdistan toplumunda ailenin çocuğu için yaptığı nasihat bir çoğunda aile çıkarları, her zaman daha ön planda olmaktadır. Yani yetiştirilme tarzı ağırlıklı olarak bu şekilde geliştirilmektedir. Yani bir ulus ve toplum yok olabilir fakat bir aile yaşamını istediği gibi sürdürebilir anlayışı hakim kılınmak istenmektedir. Bunun somutunda kdp ihanet çizgisi ve anlayışlarında görmek mümkündür. Başure Kürdistan'da kdp, kendi aile menfaatleri ve çıkarları için adeta Kürdistan'ı parsel parsel düşmana satmaktadır. Hiçbir toplumsal değer tanımamakta, Barzani ailesinin zengin yaşamı için Kürdistan halkı sefalet içinde bırakılmaktadır.

Canlıların kendi yaşamını sürdürebilmeleri için beslenme, savunma ve üreme sorunlarını çözmeleri gerekmektedir. Bu gerçeklikler Kürt toplumsallığında daha trajik bir hal almıştır. Yaşadığı soykırım ve sömürü politikalarından kaynaklı soyunu sürdürme bir savunma mekanizması olarak ele alınmaktadır. Ne kadar çok çocuğa sahip olursan o kadar savunmanı yapabilirsin anlayışı hakim olmaya başlanmıştır. Özellikle erkek çocuklarının varlığı kendi savunmasını oluşturmaları için esas alınmaktadır.

değnekleri yerleştirilerek güçlendirilmeye çalışılan, çok tehlikeli ideolojik, politik, ahlaki, kültürel ve ekonomik gericiliği yaşatan tehlikeli bir kurumdur aile. Aile içindeki egemenlik erkekte düğümlenir. Aile içinde sözü geçen erkek, geneldeki düşkünlüğü, yani egemen sömürgeci otoritenin bütün olumsuzluklarını kendi kişiliğinde aileye yansıtır. Yani siyasal otoriteden, her türlü toplumsal kurumlaşmaktan, söz söylemekten, hat-ta dilini bile konuşturmadan alıkonulmuş, ekonomik olarak daraltılmış erkek; mevcut sorunların doğurduğu öfkeyi aile içinde kadınlarda ve çocuklarda giderir. Bizde aile içi kavgaların şiddetli olmasının nedeni budur. Yani bir kovana taşıyamayacağı kadar arı doldurursan yaşatamazsın. Aile üzerindeki baskı şiddetlendikçe, bunu bütün aileye yayar ve burada kavga, gürültü ile yaşanılmaz bir durum ortaya çıkar. Bu da iki biçimde çözüme gider. Birisi, ya aileyi terkeder, bırakıp kaçar, "bıktım" der. Diğer bir deyişle biraz nüfuzlu bir aile veya sömürgecilik biraz imkan açıyorsa, son süratle sömürgeciliğe koşar, işbirlikçiliği derinleştirir. Bu iki çözümde de olumsuz bir gidişat vardır. Sömürgecilikle bağların geliştirilmesi, sorunu ağırlaştırıyor, aileden kaçma ise, aileyi çözülmeye doğru götürüyor ve bu da bunalımı derinleştirdikçe derinleştiriyor." belirlemesi önemli olmaktadır.

Aile İçindeki Egemenlik Erkekte Düğümlenir

Bu da toplumsal cinsiyetçiliğin zihniyette ve yaşamda daha fazla kendini kalıcılaştırmasına ve derinleştirmesine yol açmıştır. Bundan kaynaklı Kürdistan'ın birçok yerinde ekonomik anlamda durumu çok kötü olmasına rağmen çok fazla çocuk sahibi olmayı bir övünç veya kendini ispatlama durumu olarak ele almaktadır. Toplumsallık ve ulusal değerler etrafında oluşturulması gereken öz savunma mekanizması, Kürt gerçekliğinde biyolojik sınırlara indirgenmiş ve Kürt gerçekliğinde bir kördüğüm halini almıştır.

Bu anlamda Önderliğimizin "Aile bünyesindeki karmaşıklığı, sorunların had safhadaki durumunu objektif olarak görmekte yarar var. Yüzyıllardan beri kendiliğinden gelişen bir olgu olmayan aile kurumuna siyasal bir yaklaşım göstermek zorunludur. Bazı güçler tarafından sağına soluna koltuk

Kürt toplumsallığı etrafında oluşturulan aile kurumu ve bunun zihniyet yansıması olan ailecilik anlayışı, sömürgeci ve işgalciler tarafından her zaman Kürdistan toplumuna ve gençliğine karşı kullanılmıştır. Günümüzde bunu özel ve psikolojik savaş yöntemleriyle en derinleştirilmiş ve genişletilmiş şekilde kullanan akp-mhp özel savaşı hükümeti olmaktadır. Bütün sömürü konseptini cinsiyetçilik anlayışı üzerinde aile kurumu etrafında oluşturmaktadır. Dikkat edelim evlendirme projeleri, üç çocuk yapma kampanyalarının hepsi bunun için olmaktadır. Bu politikaları başarısı için milyonlarca para harcanmaktadır. Özellikle bu soykırımcı, özel savaş kampanyalarında amaçlanan Kürdistan gençliği olmaktadır. Şu soruyu tüm açıklığıyla Kürdistan gençliği kendisine sormalıdır; Neden Kürt gençlerinin hem aile kurumu tarafın-

Kürdistan Özgürlük Mücadelesi, özelde Kürt gençliği olmak üzere kendini kimliğini ve doğru yaşamı tüm gençlik için umut ve yaşam hareketi olmuştur. Tüm kölelik ve çirkinliklerden arınmak isteyen Kürdistan gençliği yönünü Apocu mücadelede görmekte ve toplumsallığımızı çürüten tüm anlayış ve yaklaşımlara karşı isyan etmekte, mücadeleye durmaktadır. Bunun önünü hem aile gerçekliği hem de düşman çeşitli şekillerde almaya çalışmaktadır. Dikkat edelim ailelerin yaptığı nasihatler ve düşmanın gözaltında yaptığı psikolojik işkence amaçlı nasihatler ne kadar birbirine benzemektedir. Her ikisi de okulunu okumasını, evlenmesini, bir araba ve ev sahibi olmasını istemektedirler. Bunu da yaşamını kurtarma olarak yansıtmaktadırlar. Sistemde yaşamın ölçüsü bu olmaktadır. Yaşam, bir iş, bir eş bir araba ve ev sahibi olmaktır. Bunun için değerli ve uğruna nice özgürlük anlarının ve yaratımlarının sığdırılacağı bir yaşam heba edilmektedir. Bunun adı yaşam değil, adeta yaşamın katledilmesidir.

Ailecilik, Kürdistan'da toplumsal ve ulusal özgürlüğün, mücadelenin gelişmesi önündeki en büyük ajan olmaktadır. Bu dünyaya getirdiği çocuğunu, kendi celladının kulu, kölesi yapmak başka türlü tanımlanamaz.

Önder Apo gerçeğinde hakikate kavuşan özgür yaşam arayış ve mücadelesi, bu derinleştirilmiş kölelik anlayışlarına karşı bir başkaldırı ve yaşam duruşu olmaktadır. Önderliğimizin 52 yıllık Özgürlük yürüyüşü en başta bu aile kurumuna karşı olmuştur. Bundan kaynaklı Önderliğimizin daha yedi yaşındayken annesiyle ettiği kavga ve mücadeleyi doğru anlamak lazım.

**Önder APO
gerçekliğinde hakikate
kavuşan Özgür yaşam
arayış ve mücadelesi,
bu derinleştirilmiş
kölelik anlayışlarına
karşı bir başkaldırı
ve yaşam duruşu
olmaktadır.**

Önder Apo, burada sadece annesiyle mücadele etmemekte, annesi şahsında özgürlük arayışı önünde engel olan tüm yaklaşımlara karşı bir duruş içerisinde olmaktadır. Bu anlamda Önderliğimizin belirttiği " Ey yaşam ya seni özgür yaşayacağım ya da seni hiç yaşanmamış sayacağım " belirlemesi, yaşamı ele alış ve yorumlayışımız açısından önemli olmaktadır. Bu iddia ve kararlılıkla Önder Apo, yanlış yaşamı eleştirmiş, yeni yaşamın hakikat taşıını soluksuz bir mücadeleyle örmüştür.

" Ey yaşam
ya seni Özgür
yaşayacağım
ya da seni hiç
yaşanmamış
sayacağım "

Önderliğimiz, Kürdistan gençliğine kendi gerçekliğini bulabileceği, özgürleşebileceği, her türlü gericiliğe ve sömürüye karşı tavır alabileceği mücadele imkan ve olanakları yaratmıştır. Kürdistan gençliği bu hakikatin bilincinde olmalı ve yaşamını, hayallerini bu gerçekliğe göre örgütlemelidir.

Kürdistan'daki her aile çocuğunun hayırlı bir evlat olmasını istemektedir. Kürdistan koşullarında hayırlı evlat olmanın ölçüsü düşmanın kulu, kölesi olmak değildir. Hayırlı evlat olmanın ölçüsü toplumsallığı ve özgürlüğü için savaşmak ve mücadele etmektir. Bugün Kürdistan'ın en hayırlı evlatları halkımızın toplumsal namusu için savaşan ve mücadele eden Kürdistan Özgürlük gerillasıdır. Onlar kendi ailelerini yurtsever halkımızın bir parçası olarak görmüş, özgür bir yaşam ve gelecek yaratmak için kan ve

emek vermektedirler. Onlar alilerine düşmanın üç beş kuruş kirli parasını layık görmemektedirler. En güzel toplumsal değerleri, mücadeleleriyle yaratıp armağan etmektedirler. Bu anlamda Kürdistan'da gerçek saf sevgi ve bağlılığın ne olduğunu en iyi ortaya koyan Kürdistan Özgürlük gerillalarıdır. Dolayısıyla Kürdistan gençliği düşmanın ve aile kurumunun mücadeleden düşürmeye çalışan, özüne yabancılaştırmaya endeksleyen ve pasifleştiren yaklaşımlarına karşı duyarlı olmalıdır. Duyarlılığın yaratılması da bilinçle olacağından kaynaklı sürekli Önderlik ideolojisi, felsefesinde kendini eğitip, derinleştirmelidir. Düşmanın saldırı ve anlayışlarından ancak bu şekilde kendini arındırabilir ve bu arınmışlıkla düşmana karşı daha etkili mücadele verebilir. ★

BI RIHEKÊ FEDAYÎ

4 meh û nîv di vê şikeftê de bi berxdaniyek pir mezin re hevalan li berxwedan. Sedemên ku hişt ev berxwedanî bi vî awayî mezin bibe, girîngiyek bi watê le bar dike jî hene. Girêdanbûyîna hevaltiya bi Rêbertî û bihev re asta qehremantî derxist hole. Bi rastî di şerê tûnelan de eger hevaltiya mirov ne xurt be ne mimkune ku di vê aste de berxwedaniyek hatiban meşandin. Gel bê meşandin jî we dem kurt be. Dijmine ku li beramberî me şer dike de îdeolojîkyek sextê ku li ser esasê peran şer dike heye. Di milek de ev şer dibe şerê maneviyetê yê li hemberî maddiyete ye. Pir rehet dikare cenazeyên leşkerên xwe ji kendalan bavêjin, an jî bişewitînin. Lê em dikarin canê xwe jî bidin ji bo ku em hevalek xwe xilas bikin. Şerê Werxelê jî di vî warî de bi berxwedanek pir mezin hat meşandin. Di dawiya şer de 3 heval man. Dibêjin; “em tu carî piştî xwe nadin hevalên xwe” Her sê heval jî bi bi vînek ji agir bi dijmin re dikevin nav şer û digihîjînkewana nemire. 2021’an de tecrûbeyên pir girîng hatin avakirin. Di milekî de şehîd ketina hevalan, di mile dî de rastiya dijmin her roj hêrs û hestên me yî tolhildana mezintir û kurtir fikir. Sala 2021’an şerê sala pêşiya me jî dida diyarkirin ku wê şerek pir dijwar hatiban meşandin. Ji ber vê yekê demildest amedekarî dihatin kirin. Em bixwe jî li qada Werxelê bûn û amedekarî di milê av, erzaq û cebilxanê de kir.

Bi rastiya şer ve giredayî me fedaîyên pir mezin şehîd dan û li kêleka wê jî pir leşker hatin cezakirin. Ew şeva yekem de heval Agir hebû, fermanîyê yekîneyê bû, bi giranî birîndar bû. Ruxmê ku ewqas giran birîndar bû digot: “Heval pêwiste ev şer bigihêje serkeftine.” Em ne wek leşkerên dijminin, çanda me û îdeolojiya me heye. Ji bo ku em vê hevalê birîndar li derve nehêlin, heval diçin tînin û pê re birîndar dibin. Her çiqas me heval Agir anî hundir jî, lê dawî de heval şehîd bû.

Hemberê ewqas teknîk, çekên cur bi cur,

ya ku mirov li ser lingan dihêle ku mirov di wan tûnelan de li hemberê kimyasalê li ber xwe bide, ew hevalên li kêleka me ne. Hevaltî di wan tûnelan de pir girînge, hevdu ser pîyan girtin pir girînge. Ew dihêle ku şerekê fedaiyane were meşandin. Li Werxelê qasî mehekê bi awayekê dijwar kimyasal bikaranîn û em bandor dibûn, ne ku em bandor nedibûn. Lê em wek gerîla bi derfetên kêr di destên me de wana vala derdixist. Teknîkên pêşketî na, bi derfetên kêr di destên me de hebûn. Gelek caran banga teslîmîyetê dikirin. Dixwestin me bi xwarînekê teslîm bigirin. Lê ew jî dizanibûn ku gerîlayên Kurdistanê tu carî xwe nasiperê lewaziyên ku kes teslîm digire. Em tu carî teslîmê vê dewletê nabin, ew jî vê dizanibûn.

Zorlameyê jiyane derketibin pêş jî, hevalan nedihîştin ku ew me bandor bike. Her tim moral didan Ew morala ku di wan şikeftan de heye dijmin vala derdixîne. Ew dihişt ku em ser pîyan bimînin, ji ber ku em tu carî bê moral nedibûn. Hevalên ku vê şerê dimeşînin niha hevalên ciwanin. Heya fermanîyê wê jî hevalên ciwan dikin. Hevalên Erebi, Tirk û Enternasyonalîst jî bi heman awayî wisa fedaiyane şer kirin û şehîd bûn.

Di nav van êrişên kîmyewî de jî hevalan yek roj ne tavîz ji perwerde ne jî, ji mekanîzmeya rexistinî bernadidan.

Ez dixwazim mînakekê kurt ji hevalên ku li Ertuşê li ber xwe dan bidim. Heval 15 rojan di şikeftê de şer dikin û tenê çaydanek ava wan heye. Her roj heval tenê kefçiyekê av vedixwin. Tenê ji bo ku qirika hevalan şil bimîne. Bi çaydanekê avê sengerê diparêzin. Bi kefçiyekê avê qirika xwe şil dikin ji bo ku nekevin destê dijmin.

An jî li herêma Şehîd Şahîn de Heval Bager, Hevala Avzem, Heval Şerzan, Heval Arîn, her çar heval jî hevalên ciwan bûn. Lê dîsa jî bi rihekê fedaî, ji ber ku derfetên jiyane kêr dibin û naxwazin berdin....

Bîranînên şehîdên Werxelê

Viyan Umut Ararat

Dikarim di her qadê de şer bikim

RÊBERTÎ: Bawerim bi Kurdî an jî bi Tirkî dê zêde ferq neke, ez jî dikarim pirsan ji we pirs bikim. Li ser navê jinan, min hinek kar û xebat meşandin. Ez ji rexneyan re vekirî me. Bi pir ji we jî, ji nêzîk ve min jiyan kir. Bi hemû awayî çawa bê jiyan kirin min bi we re parve kir, heta min şer kir û rewş li holê ye. Bi boneya vê rojê jî min raporek pêşkêş kir. Niha, hûn çi dibêjin? Beriya hemûyan tu SARA. (hevala Sara Sakine Cansiz) ji despêka tevgera me heya niha jineke ku tu hatiye herikandine. Me jî cesaret kir û te tevlî kir. Tu ji warên Dêrsimê yên ku ser tewandî û îsyanê tevlî me bû. Lê tu kî yî, di nava vî şerê mezin de dixwazî bibî çi? Tu hinekî jî dixwazî di nava vî şerê mezin de jiyan bikî, ev kar wê çawa bibe? Heta dawî tu ketî nîqaşê – tevî ku te nedixwest- lê tevî ku te dixwest pir bixebite û serkeftî be jî, heta niha ji encamên ku tên xwestin em dûr in. Lê dîsa jî hêvî, hêvî yê diherikîne. Belê; berê em we guhdar bikin. Bi pirsên we re, rexne û bersivên we jî.

Hevala Sara: Rêberê min, hê zêde bi boneya vê rojê ez di wê baweriyê de me ku pêwîst e em rexnedayina xwe bidin, di derbarê pêvajoyên ku me derbaskirine de. Di nava PKK'ê de me ev di heman kêliyan de kir, em rojene jî dikin. Ji xwe ev rêbazê Rê-

betiyê ye. Lê ji bo vê rojê ez bi awayekî zelal vê didim diyarkirin; dibe di despêkê de nêzîkatî ji jinê re di asta bîrdozî û teorîk de zêde zelal nebû, lê di wateya jiyanî de nêzîkatiyeke Rêbertiyê ya seyir hebû, nêzîkatiyeke eleqe dida avakirin hebû. Vî alî pir bandor kir. Bi giştî nêzîkatiyeke Marksîzmê û nêrîneke wan ji jinê re hebû. Tevgerên jin ên di nava şoreşên din de derketî hebûn. Em vê di astekê giştî de digrin dest, bandora wan jî hebû. Lê pêşxistin û pêşvebirina vê mijarê, ev di Kurdistanê de gihandina vê astê hinekî jî di encamê ked û têkoşîne ji despêkê heta niha ji aliyê Rêbertiyê ve hatiye meşandin hat bi destxistin. Her tim di nava jiyanê de bi jinê re eleqederbûyîn, jin di Kurdistanê de gihandina vê astê, asta jiyana civakî, ya rêxistinî, lêşkerî bînavber pê re eleqederbûyîn pir giring bû. Berî hertiştî baweriya Rêbertiyê bi jinê hebû. Ev pir giring bû. Bi giştî digot;“ ez bi jina Kurd bawer im, ev nêzîkatî bawerî bi me re jî da afirandin. Xweşik bû û bi rasti jî jin di nava tevahî qadan de bi cîh kir. Dibe ku bejna me derbas jî fikir, dibe ku hêza me têr nedikir, lê cesaretkirin û tevlîkirina nava tevgerê weha jin di tevî qadan de erkdar kirin, bi bandor tevlîkirin dibû sedem ku jin jî hê bi bandortir tevbigerê û tevlîbibe. Me

xwe civakî nekir Rêberê min. Ev giring bû. Dibe ku heta astekî me hewl dabe ku em xwe bigihîninê. Ev bawerî hebû, di asta giştî de jî bawerî hebû. Lê em hinekî jî di encamê dehfîna teverê de meşîyan. Bi awayekî kûr fêmkirina rastiya jin, tevgera jin di aliyê bîrdozî û teorîk de dest girtin, bi me re nebû. Yanî di despêkê de em qet nediçûn cudabûnekê bi vî rengî. Yê ku ev bi me da avakirin hinekî jî Rêbertî bi xwe bû.

RÊBERTÎ: Tu vî karê afirandinê, pêwîst dibînî?

Hevala Sara: Hem pêwîst e, hem jî pir giring e Rêberê min. Hinekî jî ewlahiya şoreşê di vir de ye. Wekheviya mezin, di vê wateyê de pêş ket. Newekheviya di navbera jin û zîlam de....

RÊBERTÎ: Nemaze, hûn dibêjin çavkaniya hemû newekheviyan.

Hevala Sara: Rast e Rêberê min. Niha ji vê çavkaniyê wekhevî pêşxistin, jin ji vê çavkaniyê derxistina ronahiyê pir giring e. Tenê di nava hinek hewldanên rêxistinî de girtin têrê nedikir. Di vê wateyê de pêkanîna artêşa jinê, ji bo pêvajoyên pişt re bi awayekî çalak tevlûbûna jin, behremendiyên veşartî yên jin jî derxist holê. Bêgûman ev têr nakin. Dî esas de em, hîn nû nû dikevin ferqa van pêwîstîyan. Ji me re pir xweş dihat. Yanî bi giştî tevlûbûna şoreşê giring bû. Em tev bi vê bandor bûn, ev aliyekî dihat girtin bû.

Heke jin di warê bîrdozî de, rêxistinî de xwe kûr bike; di qadên lêşkerî de jî dê bibe xwedî hêz.

Lê bi şêwazê niha, pêşxistina xweseriyê, di her qadan de xwe bi rêxistin kirin bi rasti jî pir balkêş e, ya ku hêza sereke jî di afirîne ev bi xwe ye. Di rêberazên Rêbertiya partiyê de ev nîne; tevahî jin kirina lêşker, an jî gêrîla, lê amûrekî herî mezin ê şer artêşbûne. Bi destxistina vê çeka artêşê jî giring e. Ji ber ku rêxistineke bi hêz û bîrdoziyek jê re pêwîst e. Heke jin di warê bîrdozî de, rêxistinî de xwe kûr bike; di qadên lêşkerî de jî dê bibe xwedî hêz. Di rastiye de di van salên dawî de ev hinekî hat ispatkirin. Ev ked û hewldan heye. Ev; pêşketina di nava artêşê de, pêşketina di qada şer de, bandora xwe li ser qadên me yên din jî dike û bi awayekî giştî jinê bandor dike. Di rastiye de aliyê ku balê jî dikişîne ev e. Jinên welatên din jî bandor dike. Ji ber ku jin ewqas çalak tevlî şo-

reşên din nabe, yan jî cîh nagire. Piştî şoreşê jin rewşa xwe ya berê pir zêde derbas nake. An jî di sosyalîzma pêkhatî de û welatên din de îspat bû. Di nava me de ji niha ve di desthilatê de cîh digire. Di pêvajoya Îktîdearbûyîn de ci digire. Di nava tevahî organên ku îktîdeare de pêk tînin cî digire. Ev dibe sedem ku baweriya jinê pê bê. Hêza wê ya îdearî, xweşikbûna ruhî derdixe holê, girtîbûna wê ya di mijara civakî de dide derbaskirin. Rêbertî jî da diyarkirin; jin îro diaxive, di dest de çek bûye hêmanekî hêzê. Jin her ku diçe polîtîkayê fêr dibe. Lê ev rastiya me jî heye; bi giştî tevî ku potansiyeleke me ya bi vî rengî heye jî, me weke takekesan pêşengatiya vê milîtantiyê nekir Rêberê min. Di vê mijarê de hem me xwe rast birêxistin nekir, hem jî me ev belav nekir.

RÊBERTÎ: Yanî tu niha pêdîviya rexnedayînekê dibînî?

Hevala Sara: Rast e Rêberê min. Rexnedayina herî girîng ya divê rojê de bê dayîn.....

RÊBERTÎ: Bi taybet ji bo te bawerim rexnedayîneke baş e. Nêzîkî bîst sala ye em te hildigirin, li gorî min êdî bese. Tevahî aliyên xwe yên jina klasîk îtîraf bike. Bi vê zanistî û îradeyê êdî ji jina bi bertek, jina erênî ava bike. Begûnam ne ji bo xwe. Heta ne ji bo civaka me jî, ji bo mirovantiyê, taybetmendiye erênî bide axaftin. Hostatiya vê raber bike. Ji niha û pê de tu yê nikaribî bi ti karên din re mijûl bibî. Tu bi kelecani? Weha diyare ku kelecana te ji ya herdemê zêdetir e.

Hevala Sara: Rast e, Rêberê min.

RÊBERTÎ: Nîşaneyên pîrbûnê hene?

Hevala Sara: Na Rêberê min. Bawerim dikarim di her qadê de şer bikim.

RÊBERTÎ: Dibe ku cara yekemîn e ku tu ewqas xwe paqij û di rewşa ku karibe gavên saxlem bavêje de hîs dikî. Tu waha diyarî.

Hevala Sara: Rêberê min buyereke pir xweş e ku jin xwe ji tevahî taybetmendiye xwe yên kevneşop qut bike. Ev bi serê xwe rehetîyeke rûhî dide. Ev bi xwe bawerbûnê pêş dixê. Aliyên bi înad, aliyên paşverû û apolîtîk in.

RÊBERTÎ: Dema ku em li şûn xwe dinêrin, tu vê dibînî himbêzkerinên te yên jiyanê zêde rast û ne ji dil bûn.

Hevala Sara: Rêberê min, min got her tişt ji bo şoreşê.

BEŞİNCİ KELEBEK MİSALİ

TÜM DEĞERLERİN BİRLEŞKESİ ÖNDER APO'YA

Tüm dinlerin, tüm inançların kutsalları vardır. Siz tüm bu kutsalların, tüm değerlerin birleşkesisiniz Önderim. Yanlış anlaşılmasın, tanrı konumuna koyarak size haksızlık etmek istemem. Siz Tanrıçaların kutsal evladısınız. İnsan olmanın özünü çocukluktan itibaren koruyarak bunun öğretisiyle halkları ayağa kaldırırsınız. Tarihe baktığımızda onurlu yaşam uğruna kendini feda eden birçok öncü görebiliriz fakat sizin gerçekliğinizde herbirinin temsiliyetinin yanında eksik kalan yanlarının da tamamlandığını görmek gerekir. Siz felsefenizle herkes olmuş, her şey olmuş, tüm dünya toplumlarına varlığın ve var olmanın gerçek amacını yaşamıyla kanıtlamış ve ilham kaynağı olmuş yegâne insansınız. Sizin öğrencileriniz olma şerefine erişmek bizler için ne kadar onur vericiyse sizi anında anlayıp, anında uygulayamamamızın özeleştirisi de bir o kadar ağırdır. Bugün hala İmralı işkencehanesinde olmanızın sebebi bizim bir türlü aşmayı başaramadığımız yetersiz yoldaşlığımızdır ve eylem yapan tüm diğer yoldaşlarım gibi benim de en büyük amacım eylemimle size bir nebze olsun yaklaşabilmektir. Başkanım

biliyorum insana ve yaşama büyük değer biçen siz, bu tür eylemlere karşısınız. Fakat affınıza sığınarak dile getirmek zorundayım ki size, sizin yaratımınız olan özgür alanlara el uzatan kimler ya da hangi güçler olursa olsun biz de onların kalbinde, beyinde bomba olup patlamak durumundayız. Hayatımızın en anlamlı günlerini yaşadığımız bu alanlara, size en azından bu kadarını borçluyuz.

Siz Tanrıçaların kutsal evladısınız

Burası bizim topraklarımız, her karışında şehitlerimizin kanı var burayı onlara bırakacağımızı sanıyorlarsa yanılıyorlar. Üstelik en büyük fedainin siz olduğu su götürmez bir gerçeklikken, sizin öğretilerinizle yaşamaya ve savaşımaya ant içmiş savaşçılarınıza bunu çok görmeyeğinizi umuyor ve diliyorum.

Başkanım sizi fiziksel olarak görmüş, sizinle bir nefes alımlık da olsa vakit geçirmiş herkese imrenerek baktım hep. Fakat eylem konusunda kararlaştığım ilk günden beri sizi sürekli rüyalarımnda görmemin bir anlamı olduğunu da biliyorum artık. Hangi zamanda, hangi boyutta olursa olsun bizimle bir şekilde bir frekans yakalayabildiğinize inanıyorum. Belki de gerçek aşkın tanımı

bu, belki de görmenin gerçek anlamı bu. Bizi her zaman gördüğünüzü biliyorum, ben de sizi görüyorum başkanım ve bu tüm hayatlarımda böyle olacak. En derin sevgi, saygı ve özlemlerimle....

TÜM YOLDAŞLARA

Hepiniz gibi ben de yaşamımın en anlamlı yıllarını Önderliğimizin yaratımı olan özgür alanlarda, bu dağlarda yaşadım. Hakikatin özüne, kendi gerçekliğimin, kadınlığımın, Kürtlüğümün peşine bu patikalarda düştüm. Her adımda benden önceki hakikat arayışçıların izlerini, seslerini, siluetlerini gördüm. Bu beni daha fazla bu yola bağladı ve öğrendim ki pusulası Önderlik ve şehitler olanın rotası asla şaşmaz. Bir insan kaç ömür yaşayabilir, bir ömre kaç yaşam sığdırabilir? Gerilla olmayan, gerillacılığı yaşamayan bunun cevabını bilemez muhtemelen. Onlar için savaşıklık, kısa bir ömür seçimidir. Oysa biz normal insanların yaşadığı acıların da sevinçlerin de heyecanların da sevgilerin de yüzlerce kat fazlasını yaşarız onların kısacık dediği bu ömürde. Bütün duyguları tüm yoğunluğuyla yaşarız. Onlar sistemde bir yakınlarının ölümüyle bütün hayatlarını yasa boğduklarına kendilerini inandırırılar, sözde dünyaları başlarına yıkılır. Biz ise bütün biyolojik bağların ötesinde en samimi duygu olan yoldaşlık bağlarıyla bağlı olduğumuz canlarımızı kendi ellerimizle toprağa gömer, bundan sonrasında aldığımız her nefese birinin daha intikamını ekleriz. Bu anlamlı yaşamın kendisidir, gerçek sevginin kendisidir. Bu insan olmanın, onurlu olmanın gereğidir. Bu yüzden sizinle yaşadığım bütün ömürler için hepimize minnettarım. Dünyaya daha kaç defa gelirim bilmiyorum fakat her hayatta PKK'yi yeniden bulmayı, tekrar sizlerin yoldaşı olmayı umuyorum. Her birinizin bu yaşamı kanınızın son damlasına kadar savunacağınıza yürekten inanıyor, herhangi bir şekilde mücadelesini olumsuz etkilediğim yoldaşlarım olmuşsa özeleştirimi veriyor, savaşınızda başarılar diliyorum. Şehit Ekin'in de dediği gibi "herşey büyük buluşma için"...

ZİNDANDAKİ YOLDAŞLARA

PKK'li, PAJK'lı olmak tüm sı-

nırları aşarak ortak bir akılla ortak bir güce sahip olmak ve ortak bir savaşımın sahibi olmak demektir. Sizler de her ne kadar fiziksel olarak duvarlarla sınırlandırılmak istensenizde bugün bizlerle aynı mevzide aynı düşmana karşı omuz omuza savaşır durumdasınız. Silahınız bazen bedeninizi açlığa yatırmak bazen binbir türlü işkenceye direnmek oldu fakat her zaman Mazlumlar'ın, Kemaller'in çizgisinde yol aldınız. Yaşadığınız her türlü zorluğu hala aşamamış olmak bizler için özeleştirisi sebebidir. Bu duyguyla özgür alanlarda gözlerimin gördüğü her türlü güzelliğe sizler için de baktım. Gökyüzünü, mevsimlerin değişimini, güneşin sıcaklığını, yağmurun huzurunu sizler için gözlemledim, sizler için tattım. Biliyorum ki siz de bizlerden duyduğunuz her acı haberde üzüldüğünüz kadar, eylemlerimizin coşkusu en derinden hissettiniz. Koşullar ne kadar ağır da olsa bulunduğunuz savaş alanını Önderlik Sahası olarak ele alıp öyle yoğunlaştığınızı biliyorum. Sizler yeni bir toplumun akademisyenleri olacak sorumluluğa ve birikime sahipsiniz. Özgür Kürdistan'da yoğunca göreviniz olacak. Bunun bilincinde olduğunuza inanarak mücadelenizde başarılar diliyorum, derin sevgi saygı ve özlemle sizleri selamlıyorum. ★

ZİLAN KOMUTASINDA BİR SAVAŞ ERİ

YAŞAM GÜNEŞİMİZ ÖNDERLİĞE;

Değerli Başkanım her şeyden önce içerisinde bulduğunuz yaşam koşulları bizi derinden üzmektedir. Bizler sizin bitmez tükenmez emek ve çabalarınıza karşılık canımızı bile versek yeterli değildir. Siz yaşamınızla bir halkı yeniden yarattınız. Bizler sizin eserleriniziz. Bu büyük fedakarlık karşısında ne yapsak da borcumuzu ödeyemeyiz. Partimiz büyük çaba, emek ve ağır bedeller sonucu bu düzeye geldi. Yaratılan her değer bedel ister. Biz sizde yaratıldık, sizinle varız ve özgürlük yürüyüşümüzü sizinle sürdüreceğiz. Emek ve çabalarınıza karşı bir nebze de olsa layık olabilmek için başlattığım bu yürüyüşle, karar aldığım bu eylemle size karşı borcumu ödemeye çalışacağım. Biz sizinle varız, nasıl ki güneş doğmadan dünya aydınlanmazsa, siz olmadan da özgür bir yaşam gerçekleşmez. Benim en büyük hayalim sizi görmektir.

Ne zaman yaşam güneşimiz, Önderliği-mizle buluşacağım diye hayal kurardım. Sizi fiziksel olarak görme şansına erişmeyecek olsam da eylemimle ulaşacağıma inanıyorum. Size, Şehitlerimize, yoldaşlarıma ve halkıma layık olabilmek için beklediğim gün nihayet geldi. Hedefime emin adımlarla yürüyeceğim ve en küçük fırsatları dahi düşmana büyük vurmak için iyi değerlendireceğim.

Başkanım, zamanında başaramadığımız görevlerin karşısında yoldaş sorumluluğuyla yaklaşıp içine girdiğimiz görevlerin ve yetersiz yoldaşlığın özeleştirisini pratiğimde vereceğimin sözünü veriyorum. Size olan sevgimin düzeyini düşmana olan savaşımın düzeyimi gösterecek.

Güneş karartılmadı, karartılamıyor ve asla karartılmayacak.

HAKİKAT SAVAŞÇILARINA;

Kutsal olduğu kadar zor bir mücadelenin topluluğu olarak bir araya geldik. Bizler APO klanı olarak tarihi sorumluluğumuzun bilinciyle yaşamak ve savaşmak zorundayız. Unutmamalıyız ki Önderlik üzerindeki tecridin bunca yıldır devam ettirilmesinin bir sebebi de bizim hâlâ mücadele

bayrağını zirveye ulaştırıp zafere ulaşamamamızdır.

Bunu gerçekleştirmediğimiz süreçte Önderlik gerçeği karşısında boynumuz bükük kalmaya devam edecek.

Her şeyden önce bizi var eden bu gerçekliğe karşı hepimiz borcumuzu

ödeyecek pratikler içerisinde olmalıyız.

Bu anlamada sistemin üzerimizde yarattığı kişilik sorunlarına sığınma zamanı geçmiştir. Elli yıllık PKK kültürü yeni insan yaratımı için yeterlidir. PKK militanları bu dünyanın en temiz insanlarıdır. Önderlik felsefesi ahlaklı insanı yarattı. Ahlakın birinci sorumluluğu özgürlüktür. Özgürlük bu yüzden güzelleştirir. Şehitlerimiz bize yürüyeceğimiz yolu gösterdi, Onların ardılları olarak mücadele bayrağını yükseltmek dışında bir düşüncemiz olamaz. Bunun için de önce yaşamda kazanıp savaşta her zamankinden daha fazla vurucu güç olmayı büyüterek sürdürmeliyiz.

Mücadelenin her alanında yürütülen her türlü çalışmanın devrime hizmet etmesi ve bilinciyle, Önderliği bir an olsun aklımızdan çıkartmayarak görevlerimize sarılmak zorundayız. Şu saatten sonra, devrimi zamana yaymak gibi bir lüksümüz olamaz.

Yoldaşlar, inanın ki sizinle yaşamak, sizlerin yanında savaşmak bu dünyanın en güzel duygusudur. Sizlerden aldığım güç ve moral beni bu eyleme taşıdı. Dolayısıyla yapacağım eylemde hepiniz yanımda olacaksınız.

Birlikte başarıya götüreceğiz. Son olarak şunu söylemek istiyorum, bin defa daha dünyaya gelsem yine sizin yoldaşınız, yine PKK militanı olmak isterim.

karşı değil, bir dünya sistemine karşı savaşıyorsunuz. Bir bütünen özgürleşmenizin önündeki engeller hâlâ tehdit olmaya devam ediyor. Ne kadar iradeli olduğunuza kendi gözlerimle tanıklık ettim.

Önderlik özgür kadını yarattı, yaratılan özgür kadın da şimdi özgür erkeği yaratıyor

YAŞAM VE ÖZGÜRLÜĞÜN TİMSALİ KADIN YOLDAŞLARA;

Partiye katıldığımda henüz çocuktum. İlk şekillenmemi sizin yanınızda aldım. Dolayısıyla mücadele yaşamım boyunca beni uğraştıran yaşamın en temel sorunu haline gelen önemli bir nokta kadınla olan yoldaşlığın ölçülü ve doğru bir rotaya getirme savaşımı oldu. Doğru bir savaş verilmedikçe kadına yaklaşma cesaretini göstermek zor olacaktı. Kadının gerçekten yaşam olduğunu gün be gün görüyorum.

Önderlik özgür kadını yarattı, yaratılan özgür kadın da şimdi özgür erkeği yaratıyor. Dünya sizin ellerinizle yeniden yeşeriyor. Fakat unutmamalısınız ki sadece düşmana

Fakat lütfen öz savunmanızı bir an olsun elden bırakmayın. Önderlik partimizi sizlere emanet etti. Bu yüzden her alanda yürüttüğünüz öncülüğe her zamankinden daha fazla ihtiyacımız olduğunu bilmenizi istiyorum.

Hiç istemeden de olsa size karşı bir eksikliğim, geri yaklaşımım olduysa öz eleştirim veriyorum. Yapacağım bu eylem sizinle doğru bir yoldaşlığın özeleştirisi olacaktır.

"Bu eylemimle Zîlan komutasında yürüyen bir emir eri olmak istiyorum"

İnşanın Bilinci ÖZGÜRLÜK SOSYOLOJİSİ

Bölüm 1

Özgürlük Sosyolojisinden bahsederken, Önderliğin soyut bir özgürlük derdinin olmadığı belirlenmiştir. Zihniyet ve kurumsallaşması-bedenleşmesi olarak özgürlüğün somut toplumsallaşmasını, yani zaffer kazanmasını istiyor. Bunun Önderliğidir. Bunu kendisiyle başlatmıştır. Böyle bir iddiası var. Yaratım anı olarak Özgürlük Sosyolojisi uygarlıktan ve günümüzün hâkim modernitesi olan kapitalizmden önemli bir kopuşu ve yeni bir toplumsallaşmayı ifade eder. Buna göre devrim, devrimci ve devrimci inşa tanımlamaları Özgürlük Sosyolojisi çerçevesinde yeniden yapılır. Bu anlamda Özgürlük Sosyolojisi çok ciddi bir inşa bilincidir. Ahlaki-politik toplumun tekrardan güçlü bir şekilde ayakları üzerine dikilmesidir. Özgürlük Sosyolojisiyle beraber Önderlikte ifade olunan özgürlük, olgunlaşmış bir özgürlüktür. Hepimiz biliriz; özgürlükler ya da ilk tepkiler çok fazla duygu içerir. İlk kopuşlar tepkiseldir. Önderlik, insanlığın özgürlük deneyimlerini köklü bir biçimde gözden geçirmiş. Şu anda Önderlik paradigmasında olgunlaşmış bir özgürlükle karşı karşıyayız. Tepkisellik ve salt eleştirme çoktan aşılmış, var olanın karşıtı, alternatifi kurulmaya çalışılıyor.

Örneğin Marks'ın bütün teorisi eskiyebilir. Önerdiği kurumlaşmalarının bir kısmı tutmayabilir. Ama Marks'ın insanlığa verdiği en büyük değer devrim düşüncesidir. "Bu dünya

böyle yaşanmaz, yenisini kuracağız" fikridir. Bu çok yüksek bir duygudur. Hala toplumu etkiler. Marks'ın aşıldığını söylüyorlar. Bu bir ölçüde doğru olabilir. Kitaplar ve teorisi eskiyebilir. Bunlar sorun değildir. Ama yüz elli yıl geçmiş olmasına rağmen Marks'ın insanlığa kalıcılaşan en büyük hediyesi devrim düşüncesidir. Sistemli, bilimsel, karşıyı iyi tahlil eden, buna karşı programdan geçmiş bir güç olmayı, güç biriktirmeyi ve beğenmediklerimizi yıkmayı öneren bir düşüncedir. Bu, çok büyük, çok yüksek bir özgürlük düşüncesidir ve saygı duymak gerekir. Ama o da hala tepki düzeyindedir. İlk kopuşlar tepkiseldir. Kendimizden ele alalım. On sekiz, on dokuz yaşında gençler olduğunuz zamanı hatırlayın; bütün dünyaya tepki alırsınız. Niye? Çünkü kişiliğinizi oluşturacaksınız ve kişiliğiniz önünde herkesi engel olarak görmeye başlarsınız. Bu nedenle tepki duyarsınız. Bu tepkinin içine her şeyi koyarsınız. Bir şey yaratmamışsın, daha kişiliğin oturmasına çok zaman var, ama zannedersin ki kişilik oturmuş. O tepkiyle her şeyi çözdüğünüzü, dünyayı da bunun içine yerleştirdiğinizi sanırsınız. Kürtsünüz eziliyorsunuz; sizi ezen Arap, Fars egemenleri var. Buna karşı uyanan ilk bilinç çok tepkiseldir. Arap, Fars, Türk egemenliklerinden nefret duyarsınız. Ancak bunu yaparken çoğu zaman ona ne kadar benzediğinizi fark etmezsiniz. Ya da aslında

onu yıkıp yerine geçmeyi düşünürken bunun ne kadar tepkisellik içerdiğini düşünmezsiniz. O dönem için tepki, yeterli görülür. Ama olgunlaştıkça “ben kendim olmalıyım; Arap, Fars, Türk beni ilgilendirmez. Ben Kürt olduğum oranda zaten onları aşarım. Bir de karşıyı iyi bilmeliyim” demeye başlarsınız. Bunları söyleyebilmek çok olgun bir düşünce ister. Hepimiz özgürlük bilinçlerinde bunu yaşamışızdır.

Mesela parti içerisinde erkeğe de bir özgürlük bilinci veriliyor. Partiye yeni gelirken hemen hiç kimsenin ciddi bir sorgulaması yoktur. Öncesinde bir dünyanın içinde yaşamıştır. Ardından yavaş yavaş kadın özgürlük bilinci öğretilince ilk kopuş ne olur? Utanma olur. “Nasıl böyle bir kişilikle yaşamışım, kadına yaptıklarımız ne kadar yanlış” denir. İlk adımlar tepkisel olur. O anda tepkisel bir tutum açığa çıkarırsın, ama meselenin ne olduğunu derinlikli fark etmezsin. Çok sonra bir sistemle karşı karşıya olduğunu, bir zihniyet ve yapılanma olarak çok ciddi bir sistemden geçtiğini fark edersin. İlk fark ediş tepkiyi ve duygusal kararları doğurur. “Madem bu sistem kötüydü, şimdiye kadar kötü davrandık, şimdi kadın arkadaşlara kötülüğümüz dokunmasın” denir. Duygusaldır, utanma içerir. İlk aşamalardır. Ya da bir kadının arkadaş için düşünün. İlk tepki ne olur? Doğal olarak erkeğe karşı bir öfke gelişir. İlk tepkisellikler ve kopuşlar, özgürlüğü içeren ilk adımlar erkeğe tepki, kendi cinsine sevgi içerir. Bir erkek, sen suyu geçerken sana elini uzatır, “ne oldu ben kendim geçemez miyim?” dersin. Yükünü paylaşmak istediğinde kendinin de taşıyabileceğini söylersin. Sonra yavaş yavaş o özgürlük bilinci, o kopuş derinleştikçe ne olur? Erkek dışında çok güçlü bir kadın tanımına ulaşır. Sonra erkeği bile içine alacak özgürlük ve dünya tanımlamalarına varılır. İlk tepkisellik çok derin bir düşünce ve sistem içermeyebilir. O zaten ilk ezilenlerin çabalarını ifade eder. Şimdi Marksizm’in teorisini yani yüz elli yıl önceyi sorguluyoruz. Çok fazla karşılarındaki güce benzedikleri için eksikliklerini görüp, eleştiriyoruz. Bir sınıfın içinde bulunduğu durum zoruna gitmiş, özgürlük bilinci gelişmiş; hafifçe “ben de bu dünyayı yöneteyim” demiş. Çok ağır bir tepkisellik içeriyor, başlangıç açısından kötü de değildir. Aslında belki de büyük büyük teorilere bindirmeye gerek yok. “Eziliyorum, ezilmemem lazım” demek

yeterli olabilir. İlk kopuşlar, kendini yaratan sınıfa ve sisteme tepkiden ibarettir. Çözüm onu yıkmak, yerine geçmek olarak belirlenir. Tepkiselliği barındırıyor. Alternatif bir sistemi yok. Hatta karşıya benziyor, bundan bile haberi yok!

Özgürlük çizgisinde olgunlaşma, bütünlleşme, sadece karşıya tepki duyarak değil, kendinin ne olacağı üzerinden kendini tanımlamaktan geçer. Kendinin ne olacağı üzerinden kendini tanımlayan, karşısına da nereden tepki duyacağını bilir. Kapsaması gerekiyorsa kapsar. Hangi aşamalardan geçip birlikte yaşayacağını tutturur. En genel anlamda kapsayıcılık oluşturur. Bu, düşman varsa düşmana olan tepkiyi azaltmaz. Bir erkek egemenliği varsa ona tepkiyi azaltmaz. İlk tepki aşamaları kendini yanlış tanımlamalardır. İlk kopuş olarak değerlidir, ama özgürlüğe yetmez. Mesela “erkek kadının olmayan, kadın erkek olmayandır” şeklinde tanımlama yapılamaz. Bu, kendini karşıtı üzerinden dar bir biçimde tanımlamadır. Doğrusu nedir? Kadın ve erkek apayrı dünyalardır. Ama birbirini içerecek kadar bağılılıkları vardır. Yani olgu ve olaylar karşıtı üzerinden tanımlanmaz. “Kürt, Türk olmayandır” denilebilir mi? Bazı yemeklerimizin onlarınki gibi olmasında ne sakınca vardır? Ama Kürt, Kürt’tür. Onu Türk’e, Fars’a, Arap’a göre tanımlamak olmaz. O zaman özgürlük de öyle kurulmaz, mücadele de öyle gelişmez. Kendini iyi bilen biri, karşı özellikleri de iyi tanır ve ona göre de mücadele eder. İşte Özgürlük Sosyolojisi bu anlamda kendini yetkin bir kavrayış, olgunlaşmış bilinç ve özgürlük anlamlarına gelir.

Özgürlük Sosyolojisi ezilenlerin olgunlaşmış sosyolojisidir. İçeriği itibariyle bütün ezilenler adına geniş tanımlamalar var. Bir tepki içerdiği doğrudur ama bu çok olgunlaşmış ve kopuş aşamasını çoktan geçmiş bir tepkidir. Kendi adına söylediği sözler, baştan beri kendisine yönelik tanımlamalar çoktur ama bununla yetinilmemiş. Karşılığı bile aşacak kadar alternatif üretilmiş. Alternatif üretilirken, ona benzeşmemeye dikkat edilmiş. Gerçekdışı davranılıp, karşıyı yıkıp yerine hemen yenisini geçirmekten söz edilmemiş. Ara aşamalar ve rasyonalite de devre dışı değildir. Özgürlük Sosyolojisinde bunların hepsi vardır. Çok köklü kendini tanımlamalar içerir.

ÖZ SAVUNMA TOPLUMSAL ÖZÜN DÜŞMANA KARŞI ÖRGÜTLENMESİDİR

Devletçi uygarlığın genel karakteri, felsefesi, ideolojisi, dini ve siyaseti halklar ve toplumlar üzerine uyguladığı kırımlardan bilinmektedir. Özellikle bu uygarlığın son 400-500 yıllık sürecini oluşturan kapitalist çağın bir soykırımlar çağı yada soykırımlar modernitesi olduğunu, maya İnka ve Asteklerden tutalım, Aborjinlerden, Yahudi ve Ermenilere kadar ve biz Kürt Halkına uygulanan ve hala uygulanmaya devam eden her türlü soykırımdan bilmekteyiz. Bilhassa kapitalist modernitenin en önemli sac ayağını oluşturan ulus devletler başka toplumların kutsal yaşam haklarını çiğneyerek, onlara saldırarak, çeşitli suni nedenlerden dolayı yalnızca kendi yaşamını meşru görerek yaşamayı bir felsefe, ideoloji ve siyaset haline getirmişlerdir. Bunu en iyi faşist, sömürgeci ve işgalci t.c. devletin en insanlık dışı yöntemlerle halkımıza uygulamasından ve hala uyguladıklarından yaşayıp görmekteyiz. Özcesi uygarlığın genel karakteri faşist t.c. devleti şahsında kendini en somut bir şekilde ifadeye kavuşturmaktadır. İşgalci t.c. devleti Kürt halkının imha ve inkarı üzerinden kendisini var etmiş ve bu soykırımı sonuçlandırarak varlığını ilelebet kılmak istemektedir. Ortadoğu ve Kürdistan'da ki mevcut güncel

durumdan çok rahat anlaşıldığı gibi halkımız varlık-yokluk süreci içerisinde. Onun için herkesin kendisini bu soykırımlara karşı koruyup savunacak örgütlenmelere yönelmesi gerekmekte ve bu aynı zamanda bir öz savunma mücadelesi olmaktadır. Kuşkusuz doğru temellerde öz savunmasını oluşturan her topluluk, halk ve toplumlar soykırım rejimlerini parçalayarak özgür yaşamalarını inşa ederler. Bu anlamda öz savunma bir seçenek değil zorunluluk olarak ortaya çıkar. Önder APO "Halkın öz savunması ekmek su hava kadar önemlidir. Bu olmadan yaşanmaz." diyerek özellikle halkımız için öz savunmanın olmazsa olmaz kabilinde olduğunu ifade etmektedir.

Öz savunma birey ve toplumların öze dönüş, özgürlüğe varış eylemidir.

Özgür ve onurlu yaşama hakkı her birey ve toplum için en kutsal ve olmazsa olmaz olan bir haktır. Bu en doğal ve olması gereken hak şayet ortadan kaldırılıp yok edilmek istenilirse her birey ve toplum kendini savunup korumak durumundadır. Bu nedenle kendisini en etkili ve güçlü bir şekilde savunma amacıyla askeri araçlarla donatma-

sı, askeri bir örgütlenmeye gitmesi, maruz kaldığı saldırıyı etkisizleştirmek için çeşitli taktik ve yöntemler kullanması meşru bir hak olarak ortaya çıkar. Tabi kendini savunmak ve korumak da her canlının olduğu gibi her insanında en temel yaşam refleksidir. O zaman kendini koruyup savunmak bir kültür ve bilinç olayıdır. Örgütlülük ve eylem işidir. Halklar ve toplumlar en temel yaşam reflekslerini gösteremiyorlar ise canlılıktan ve yaşamdan bahsedilemez. O zaman öz savunma özgür ve onurlu yaşamın en temel göstergesidir. İlk insan ve topluluklarda var olup insanlığın kendi, kendisine yabancılaşmasıyla kaybettiği bir kültürdür. O zaman öz savunma birey ve toplumların öze dönüş, özgürlüğe varış eylemidir. Bu temelde kendi savunmasını başka güçlere devr etmeme, teslim etmeme öz savunma ile iradeleşen birey ve toplumlar kendi kendilerini yöneterek demokrasinin de özünü yaşarlar. Bu anlamda en etkili ve örgütlü savunma öz savunma eylemidir. Örgütlülük sömürge ve işgal altında yok edilmek istenen bir halkın, toplumun özgürlüğü için mücadelesinde dayanacağı en temel öz gücü olmaktadır. Öz savunma güçlü bir örgütlülük ise örgütlülük ise güçlü bir bilinçle gelişen eğitim ile ancak gerçekleşir.

Soykırıma uğratılmak istenilen bir halk yada toplum ilk olarak örgütlülükleri dağıtılarak öz savunmalarından yoksun bırakılır. Ve bunu yaparken de bütün eğitim sistemleri egemenler tarafından çarpık bir zihniyet oluşturma temeliyle geliştirilir. Özcesi tarihsel ve toplumsal verilere dayanan bir eğitim örgütlülüğü, örgütlülük ise öz savunma bilinci ve gerekliliğini birey ve toplumda geliştirir.

Kuşkusuz bu öncü ve örgütlü ilk adımı atacak, ince taktik ve yöntemlerle mermiyi kullanıp düşmanı vuracak olan gençliktir.

Bu şekilde toplum en ahlaki eylemi olan özgür yaşamı aktif bir şekilde örgütler. Bu anlamıyla öz savunma sadece askeri bir yapılanma yada eylem olmamakla beraber yaşamı bir bütünen örgütlemedir. Yediden yetmişe herkesin aktif olarak intikam eylemselliği içerisinde olmasıdır. Bu temelde eyleme geçmiş bir örgütlülük ise soykırıma karşı mücadeleyi haykırıp dile getirmek değil, bu soykırımı ortadan kaldırmak için atılacak bir adım, bir taş ve mermi olacaktır.

Kuşkusuz bu öncü ve örgütlü ilk adımı atacak, ince taktik ve yöntemlerle mermiyi kullanıp düşmanı vuracak olan gençliktir. Tabi gençliğin genel karakteri bilinmekte fakat yukarıda dile gelen eğitim, bilinç ve örgütlülük ile gençlik rolünü oynayabilir.

Yediden yetmişe herkes aktif olarak intikam eylemselliği içerisinde olmalıdır.

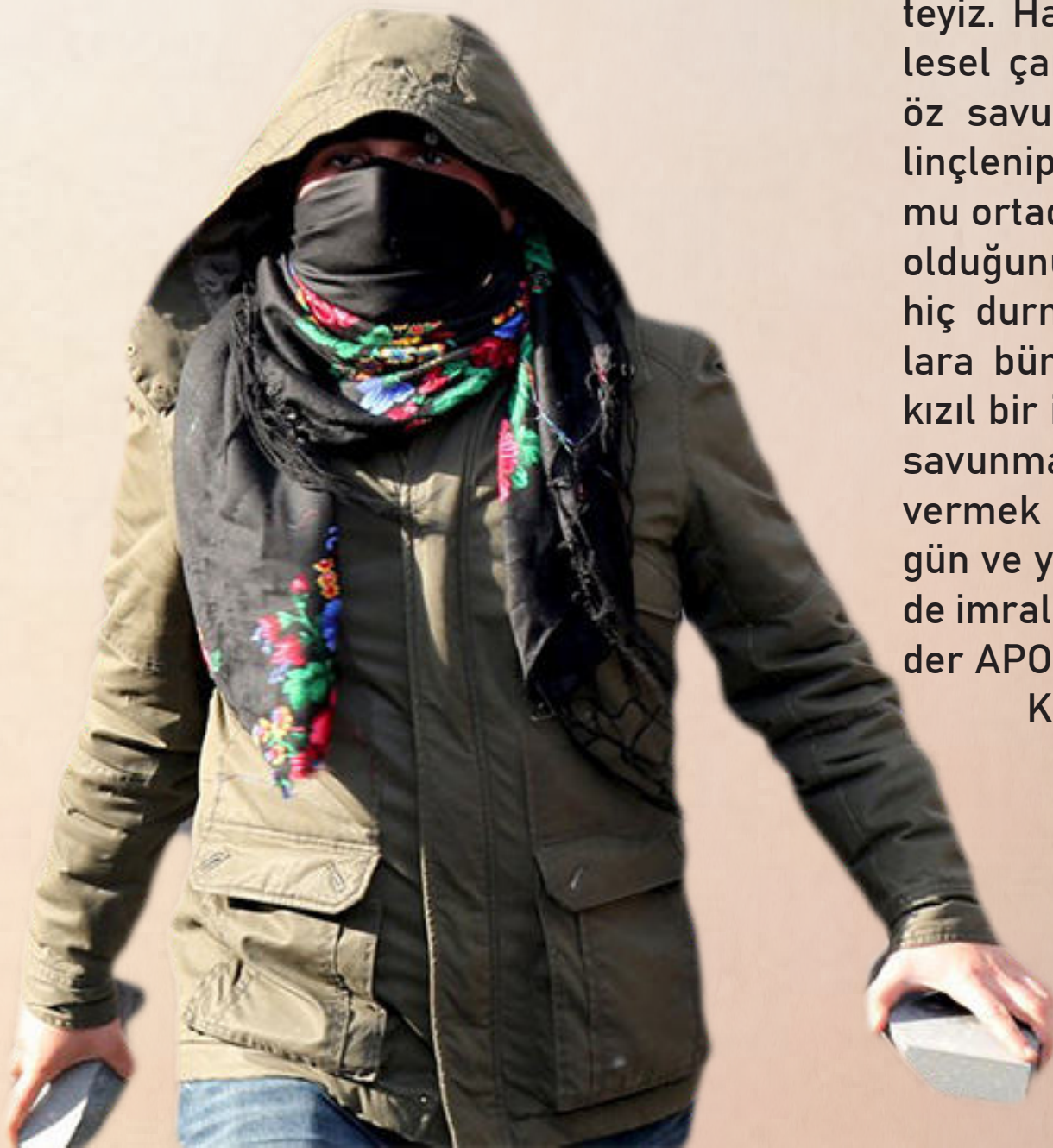
Mevcut güncel durumda gençliğin kendi öz karakterinden uzaklaşarak kendine yabancılaşması eğitimsizlik ve dolayısıyla bilinç yoksunluğundan kaynaklı ileri gelen bir durumdur. Bilindiği gibi egemenler soykırıma uğratmak istediği toplumlarda öncelikle kadın ve gençliği hedef alarak gerçekleştirir.

Özellikle faşist t.c. rejiminin uyguladığı her türlüünden katliam ve savaşa karşı duruşu tam olarak gösterememesi bundan ötürüdür. Özcesi öz savunma eylemselliği içerisinde olmayan gençlik öncüsü olduğu topluma karşı en temel asli görev ve sorumluluğu yerine getiremediği için ihanet içerisinde.

Hayali kurulan yaşam pratikleşen öz savunma örgütlülüğü ile yaşamsallaşır

Faşist t.c. rejiminin en çok güç aldığı olay ise bu olmaktadır. Ve bundan dolayı pervasızca saldırmakta ve bundan kendini alıkoyamamaktadır.

Eğer Kürdistan'da düşman bu kadar rahat hareket edebiliyor ise gençliğin öz savunma bilincinden hatta gerekliliğinden kendisini sorumlu görmediğinden anlaşılıyor ki düşmanın dayattığı sahte yaşam tuzaklarında debelenmektedir. Bir yandan özgürlük için dünya halklarının Önder olarak kabul gördüğü Önder APO gerçekliği bir yandan bunun savaşımını yürüten öncü hareket partimiz PKK ve onun amansız direnişçi Kürdistan Gerillası varken diğer bir yandan Kürt gençliğinin kendi köyünde, mahallesinde, ve kentinde en asli görevini yerine getirmemesi vardır. Her bireyin ve gencin kendini mutlak anlamda sorgulaması gereken bir durumdur. Hayali kurulan yaşam pratikleşen öz savunma örgütlülüğü ile yaşamsallaşır. Bunun dışında kalan her arayış kendini kandırma olmakla beraber faşist t.c. rejiminin ömrünü uzatmaktan başka hiçbir anlamı yoktur. Gençlik şahsın da açığa çıkan durum kültürel soykırımın sonucu ve ifadesi olurken Önder APO "Kültürel soykırım fiziki imhaya göre daha sancılı ve uzun sürece yayılmış bir soykırım türüdür. Yarattığı sonuçlar fiziki soykırımdan daha felaketlidir; bir halk veya herhangi bir topluluk için yaşamda karşılaşılabileceği en büyük felaket niteliğindedir. Varlığını, kimliğini, toplum doğasının tüm maddi ve manevi kültürel unsurlarını terk etmeye zorlanmak, uzun sürece yayılmış kitlesel çarmıha gerilmekle özdeştir." şeklinde belirterek özellikle gençliğin içerisinde olduğu durumun vahametini görmekteyiz. Halkımızı felaket niteliğinde olan kitlesel çarmıha gerilme durumunu gençliğin öz savunma örgütlülüğü çerçevesinde bilinçlenip eylemselliğe geçmesi ile bu durumu ortadan kaldıracak tek ve yegane öz güç olduğunu bilmelidir. Sadece bilmek yetmez hiç durmadan, zaman harcamadan, kaygılara bürünmeden, gerekçelere sığınmadan kızıl bir intikama bilenip aşkla halkımızın öz savunmasını örgütleyip amansız savaşını vermek gerek. Ve bu şekilde özgürlüğü bugün ve yarın için inşa edebiliriz. Ve bu şekilde imralı tecrit ve işkence sistemini yıkıp, Önder APO'nun fiziki özgürlüğünü sağlayarak Kürdistan'ı özgürleştirebiliriz. ★

ULUSLARARASI KOMPLO KÜRT VARLIĞINI VE İRADESİNİ YOK ETMEYİ HEDEFLEYEN BİR SALDIRIDIR

Önder Apo'nun 15 Şubat'ı "Kürt soykırım günü" olarak ilan ettiği biliniyor. Böylece komplo ve komploya karşı mücadele çeyrek asrı aşmış oluyor. Komployu ve komplocuları bir kez daha lanetlerken, komploya karşı 26 yıllık tarihi İmralı Direnişini, bu direnişin yürütücüsü Önder Apo'yu ve İmralı işkence ve soykırım sistemine karşı Önder Apo öncülüğünde kenetlenerek direnen tüm yoldaşları, yurtsever halkımızı ve demokratik dostlarımızı selamlıyorum. "Güneşimizi Karartamazsınız" sloganıyla Önder Apo etrafında ateşten çember oluşturarak direnen tüm kahraman şehitlerimizi saygı, sevgi ve minnetle anıyorum. İmralı işkence ve soykırım sistemini parçalama ve Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü sağlama temelinde yürütülecek tüm özgürlük ve demokrasi mücadelelerine üstün başarılar diliyorum.

Çok iyi biliyoruz ki, uluslararası komplo, Önder Apo'yu ve şahsında Kürt varlık ve özgürlük iradesini hedefleyen ve bunları imha etmeyi, yok etmeyi amaçlayan bir saldırıdır. Dolayısıyla Kürt soykırım sistemine, bu sistemi işleten zihniyet ve siyasete dayanmakta, yüzyıldır yürürlükte olan Kürt soykırım sistemini sonuca götürmeyi, başarmayı hedeflemektedir. Demek ki Kürt halkına yönelik soykırım sistemiyle bağlıdır ve bu sistemi başarıya götürmeyi amaçlayan bir saldırı olmaktadır. Bunun için de stratejik olarak önce Önder Apo'yu imha edip etkisiz kılmayı, buna dayanarak Kürt Özgürlük Hareketi PKK'yi tasfiye etmeyi, bu sonuçlar temelinde de Kürt soykırımını tamamlamayı öngörmektedir.

Peki komplo nedir ve nasıl ortaya çıkmış-

tır? Komplonun amaçları nelerdir? Kimler tarafından örgütlenip yürütülmüştür ve hangi güçlere dayanmıştır? Nasıl bir strateji izlemiş ve hangi taktiklere başvurmuştur? Günümüzde nasıl devam ettirilmeye çalışılmaktadır? Bu sorular temelinde uluslararası komplo gerçeğini ve 26 yıllık tarihi mücade- lenin özelliklerini bir kez daha özetlememiz yararlı olacaktır. Kuşkusuz bu tür değerlendirmeleri çeyrek asırlık süre içinde birçok kez yaptık ve önemli bir açıklık ortaya çıkardık. En önemlisi de Önder Apo Savunmalarında komplo çözümlemelerini tüm yönle- riyle ve ayrıntılı bir biçimde gerçekleştirdi. Fakat yeni bir yıla girerken komploya karşı mücadele bizden tam zafer istemektedir. Bu açıdan da komplo bilincimizi tazelememiz ve daha da derinleştirmemiz gerekli ve yararlıdır.

Öncelikle bu gerçeğin derin bilincine ulaşmamız ve bu bilinci asla kaybetmememiz gereklidir. Önder Apo İmralı koşullarında tarihin en önemli zihniyet devrimlerinden birini gerçekleştirmeyi başardı diye uluslararası komplo ve onun 26 yıldır uygulama alanı olan İmralı sistemi hakkında bilinç çarpıtılması yaşamamamız ve doğru komplo bilincini kaybetmememiz gerekir. Komplo başlangıçtaki komplo olmaya ve başlangıç amaçlarını başarma çabasını sürdürmeye devam etmektedir. Söz konusu olay ve gelişmeler tamamen Önder Apo öncülüğünde komploya karşı yürütülen mücadelenin ortaya çıkardığı sonuçlardır. Mücadele ile bu sonuçlar yaratıldı diye uluslararası komplo değişmemiş ve başlangıç amaçlarından vazgeçmemiştir.

0 halde 9 Ekim 1998 tarihinde başlayan komplocu saldırı sürecine nasıl gelinmiştir? Bilindiği gibi, Kürtlerin soykırıma uğratılması demek olan Kürt sorunu, Birinci Dünya Savaşı sonunda kapitalist sistemi küresel hegemonik bir yapıya kavuşturan İngiltere ve Fransa tarafından ortaya çıkartılmıştır. Savaşın galipleri olan İngiltere ve Fransa'nın şekillendirdiği dünya devletler sistemi, Kürt halkını yok saymış ve yok edilmesini öngörmüştür. Bu temelde daha önce ikiye bölünmüş olan Kürdistan'ı dört parçaya bölmüş ve her bir parçayı bir ulus-devletin egemenliği altına vererek soykırımcı sistemi kurmuştur. 24 Temmuz 1923 tarihli Lozan Antlaşmasıyla da bu sistemi hukuki yapıya kavuşturmuştur.

Kürt toplumunun söz konusu soykırım sistemine karşı itiraz ve direnişlerini 1925-40 yılları arasında İngiltere, Fransa ve Kemalist Türkiye birlikte ezerken, bu görev 1945 tarihinden itibaren işbirlikçi ulus-devletler olan Türkiye, İran, Irak ve Suriye devletlerine bırakılmıştır. Fakat her zaman Kürt soykırım sistemini yöneten ortak bir yönetim, küresel kapitalist modernite sisteminin öncü güçleri ile soykırımcı devletler arasında var olmuştur. Sadabat Paktı, Bağdat Paktı, CENTO Paktı, son yıllarda oluşturulan "Irak'a komşu ülkeler topluluğu" işte bu ortak yönetimin adları olmaktadır. Sadece 1980-1988 yılları arasında süren Irak-İran savaşı döneminde söz konusu bu ortak yönetim işlememiştir.

Önder Apo'nun 1973 Newrozundaki çıkışı ve bu temelde PKK'nin kuruluşu, işte bu sömürgeci-soykırımcı sisteme karşı bütünlüklü bir itiraz, reddediş, varlık ve özgürlük direnişine yönelimdir. Bu gelişme 1970'li yıllarda esas olarak zihniyet düzeyinde ve ideolojik mücadele biçiminde propaganda yöntemiyle yaşanırken, 15 Ağustos 1984 Gerilla Atılımıyla birlikte siyasi ve askeri mücadele halini almıştır. 12 Eylül 1980 faşist-askeri darbesi ile söz konusu gelişmenin Türkiye içinde engellenememesi, 1985 haziranından itibaren devreye doğrudan NATO'nun girmesini getirmiştir. Böylece soykırımı reddederek özgürlük isteyen Kürde karşı, Kürt soykırım sistemini yaratan küresel kapitalist devletçi sistem doğrudan saldırı yürütür hale gelmiştir.

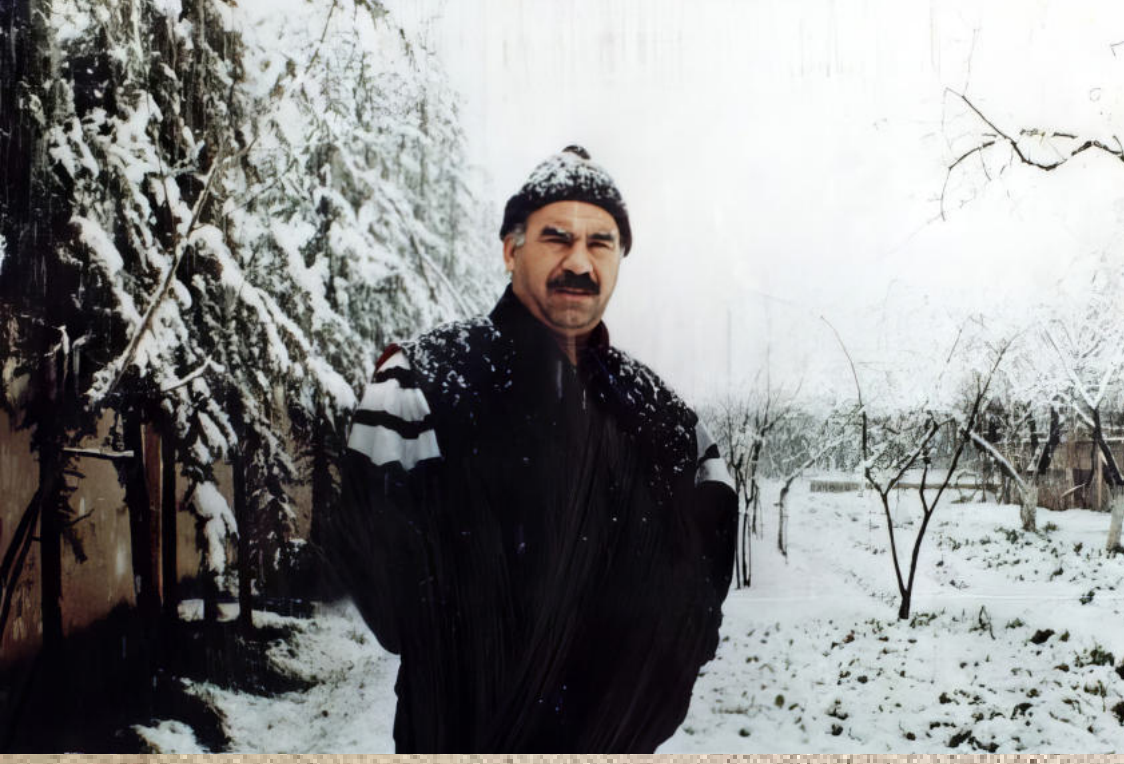
Özgür Kürt varlığını ve iradesini temsil eden Önder Apo ve PKK'ye karşı NATO düzeyinde ilk planlı saldırı 1987-88 sürecinde gerçekleştirilmiştir. Bununla istediği sonucu ala-

mayan sömürgeci-soykırımcı sistem, ikinci planlı saldırısını 1991-92 sürecinde devreye koymuştur. Dikkat edilirse, her iki planlı saldırıda da Önder Apo, PKK ve gerilla birlikte hedeflenmiştir. Bu biçimde Kürt Özgürlük Hareketinin esas gücü ezilmek ve yok edilmek istenmiştir. 1987-88 saldırısında JİTEM harekete geçirilir ve 'Olağanüstü Hal Yönetimi' kurulurken, 1991-92 saldırısında 'Hewlêr Yönetimi' kurulmuş ve Kürt ihaneti harekete geçirilmiştir. NATO çerçevesinde oluşturulan 'Çekiç Güç Operasyonu', söz konusu yönetimin güvencesi olurken, PKK'nin Güney Kürdistan'a girişini engelleme ve PKK'yi Kuzey'de kuşatma stratejisini de devreye koymuştur.

Dikkat edilirse, daha sonra 'uluslararası komplo' olarak adlandırdığımız küresel soykırımcı saldırı esas olarak bu süreçte başlamıştır. Bir 'Kürt kazanımı' sanılan Hewlêr Yönetimi, esas olarak özgür Kürt varlığına ve iradesine karşı savaşmak üzere şekillendirilmiştir. 1990'ların başında Sovyetler Birliği'nin yıkılışı ve Körfez Savaşı ile başladığı kabul edilen Üçüncü Dünya Savaşı, bir yanıyla da Kürt varlık ve özgürlük mücadelesine yönelik küresel soykırımcı saldırı ile başlamış olmaktadır.

Buraya kadar belirttiklerimiz iyi bilinir ve doğru anlaşılırsa o zaman 9 Ekim 1998 komplosunun nasıl ortaya çıktığı da kolayca anlaşılır. 'Çekiç Güç Operasyonu' çerçevesinde Önder Apo'ya, PKK'ye, gerillaya ve mücadeleci halka karşı 1990'lı yıllarda yürütülen saldırılar sonuç vermeyince, Kürt varlık ve özgürlük mücadelesinin tüm güçleri birlikte etkisiz kılınamayınca, bu sefer sadece Önder Apo'yu hedefleyen bir saldırı stratejisi ile 9 Ekim 1998 komplosu harekete geçirilmiştir. Bu biçimde önce Önder Apo'nun imhasını öngören ve ona dayalı olarak PKK'yi tasfiye edip Kürt soykırımını tamamlamayı hedefleyen bir stratejiye ulaşılmıştır. Bu stratejinin hayata geçirilmesinde de PKK'nin Güney Kürdistan'dan kuşatılmasına dayanılmıştır. Sömürgeci-soykırımcı sistemin Önder Apo ve PKK gerçeğini çözümülemesi, onu işte böyle bir saldırı stratejisine götürmüştür.

Açık ki küresel sömürgeci-soykırımcı sistem ve onun saldırı örgütü olan NATO, 9 Ekim 1998 komplo saldırısıyla da Üçüncü Dünya Savaşı kapsamında gelişme sağlamak istemiştir. Demek ki uluslararası komplo saldırı-

si ile sonuç almayı kendi çıkarına daha uygun gördü.

İşte bu biçimde tarihi İmralı mücadelesi başladı. Önder Apo dışında hiç kimsenin aklı İmralı'da mücadele edilebileceğini ve kazanılabileceğini almıyordu. Sadece Önder Apo bunu öngördü ve kendisine güvendi. Partimiz ve halkımız da Önder Apo'ya inandı ve istediği desteği verdi. TC'nin ve tüm komplocu güçlerin İmralı çürütme politikasına karşı Önder Apo yeni bir yoğunlaşma süreci yaşadı ve "Demokratik Ortadoğu-Özgür Kürdistan" formülüyle Kürt sorununun demokratik çözümünü geliştirerek

rısı bir yönüyle küresel kapitalist sistem içi çıkar kavgası olan Üçüncü Dünya Savaşı ile iç içe geliştirilmiştir. O halde komploya karşı mücadele yöntemleri üzerinde yoğunlaşırken bu durumu da hesaba katmak gerekir. Fakat komplo saldırısının esası Kürt varlık ve özgürlük iradesini yok etmek ve bu temelde Kürt soykırımını tamamlamaktır. Önder Apo'ya saldırı tamamen bunu ifade etmektedir. 'Komplo bir soykırım saldırısıdır ve özgürlük için komplonun yenilgisi gerekir' diye tekrarlamak gerekiyor.

Peki çeyrek asırdır komplo hangi yöntemlerle hayata geçirilmeye çalışıldı, komplocu güçler hangi yöntemlerle saldırdılar? Kuşkusuz bu soruyu da doğru ve yeterli cevaplamamız gerekiyor. Bu çerçevede çok iyi biliyoruz ki, 9 Ekim 1998 komplosu kimin vurduğu bilinmeyen bir yöntemle Önder Apo'nun imha edilmesini öngörmüştü. Yunanistan'a alınmayarak ve de geri döndürülerek Akdeniz üzerinde böyle bir imha saldırısı gerçekleştirilecekti. Önder Apo'nun geri dönmeyip de Rusya'ya gidişi işte bu planı bozdu ve başarısız kıldı.

ABD öncülüğündeki komplocu güçler dört ayı aşkın süre tarihin en amansız küresel takibi sonucunda söz konusu yöntemlerle Önder Apo'yu imha edemeyeceğini anlayınca, 15 Şubat pazarlığı temelinde Türkiye'ye vermek ve amaçladıkları imhayı idamla gerçekleştirmek istediler. Fakat Önder Apo'nun doğru tutumu ve komplonun Türkiye'ye ilişkin boyutlarını ortaya koyması komplocuların bu planını da boşa çıkardı. TC Devleti sonsuz bir Türk-Kürt savaşı çıkartacağından duyduğu korkuyla idamı ertelemeyi ve İmralı işkence ve soykırım sistemi içinde çürütme politika-

Ecevit Yönetiminin "Bireysel haklara dayalı" çözüm arayışını yenilgiye uğrattı. Böylece İmralı mücadelesinin kazananı da Önder Apo oldu.

Ardından komplocu güçler dinci AKP'yi iktidara getirdiler ve "İslam Ümmetçiliği" temelinde komploya başarıya götürmek üzere AKP'yi görevlendirdiler. Önder Apo, komplo-nun bu saldırısını da paradigma değişimiyle karşıladı ve Kürt sorununun demokratik konfederalizm temelindeki çözümünü geliştirerek KCK'yi ilan etti. Bu temelde PKK'nin yeniden inşasını öngördü ve kapitalist moderniteye karşı demokratik modernite kuramını geliştirdi. Böylelikle AKP ile de sonuç alamayan komplocu güçler, topyekûn özel savaş konseptini yeniden devreye koydular ve AKP'yi bu konsepti hayata geçirmekle görevlendirdiler. Buna karşı çıkan güçlerin üzerine giderek TC Devletinin içini bu konseptte uygun hale getirdiler. Önder Apo üzerindeki baskı ve işkenceyi daha da artırarak İmralı tabutluğunu ortaya çıkardılar. AKP Yönetimine her türlü teknik desteği vererek gerillayı ezmeye çalıştılar. Siyasi soykırım operasyonlarıyla demokratik siyaseti işlemez kılmak istediler. Tüm bunlarla sonuç alamayınca, bu sefer "Açılım" yalanı altında hile ve oyunlara başvurdular. Kısaca ne yaptılarsa olmadı, istedikleri sonucu alamadılar. Bunun üzerine 'Çöktürme eylem planını' devreye koydular ve AKP yönetimine güç ve destek vermek üzere MHP'yi harekete geçirdiler. En keskin Tayyip Erdoğan karşıtı iken Devlet Bahçeli'nin bir anda Tayyip dostu haline gelmesi böyle gerçekleşti.

AKP-MHP faşist-soykırımcı ittifakı, 24

Temmuz 2015 tarihinden bu yana 'çöktürme eylem planı' temelinde topyekûn bir imha ve tasfiye saldırısı yürütüyor. İçerde tam bir faşist diktatörlük oluşturdu ve başta Kürtler olmak üzere tüm Türkiye toplumu üzerinde tam bir faşist özel savaş yürütüyor. İşgal etmek üzere Medya Savunma Alanlarına, Rojava ve Başurê Kürdistan parçalarına saldırıyor. Örgütlediği on binlerce çeteyle tüm insanlığı tehdit ediyor. Kuşkusuz en başta da İmralı tecridini ağırlaştırarak Önder Apo üzerinde mutlak izolasyon uyguluyor. İşte bu mutlak tecrit, komployu başarıya götürmek için başvurulan en son saldırı yöntemi oluyor.

şak gelişmelere ve olaylara sahne olabiliyor ama bazı yıllar çok sert keskin, bedeli ağır olaylarla yaşanıyor.

2024 yılının bu ikinci türden bir yıl olduğu açık bir gerçektir. Bunu tartışmaya bile gerek yoktur. Hem ulusal düzeyde hem de küresel düzeyde gerçekten de çok zorlu, çok yönlü şiddetli mücadelelerle dolu bir yılı tamamlamak üzereyiz.

Küresel düzeyde yılın olaylarına kuşkusuz 7 Ekim 2023'te başlayan Gazze savaşı yön verdi. 2024 yılı böyle bir savaşı devraldı, yaparak ve derinleştirerek de sürdürdü. Sonuçları gözler önündedir.

'Komplo bir soykırım saldırısıdır ve özgürlük için komplonun yenilgisi gerekir'

Hiç kuşkusuz çeyrek asra aşan uluslararası komploya karşı tarihin en zorlu ve anlamlı direnişlerinden biri yürütülmüştür. Bu durum hem Önderlik düzeyinde ve hem de hareket ve halk düzeyinde böyledir. Dolayısıyla bu mücadele çok büyük bir tecrübe birikimi sağlamıştır ve bu birikimin zengin dersleri vardır. İşte bu dersleri çıkarmak, kendimizi ve halkımızı bu dersler temelinde eğiterek yeni mücadele yılına bu temelde yönelmek en büyük başarıyı getirecektir.

Gerçekten de tarihi gelişmelerin yaşandığı, geleceğin belirlendiği tarihi bir sürecin içinde bulunuyoruz. Bu, Kürt özgürlüğü açısından da böyle, Türkiye'nin demokratikleşmesi açısından da böyle, TC devlet sistemi açısından da böyle, sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyaset açısından da böyle, Türkiye üzerinde çıkar mücadelesi yürüten güçler açısından da böyledir. Peki gidişat nasıl olacak, mevcut dönemeç nasıl aşılabilecek, adeta kördüğümüne dönüşmüş olan düğüm nasıl çözülecektir? Bu soru giderek siyaset merkezi haline gelmektedir.

2024 yılı gerçekten de doğru anlaşılması gereken, doğru anlaşılırsa zengin ders çıkartılabilecek bir pratik mücadele yılı oldu. Kuşkusuz insanlık tüm yıllarını böyle geçiriyor. Dünyada var olmak ve yaşamak için büyük bir mücadele yürütülüyor. Bu da var olmanın diyalektiğidir, fakat mücadele var-mücadele var, bazı yıllarda mücadeleler daha yumuşak geçebiliyor, daha fazla yumu-

Öyle basit bir durum değildir. Sonuçta tarih içerisinde çok değişik sıfatlarla tanımlanan, çok güzel adlar takılan Gazze denilen yer neredeyse yok oldu. Gazze'de ağır bir katliam ve soykırım yaşandı. On binlerce insan can verdi, milyonlarcası yerini ve yurdunu terk etmek zorunda kaldı. Askeri bakımdan İsrail belli sonuçlar aldı denilebilir. Hamas ağır darbeler yedi. Bazıları bunun aksini iddia etmeye çalışsalar, kendilerine göre bir sonuç çıkartmak isteseler de görünen gerçeklik budur. Gerçeği olduğu gibi görebilme, ifade edebilmeliyiz. Onun değerlendirilmesi ondan sonuçlar çıkartılması farklı bir olaydır ama görüneni ifade etme gücünü cesaretini de göstermek gerekir ki doğru değerlendirme yapılabilsin, değerlendirmede hata olmasın.

2024 yılının sonucu sadece bu da değildir. Lübnan'da ağır bir çatışmaya sahne oldu. Hizbullah gibi toplumsal temeli olan uzun süredir hazırlanan çok iddialı olan bir örgüt, birkaç hafta gibi çok kısa bir sürede neredeyse etkisi en aza inecek düzeyde ağır darbe yedi. Hiç kimse öncesinden böyle bir sonucun olacağını gerçekten de beklemiyordu. Saldırıları öncesinde 'İsrail saldırıları Lübnan Hizbullah'ını böyle bir sürede bu biçimde yok eder' deseydi hiç kimse bu sözleri ciddiye almazdı. Fakat yaşanan gerçek de bu oldu.

Sonuçta kasım ayı sonundan bu yana Suriye'deki baş döndürücü gelişmeleri yaşandı. 2011'den bu yana ağır iç çatışmalara sahne

olan Suriye 27 Kasım'dan sonraki planlı bir saldırı sonucunda 8 Aralık'ta yeni bir yapı kazandı. 60 yıllık Baas iktidarı yıkıldı. Esad yönetimi on gün içerisinde çökertildi. Bu son on günü değerlendirirken savaş on gün sürmedi, önceki on üç yılı ve onun sonuçlarını her zaman göz önüne getirmek lazım. Fakat bu on gün de yapılanları ve yaşananları da iyi anlamak lazım. Nasıl oldu da böyle bir sonuç ortaya çıktı. Bunu kimler yaptı. Bu durum ne tür anlaşmalara, pazarlıklara sahne oldu. Bu sonuçlar böyle nasıl ortaya çıktı. Oradan da çıkartılacak dersler çoktur.

Miladi 2025'e bunların sonucunda giriliyor. Görünen o ki Ukrayna üzerinde geçen dönemde şiddetlendirilen savaş durumu biraz geriye çekilmeye, zayıflatılmaya hatta mümkünse çatışmasızlığa götürülmeye çalışılıyor, fakat onun yanında Ortadoğu'da savaş yayılacak, derinleşecek ve yoğunlaşacak. Başka yerlere de sıçrayacak mı şimdilik insan net bir şey söyleyemiyor. Bazı gergin sahalar var. Savaşın yayılmasına açık alanlar var. Fakat nasıl olur tam bilemiyoruz ama Ortadoğu'daki durumu görüyoruz. Gazze, Lübnan ve Suriye ile sınırlı kalacak bir durum değildir. Zaten daha şimdiden çevre ülkeler derin sarsıntı yaşıyorlar. 7 Ekim 2023'te Gazze'de ilk savaş başladığında bölge sarsılmıştı. Çatışmalar boyunca da bu hep sürdü. Hizbullah'a karşı İsrail'in saldırısı geliştiğinde sadece bölgeyi de değil, dünyayı sarsan askeri ve siyasi olaylar oldu. Bölge ise temellerinden sarsıldı. Öyle ki böyle bir savaşın çıkmasından yana olan güçler bile savaşın sonuçları ve şiddeti karşısında AKP-MHP faşist diktatörlüğü gibi en büyük kaygıyı ve telaşı yaşar duruma düştüler.

Şimdi Suriye'deki durumda bölgedeki Birinci Dünya Savaşı ardından oluşturulan ulus-devlet sisteminin tümünden değiştirileceğinin açık işareti oluyor. Biliyoruz bu savaş 1990'da Körfez Savaşı ile başladı, ilk adımı Irak-Baas iktidarının yıkılması oldu. 35'nci yılında geline nokta ise Suriye-Baas iktidarının yıkıldığı bir durumu yaşıyoruz. Irak ve Suriye gibi geçen yüz yıla Arap sahasında Arap milliyetçiliği için model oluşturan devlet yapıları bu biçimde yıkılmış oluyor. Bazıları daha farklı biçimde değişime tabi tutuldular. Örneğin Mısır gibi Enver Sedat'tan Hüsnü Mübarek'e ve Mürsi'ye karşı geliştirilen askeri darbeye kadar değişik bir süreç yaşandı ve Nasırcılık biçimindeki Arap

milliyetçiliğini, ulus-devlet milliyetçiliğinin yıkılıp aşıldığı bir sistem Arap aleminin en güçlü alanlarında birinde ortaya çıkartıldı. Suudi, Ürdün gibi krallıklardaki yaşananlar biliniyor. Daha çok oralarda uzlaşma eğilimi oluyor. Kapitalist modernite sistemi reformlarla bazı değişiklikler yapmak istiyor. Çünkü onlar her şeyleriyle zaten sisteme bağlılar, bir iradeleri yoktur. İrade olan yerlerde de çatışmalar oldu. Libya bir çatışma sahası, Yemen başka bir çatışma sahası oldu. Buralarda da belli sonuçlar ortaya çıktı. Bütün Kuzey Afrika aynı durumu yaşıyor. Bu durum Arap sahalarındaki gelişmeler sadece Arap sahasıyla bağlı kalacak değildir. Birinci Dünya Savaşı sonrası ortaya çıkartılan Ortadoğu'nun ulus-devlet sistemi oluyor. Bu sistem Türkiye ve İran üzerinden şekillendirildi. Aslında şimdi yıkılan sistemin yasal zemini 24 Temmuz 1923'te imzalanan Lozan Anlaşmasıdır. Sadece Türkiye Cumhuriyeti Devletinin, Türkiye denen coğrafyada bir ulus-devlet sisteminin kurulmasını öngörmedi. Aslında Arap aleminin 22 parçaya bölünerek mevcut ulus-devlet yapılanmasının adım adım geliştirilmesini ve bunun için de İsrail denen bir yapının ortaya çıkartılıp bölgede yön verici güçlü hegemonik bir güç haline getirilmesini öngördü ve geçen yüz yılda da çeşitli biçimlerde de olsa böyle bir durum yaşandı.

Türkiye'de Lozanla geliştirilen bu durum paralelinde İran'da da benzer anlaşmalarla Şahlığın sistem tarafından örgütlenmesi, ikame edilmesiyle geliştirildi. Birinci Dünya Savaşının tersine İkinci Dünya Savaşında İran daha fazla askeri olarak hedef oldu. Fakat sonrasında gördük ki, küresel

kapitalist modernite güçleri İran'ı ayakta tutuyor 46'da tekrar Şah'ı getirdiler. İran'daki diğer gelişmeleri, Azerbaycan, Kürdistan'da yaşanan gelişmeleri ezdirterek hakim kıldılar. 'Ak Devrim' diye bir planlamayla İran'da moderniteyi geliştirmek istediler. Yetmedi o bir devrimle yıkıldı İslami Devrim akımı hakim oldu. Ortadoğu'nun özelliğine uygun İslam ile gelenek ile uzlaşmış bir modernite ancak ayakta kalabiliyor, İran'da da bunu mevcut rejim ile sürdürmeye çalıştılar.

Hegemonik güçler Türkiye ve İran'dı ikinci sınıf konumunda Araplar vardı, bölünüp parçalanan buraya bağlanan, tarihinden kopartılan topluluktur. Bu yüz yıllık ulus-devlet yapılanmasında yok sayılıp ve yok edilmek istenen de Kürtler oldu. Hiç yer bile verilmeyen, yaşama hakkı verilmeyen Kürtler oldu. Böyle bir küresel hegemonik sistemin saldırısı temelinde yokluğuna ferman çıkartılan Kürtler oldu ve bu soykırım saldırısını yaşadı.

2. Dünya Savaşından sonra böyle bir ortamda İsrail'i geliştirdiler. Şimdi kapitalist modernite güçleri Üçüncü Dünya Savaşında İsrail-Arap uzlaşmasına dayalı ulus-devlet statükoculuğunu aşan ulus üstü tekelci sermayenin daha hızlı ve rahat dolaşımına ve dolayısıyla azami kârına daha fazla hizmet eden yeni bir Ortadoğu sistemini yaratmak istiyor. Bu da geçen yüz yıllık ulus-devlet statükoculuğu Türkiye ve İran ulus-devletlerine dayandı. Şimdi yenisi ise Arap-İsrail uzlaşmasına dayanıyor. Hindistan'dan Körfezden İsrail'den Kıbrıs'a ve Yunanistan'a uzanan yeni bir ticaret ve enerji yolu etrafında şekillendirilmek isteniliyor. Arap sahası

Doğu Akdeniz buna önemli ölçüde açık hale getirildi. Bu geçen bir yıldaki Gazze, Lübnan ve Suriye savaşlarıyla birçok engeli aştı. Geri kalanları da aşmak için de saldırılarını sürdürecektir. Onu net görmek lazım, çünkü kapitalist modernite sistemi planlı hareket ediyor. Gücü her şeye yetiyor, her istediği zamanda istediği gibi uyguluyor diyemeyiz. Fakat hedefli ve planlı hareket ettiği, saldırı gücü olduğu tartışma götürmez. Bu da açıktır. Sovyetlerin çözülüşünde ABD bunu 'Yeni Dünya Düzeni' olarak tanımlamıştı ve o temelde de inişli çıkışlı olarak bazen etkin bazen de geriye düşerek yürütüyor. Ona göre de kendi yönetimini oluşturuyor.

Dört yıl önce hiç sonucu belli olmayan bir seçimle Biden'i başkan ilan ettiler, Ukrayna savaşından Gazze savaşına kadar olan bu çatışmalı durumu geliştirdiler. Şimdi bunlara dayalı bazı siyasi sonuçlar ortaya çıkartmak istiyorlar. 6 Kasım seçiminde de Biden'i düşürdüler yeniden Trump'ı getirdiler. Suriye'deki değişiklik Trump'ın politikalarının sonucudur. Ukrayna'da değişiklik olması için daha Beyaz Saray'a oturmadan bile yeni gelişmeler oldu. Demek ki ABD'de aslında topluma dayalı bir yönetim yoktur, böyle Amerika sermayesinin yaşamının öngördüğü bir yönetim de yoktur, ondan daha fazla tekelci sermayenin çıkarları neyi gerektiriyorsa, hangi politikayı uygulamayı gerektiriyorsa o politikayı uygulayacak güçlerin yönetime getirilmesi biçiminde oluyor, bunu yaşadığımız olaylarda net bir biçimde görüyoruz, adına demokrasi deniliyor, serbest seçim deniliyor ama ne kadar demokrasi ne kadar serbest seçim olduğu ortadadır. Şimdi Irak'ta aykırı gelişmelerin üzerine gidebilirler. Özellikle İran etkisinin yarattığı gelişmeler şimdi hedeftir. Fakat sıra artık İran ve Türkiye'ye geldi. Kenar alanlardan yeni merkezi alan kendisini oluşturdu. Şimdi yeni kenar alan biraz Türkiye ve İran olacak ve işin en zor safhasına gelinmiş bulunuluyor. Önümüzdeki süreç bu anlamda çok daha yoğun gergin ve çatışmalı olacak, bu siyasi ve askeri olarak da çok daha çatışmalı geçecek.

Kürdistan açısından da mücadele açısından da insanlığın yaşadıkları dünyada olup bitenler bizim için ders konusudur. Ulusal düzeyde de 2024 yılını Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü hedefleyen küresel özgürlük hamlesi belirledi. Olaylar bu temelde gelişti.

AKP-MHP faşizminin topyekun imha saldırısı

rıları karşısında önceden de kuşkusuz Kürdistan'da topyekun bir direniş vardı. İmralı direnişi başlangıç olmak üzere bu direnişler kendi cephelerinde daha da derinleşerek sürdü. Yine gerilla direnişi Zap, Metina merkezli olarak Medya Savunma Alanlarında, Kuzey Kürdistan'ın birçok kentlerinde yayılma temelinde kahramanca bir gerilla direnişi oldu ki, zirvesini 23 Ekim'de Asya ve Rojger yoldaşların TUSAŞ eylemi belirledi. Düşman cephesini ciddi bir biçimde sarsıntıya uğratan bir gelişmeydi.

Yine kadın ve gençlik hareketlerimiz tüm Kürdistan'da dört parçada direndiler. Rojava durmadı, halk ayakta oldu. Çeşitli eksiklikleri olsa da yine Bakur, kısmen Başur, Rojhat kendine özgü olarak 'Jin Jiyan Azadi' şiarı temelinde yaşıyor ve hızla küresel düzeyi de etkiledi. Nasıl bölgeyi ve dünyayı etkileme gücüne sahip olduğunu ortaya çıkardı.

Küresel özgürlük hamlemizin farklılığı bunları daha da derinleştirdi, geliştirdi, bütünleştirdi, parçalılığı önledi. Hedefi Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü ve Kürt sorununu çözümü olarak netleştirdi, birleştirdi. Bir bu boyutu var bir de küresel düzeye yaydı. Bölgede biraz zayıf olsa da başta Avrupa olmak üzere Afrika'ya, Amerika'ya kısmen Asya'ya yaydı. Önderlik düşüncelerini, Önderlik gerçeğini, Önderlik olgusunu, Demokratik Modernite Paradigmasını başta kadınlar, gençler, işçi ve emekçiler olmak üzere tüm ezilenlerin kurtuluş çizgisi olarak dünyanın dört bir yanına taşıdı. Kürdistan Özgürlük Mücadelesini hamle temelinde tüm insanlığın kadınların ve gençlerin Özgürlük Mücadelesi, özgürleşme mücadelesi haline getirdi. Giderek daha da derinleşen bir biçimde dünyanın dört bir yanına yaydı ve bir dünya demokrasi hareketi, dünya demokratik konfederalizminin temellerini atan bir hareket haline getirdi. Bu çok önemlidir, yeni bir açılmıdır ve büyük bir dinamiktir.

Kürdistan'da gelişen devrimci, özgürlükçü düşünce için bu çok daha fazla geçerlidir. Her devrimin böyle bir özellik taşımasından dolayı böyledir. İkincisi de Kürdistan üzerinde uygulanan sömürgeci-soykırımcı sistem zihniyetinin küresel olmasından kaynaklıdır. Bu da kapitalist modernite sisteminin bir kararı olmasından kaynaklıdır. Kürdistan'da özgürlük için adım attıkça bu herhangi bir parçada olunca o parçayla sınırlı kalınmıyor hemen Kürdistan'ın tümünü etkiliyor, orayı

da hemen aşıyor dünyayı etkiliyor, gerçek bir özgür akımı, hareketi kesinlikle böyle oluyor. Bunu biz PKK deneyiminde Önder Apo'nun çalışmalarında geçmiş sürece bakarsak net görüyoruz.

Bu bakımdan böyle bir küresel zihniyeti ve siyaseti yıkmak istiyorsak o zaman bizim de mücadelemizin onlarla her yerde göğüs göğüse olacak bir düzeye gelmesi lazım. Dolayısıyla şimdi bu hamleyle mücadelemiz gerçek zeminine oturuyor, gerçek çizgisine oturuyor. Kapitalist modernite sistemiyle demokratik modernite sistemi daha bilinçli ve planlı olarak Önder Apo'nun paradigma-sıyla Kürdistan'dan gelişip dünyaya yayılan Küresel Özgürlük Hamlesinin ifade ettiği mücadeleyle daha doğru ve anlaşılır bir biçimde mücadele eder hale geliyor. İlişki ve çatışma yaşar hale geliyor. Geçen bir yılda buna açık bir dünyanın var olduğunu gördük, bu daha çok önemlidir. wBu temelde dopdolu bir mücadele yaşadık. Her alanda mücadele ettik. Sonucu 23 Ekim'de Önder Apo ile görüşme oldu. Böyle bir mücadele zorladığı için o görüşmeyi yaptılar. Hala o zorlanma sonucunda çeşitli beklentileri yaratarak bizi mücadelesiz kılma, mücadelemizi zayıflatmak için özel savaş, psikolojik savaş çeşitli biçimlerde geliştiriyorlar, buna aldanmamamız lazım. Her şey mücadeleyle olacak, daha çok mücadeleyle olacak. Sorunlar bu temelde çözülecek, kazanımlar mücadele edilerek çözülecek. Bu bakımdan herhangi bir güçten birşeyler bekleyen değil de daha çok kendimizi nasıl eğiteceğiz, örgütleyeceğiz, mücadelemizi daha çok yayıp derinleştireceğiz, geliştireceğiz ona bakmamız lazım. Doğru çizgi yaklaşımı kesinlikle budur.

Bu temelde 15 Şubat komplosunun yıldönümü eylemlerini her alanda güçlü bir biçimde planlamalı ve etkili bir biçimde hayata geçirmeliyiz. Yeni yılda komplonun kesin yenilgisi, İmralı işkence ve tecrit sisteminin parçalanması ve Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünün sağlanması kesin hedefleriyle yaklaşmalıyız. Her yerin imkân ve koşullarına göre çok yönlü ve dolgun bir eylemlilik içinde olunmalıdır.

Bunlar temelinde tarihi İmralı direnişini ve Önder Apo'yu bir kez daha saygıyla selamlıyor tüm kahraman şehitlerimizi bir kez daha saygı ve minnetle anıyorum.

Özel Savaş Devleti TC'ye Karşı İdeolojik Mücadele

“Yaşamımda ikili bir yanı iyi kavramak gerekir. O da Kürtlükten kaçış ve tersine Kürtlüğe yöneliştir. Uygulanan kültürel soykırım gereği kaçış için koşullar her yerde her an hazır ve nazırdır. Kaçışı daimi teşvik edicidir. Ahlaki ilke tam da burada devreye girer. Bireysel kurtuluş pahasına kendi toplumundan kaçış ne derece doğru veya iyidir?”
Önder APO

Faşist TC devleti Önder APO'nun tanımlaması ile “bir özel savaş devletidir”. Özel savaş devleti TC, kuruluşundan bugüne kadar soykırım, imha, komplo uygulamalarını başta Kürt halkı olmak üzere herkese karşı sürdürmüştür. Bu savaşını bugün de başta İmralı Soykırım sistemi olmak üzere Kürdistan'ın her yerinde herkese karşı sürdürmektedir.

PKK'nin ortaya çıkışı ile Kürt halkının kaderi değişmiş, o zamana kadar halk üzerinde sürdürülen tüm özel savaşı boşa çıkarmıştır. Faşist TC, Önder APO ve Özgürlük Hareketi karşısında bugün daha kirli yöntemler ile özel savaş uyguluyorsa sebebi Kürt halkının, Önder APO ve Özgürlük Hareketi öncülüğünde dirilmesidir. Düşman özel savaş ile halkı gerilladan, hareketten koparmayı, mücadeleye bağlılığı zayıflatmayı amaç edinmektedir. Diğer yandan da toplumu politikadan koparan uyuşturucu, çeteleşme, fuhuş, göç, asimilasyon gibi yozlaştırma yöntemlerini ortaya koymaktadır. Her iki yöntem de Kürt halkı üzerinde kül-

türel soykırım tehdidi oluşturmak içindir. Faşist TC, insan onurunu ayaklar altına alan uygulamaları karşısında kimsenin sesini çıkarmamasını, herkesin birbirini ihbar etmesini, toplumun, ahlakın çözülüp bireyciliğin artmasını, Kürt toplumunda var olan direniş kültürünün pasifleşmesini istemektedir. Böylece yaşamda yaşanan sıkışmanın devrimci pratik ile aşılması yerine melankolik ve çözümsüzlük içinde ele alınmasının önü açılmaktadır.

Kürdistan şehirlerinde düşmanın gençlik ve halk üzerine oynadığı birçok oyunu görmekteyiz. Bu oyunların en başında normalleştirme, düşman ile yaşamaya alıştırma ve ilkesiz bir yaşamı kabul ettirme yer alıyor. Düşman gerçekliğinden kopartılmanın sonucunda düşman ile duygusal ilişkilene aşk, sevgi adıyla normalleştiriliyor, üniversitede MİT ajanlarının arkadaşlık tuzaklarına düşülüyor. Kürdistan'da işgalci ile birlikte yaşamak, komşu olmak, sokakta düşman araçlarının dolaşması normal karşılanıyor. Bunun yanında Hizbulkontra- Hüdapar- Ta-

rikat ve din adı altında toplum ahlaki ve politik değerlerinden kopartılmaktadır. Kürdistan'da her yere Kuran kursu açılıyor, dinci hocalar her mahalleye giderek sohbet adı altında halkı iktidarın hizasına sokmak için uğraşıyor.

Özel savaşta ekonomi de bir terbiye etme, iktidara bağımlı kılma yöntemi olarak kullanılıyor. Sömürgeciliğin her alanda sürdüğü Kürdistan'ın bereketli topraklarında halk yoksullaştırılıyor, toprak ve su kirliliği, orman katliamı ile doğa katlediliyor, kendi kendine yeten halk aç bırakılmaya çalışılıyor. Düşman daha sonrasında halkın yoksulluğunu kullanarak para karşılığında ajanlaştırmayı, çeteleştirmeyi ya da Kürdistan'dan Avrupa'ya göçertmeyi amaç ediniyor. Son zamanlarda düşman, doğrudan aileye yönelerek tüm sömürge yöntemlerini bu kurum üzerinden devreye koymakta ve kendisini bu şekilde ayaklar üstünde tutmaktadır. Yine aileciliği bir ajan kurumu, kendi politikalarına hizmet eder bir duruma getirmek için her yöntemi denemektedir. Kültürel soykırım kaskasında olmak demek, soykırımcı sistemin karşıtı olmayı ve radikal bir pozisyon almayı ifade eder. Özel savaşın birinci hedefi kadın ve gençliğe mücadele ve direniş gücü veren kaynakların zayıflatılmasıdır. Bu anlamda mücadele gerekçelerini zayıflatma, sistem için de eritme, düşman algısı ve bilincinde bulanıklık yaratma, kişinin bilincini fethetme, duygularını yönlendirme, vb. politikalar en temel uygulamalar olarak devreye konulmaktadır. Dejenerasyon olarak da ifadelendirilebilecek bu durumlar özel savaşın asıl hedefini oluşturmaktadır. Liberalizmin en büyük marifeti kendisini tüm düşünce akımlarının yerine ama dejenere ederek konumlandırma becerisidir. Özel savaş, ideolojik deformasyon yaratmak açısından ideolojik kavramların içeriğini dejenere etme, anlamını çarpıtma, böylelikle düşünsel olarak kendini tanımlayamaz hale getirme ve mücadele ederken yolsuz bırakma, yöntemsiz kılma, yönsüz bırakma faaliyeti yürütmektedir. Peki bunca özel savaşın Kürt halkı üzerinde yürütölme sebebi nedir? Şüphesiz, Kürt halkının soykırımcı, faşist iktidar zihniyeti karşısında amansız mücadelesi ve sahip olduğu Önderlik fikriyatıdır. Faşist iktidarını korumak isteyen düşman, özel savaş ile Kürt halkının örgütlü ve politik kimliğini hedef alıyor. Bu amaç çerçevesinde ajan-

laştırma, göç, çeteleşme, kültürel yozlaşma vb. uygulamalarının dışında en büyük özel savaşını İmralı soykırım sisteminde Önder APO'yu esir tutarak yürütüyor. İmralı Soykırım sistemi oluşturulma şekli ve amacı ile bağlantılı olarak faşist TC'nin sürekli kullanmaya çalıştığı bir özel savaş yöntemidir. Bu soykırım sistemi ile halkımız da soykırım kaskasında tutuluyor. Bunca saldırıya karşı Önder Apo, düşmanın yürüttüğü özel savaş yöntemlerini hemen deşifre etmekte, açığa çıkarmakta ve düşman güçsüzlükle birlikte sonuçsuz kalmaktadır. Bu nedenle düşman en çok Önderlik gerçeği karşısında çırılçıplak olduğu için, Önderliğimizi bu kadar izole ve mutlak tecrit içinde tutmaktadır. Önder APO'nun Kürt halkı için ne ifade ettiğini bilen düşman halka ve Özgürlük Hareketimize karşı her türlü özel savaş yöntemini devreye koyarken diğer yandan, halkın direnişini, düşmana olan öfkesini yumuşatmaya, halkı öz savunma araçlarından mahrum bırakmaya, çalışmaktadır. Son zamanlarda bu özel savaşın nasıl uygulandığı, nasıl ele alındığı açık bir şekilde ortaya çıkmıştır. Varlık-yokluk savaşımızın başarıya ulaşması için de bu süreci doğru kavramak ve geliştirmek için savaşan halk gerçeğinin açığa çıkartmamız, varlığımızı koruma ve özgürlüğümüzü sağlama sürecine aktif bir katılımı esas almamız gerekiyor. Öz savunmasız hiçbir toplum ayakta kalamaz. Öz savunmamızı geliştirmezsek, özel savaşın saldırılarını engellemeyiz, kazanımlarımızı koruyamaz ve devrim yapamayız. Bu nedenle özel savaşın anlamını ve amacını kavrayarak mücadelemizi ona göre geliştirmemiz gerekiyor. Önder Apo nasıl ki soykırımcı faşist bir sisteme karşı direnerek kazanıyorsa, bizlerinde Önder Apo ideolojisi ile donanıp, ideolojimizi toplumsallaştırarak, harekete geçmemiz gerekir. Ancak bu şekilde kazanabiliriz.

Bakur gençliği açısından da durum çok farklı değildir. Yurtsever gençlik Önderlikten ne kadar uzaklaşırsa özel savaş uygulamaları o kadar sonuç alacak, düşman Kürdistan'ı o kadar kolay işgal edecektir. Fakat Bakur gençliği Önderliğin, gerillanın fedailiğine ne kadar bağlanır, Önder APO etrafında ne kadar kenetlenir, düşmanı ne kadar iyi tanırsa özel savaşı o kadar paramparça edecek faşizmin tüm planlarını boşa çıkaracaktır. Yurtsever Kürt gençliğine bugün düşen sorumluluk tam da budur.

Senar Viyan

POZİTİVİST BİLİMCİLİK GERÇEĞİN KASAPLIĞIDIR

Réber Apo, demokratik, ekolojik ve kadın özgürlükçü paradigmayı hazırlarken “en rafine olduğum zamanı yaşıyorum” demişti. Bizim de paradigmayı doğru anlayıp, doğru kavrayabilmemiz için öncelikle Önderliğimizin ulaştığı rafine düzeyine ulaşmamız gerekmektedir. Onun için de Réber Apo neye göre rafineydi veya neyden kendisini arıtarak rafine haline gelmişti onu da doğru bilmemiz gerekiyor. Bilmeden anlamak mümkün olmadığına göre Önderliğimize bağlılığımızın gereği olarak doğru anlamak ve doğru yapmak gibi temel bir sorumluluğumuz olarak en başta doğru anlamanın yöntemini bilmek gerekiyor.

Réber Apo, savunmalarla 21. Yüz yılın paradigmasını oluştururken “Avrupa merkezli sosyal bilime bağlı kalmadan düşünmeye çalışıyorum.” der. Çünkü Avrupa merkezli sosyal bilim gerçeği, daha oluşum aşamasında sermayenin doğrudan emrine girmiş bulunduğundan temel amaç olarak insanlığa hizmet değil de kazandıracağı kâr’a göre anlamlaşmaya, daha doğrusu anlamsızlaşmaya başladığından hakikati birbirinden parçalayarak kendisini insanlığın başına bela haline getirmiştir. Onun için Avrupa merkezli sosyal bilim, toplumdan ve toplumsal hakikatten kopuk olduğundan tamamen toplumsal ahlak ve bilim etik değerlerinden de kendisini yoksun kılmıştır. Toplumsal ahlaktan ve bilim etiğinden yoksun kaldığı için de sürekli bir kriz halini yaşar olmuştur. Onun bu krizli halinden kaynaklı olarak Réber Apo, öncelikle “sosyal bilimde devrim yapmak gerekir” dedikten sonra, Avrupa merkezli sosyal bilimi şöyle tanımlamıştır; “Gerçeği parça parça edip ‘şuradan ye, buradan ye’ diyen kasabın bir hayvan üzerinde yürüttüğü doğramayı, onlar tüm doğa ve

toplum üzerinde yürütüyorlar. Önce 'deneme ve gözlem yöntemi' dediler, tanıdılar. Sonra 'uygulama ve pragmatizm dönemi' dediler, yiyip bitirdiler. Bu anlatımın dışında hiçbir şey atomu insanlık üzerinde patlatmayı, çevrenin topyekûn yıkımını izah edemez. Onun için Réber Apo, savunmalarla gerçekleştirdiği demokratik, ekolojik ve kadın özgürlükçü paradigmayı hazırlarken tamamen pozitif bilim yönteminin dışına çıkarak kendi diyalektik bütünlüğünü yakalayıp ve “Her zaman olduğundan daha rafineyim” derken, esas olarak Avrupa merkezli pozitivist bilimin etkilerinden, kendisini nasıl arındırdığını ifade etmiştir. Hatta onları, devletli uygarlık sisteminin ilk kurucusu olan Sümer rahipleriyle de kıyaslayarak şöyle tanımlamıştır: “Sümer rahibi orijinal mitolojiyi yaratırken, belki de şimdiki hâkim bilimin Avrupalı sosyologlarından daha fazla insani gerçeklere yakındı. Avrupa bireyciliği toplumun ve ekolojisinin katliamcısı konumuna düşmüştür. Bilginler (eleştirisiz, düzenin emrindeki bilginler) gerçeğin kasaplarıdır.”Çünkü sosyal bilim daha baştan Avrupa merkezli olarak oluşurken aslında hakikati anlatım biçimi olan dinsel yöntemden bilim yöntemine geçişin de ağır sancılı ortamında doğuşunu gerçekleştirmiştir. Dolayısıyla toplumsal hakikatin açıklanmasındaki dinsel yöntemi de aşarak “maskeli tanrılar ve örtük krallar çağından, maskesiz tanrılar ve çıplak krallar” çağına da geçişin bütün izlerini taşıdıklarından daha bilim olarak ilk doğuş aşamasında hakikati ve gerçeği parçalı ele alma özellikleri zaten vardır. Avrupa merkezli sosyal bilimin ilk kurucusu olarak bilinen Francis Bacon (1556-1626); kendi bilim etiğini genel olarak şiddet üzerine kurmuş ve hakikati parçalayıp fethetme üzerine temel kurallarını inşa etmiştir. Onun için Bacon, doğayı egemenlik altına alabilmek için önceden fethedilmiş kadından yola çıkarak doğayı, çoğunlukla bir kadın olarak görmüştür. Bu nedenle çoğu kez doğayı fethetmekten ya da sırlarını ele geçirmekten bahsederken bir kadını fethetme ve sırlarını ele geçirme yöntemini işlemiştir. “Fethetmek”, tam da kapitalist modernitenin diliyle sahibine uşaklığın maharetlerini ifade etmektedir. Ardı sıra gelen Avrupa merkezli bilimcilerde genel olarak Bacon’un “temel parçalar denilen tek tek olgulardan bütüne varma yöntemi denilen indirgemeci, parçacı yöntemi”ni esas almışlardır. Hiç

biri mitolojik ve dinsel anlatımların doğadan kopardığı zihniyeti Rönesans'la birlikte "Tanrı-evren bir ve aynı şeydir. Tanrı evrenin yaratıcısı değil, kendisidir" diyerek insan zihniyetini yeniden doğayla buluşturan ve bu eylemi yüzünden engizisyon tarafından cayır cayır yakılan Bronu'ya ulaşamamışlardır. Bu nedenle Galile Galileo(1564-1642)'ya tarihin ilk itirafçısı demek gerekiyor. Çünkü Galileo, yargılanma sürecinde kendisine yakın "hatırlı" kişilerin araya girmesiyle engizisyon karşısında kendi tezlerini geri çekmiş, kapıdan çıkarken de "siz ne dersiniz deyin dünya yine de dönüyor" demiş olması aslında Avrupa merkezli sosyal bilimin doğuşundaki sorunları örtbas etmeye yetmemiştir. Onun için Réber Apo; demokratik, ekolojik ve kadın özgürlükçü paradigmayı oluştururken esas olarak toplumsal devrimden de önce "bilim devrimi gerekli" demiştir. "Zihniyet devrimi", "vicdan devrimi" tamamen bu hakikat üzerinden şekillenmiş ve Réber Apo kendi bilim yönteminin başına JİNEOLOJİ'yi yerleştirmiştir. Yani JİNEOLOJİ bilimine göre; "Bilgiye ve bilgiye ulaşma yöntemlerine, bilginin kaynağına kadın bakışı ile eğilir. Toplumsal yaşamın içinde, özgür toplumsallaşma ve bireyselleşme hedefi ile bilim alanlarını oluşturur. Kadına, topluma, evrene ve yaşamın tamamına ilişkin edinilmiş bilgiyi kadın perspektifiyle yeniden yorumlar."Réber Apo, yüz elli yıllık reel sosyalizm deneyinden de çıkardığı derslerle toplumsal çözümlemelerinin derinliklerine inerken sezgi düzeyinde de olsa esas olarak kadın özgürlük mücadelesini hep incelemiş; "tarih bizde, biz tarihin derinliklerinde gizliyiz" formülüyle zaten bir bütünlük yakalamıştı. Réber Apo bu gücüyle Avrupa merkezli sosyal bilim karşısında kendi zihniyet devrimini gerçekleştirmiş, Jineoloji Bilimini tüm bilimlerin bilimi olarak tanımlayıp tarihin en büyük kaybedeni kadının ve doğayı "demokratik, ekolojik ve kadın özgürlükçü" paradigmada birleştirmeyi başarmıştır. Bugün dünyanın dört bir yanında "Jin Jîyan Azadî" sloganları yankılanıyorsa, bu kesinlikle Réber Apo'nun gerçekleştirdiği en büyük zihniyet devrimi sayesinde olmuştur. Dünya kadın hareketinin öncülüğünde bu büyük zihniyet devrimiyle insanlığın özgürlük umutları da yeniden yeşermiştir. Yeşeren bu özgürlük umudu sayesinde Réber Apo, tarihte hiçbir düşünürün, peygamberin veya bilim insanının ulaşamadığı kadar

hızlı bir biçimde dünyanın Evrensel Önderi konumuna ulaşabilmiştir. Bu gerçeklik bile bizi hızla Önderliğimizle buluşmaya itmeli, Réber Apo'nun "her zamankinden daha rafineyim" dediği yere ulaşmalıyız. Onun için paradigmayı öğrenme çabası içinde olan her insanımız öncelikle böyle bir zihniyet devrimini gerçekleştirerek doğru anlama gücünü elde edecektir. Yine "vicdan devrimi" derken de aslında aynı devrimci sorumlulukla karşı karşıya olduğumuzu görürüz. Mitolojik, dinsel ve sosyal bilim yöntemlerinin hiç birinde kadın varlık olarak işlenmez. Dolayısıyla her üç yöntem de daha baştan sorunlu ve sakat doğmuş olurlar. Her üç yöntem de aslında kadını inkar ettiği kadar yaşamı, yaşamı inkar ettiği kadar da kadını inkar etmişlerdir. Beş bin yıllık devletçi erkek egemen toplum kültürü bu inkarın da kültürü olmuştur. Tıpkı Bacon'un "feth" etme hırsı tüm toplumsal kültürün de hırsı olmuştur. Büyük bir vicdan devrimi gerçekleşmeden elbette bu beş bin yıllık erkek egemen devletçi uygarlık sisteminden kurtuluş ve Réber Apo'yu doğru anlama ve kavrama da gerçekleşemez.

Réber Apo'nun söylediği gibi; "Bu ana özellikleri derinliğine araştırma ve inceleme konusu yaparak geliştirilmesi gereken sosyal bilim ne evrenselci düz çizgisel ilerlemeciliği, ne de sonsuz döngüsel tekilci göreliliği esas alabilir. Son tahlilde uygarlık tarihindeki sermaye ve iktidarın kümülâtif birikimlerini meşrulaştırmaya hizmet eden bu dogmatik kalıpsal yaklaşımlar yerine, analitik ve duygusal zekânın uyumunu ifade eden, katı öznellik ve nesnellik kalıplarını aşan, yok edici olmayan bir diyalektik yöntemi esas alan sosyal bilim geliştirilmelidir."Onun için Jineoloji bilimini tüm bilimlerin tanrıçası yaparak beş bin yılda yaşanan insan eliyle oluşturulmuş tüm toplumsal sorunları doğru tanımlar ve çözüm yollarını da doğru bulabiliriz. Yeter ki kendimizde gerçekleştirmemiz gereken zihniyet ve vicdan devrimlerini başarıyla gerçekleştirelim.

Bugün dünyanın dört bir yanında "Jin Jîyan Azadî" sloganları yankılanıyorsa, bu kesinlikle Réber Apo'nun gerçekleştirdiği en büyük zihniyet devrimi sayesinde olmuştur.

Tolhildan Tekman

Özgürlük İsyanının Adı *DERSIM*

Dersim... Nice acılara şahit oldun, nice isyanlar gördün. Düşmana geçit vermeyen dağlarınla, teslim olmayan kadın ve gençlerinle dillere destan oldun. Boyun eğmeyen asiliğinle ve inatçılığınla ün saldın Kürdistan topraklarına. Başın hep göklerde oldu. Ancak topraklarını işgal ettiler, insanlarını katlettiler. Sen ise, tüm bunlara, kendini Munzur sularına bırakarak cevap verdin. 'Ya özgürlük, ya da ölüm' dedin. Efsaneleşen hikâyelerinle, kutsallaşan topraklarınla, adını tarihe altın harflerle yazan kahramanlarınla yüreklerde derin bir yer açtın. Şimdi senin bu mücadeleyi Apocular devraldı.

Kemalizm'in bütün yıkıntılarını ortadan kaldırarak yaşamı yeniden yaratma mücadelesine girdiler.

Dersimdin, gümüş kapıydın Kürtler için. Adını değiştirdiler, Tunceli dediler sana. Yani devletin tunç eli! Oysa sen hep Dersim olarak kaldın bizler için. Ve şimdi sen de bu mirasına sahip çıkıyorsun, tüm yaşananlara ve yetmezliklerine rağmen. PKK'liler dağlarında savaşıp, Munzur'un asi dağlarında ve hırçın sularında nice şehitler vererek özgürlüğü yeniden bu topraklarla bütünleştirecekler.

Munzur! Hem gerilla, hem de halk açısından büyük kutsallıkları içinde barındırdın. Güzelliği asiliğinle besledin, hırçınlığını, inatla büyüttün. Şimdi de bunların ürünlerini topluyorsun nice dökülen kan ve yok olan bedenlere rağmen.

Dersim Coğrafyası

Tümüyle Fırat Havzası içerisinde kalan Dersim, doğal sınırlarla kuşatılmış yüksek bir bölgedir. Doğu Toros Dağlarının uzantıları doğu-batı yönünde uzanarak Dersim'in kuzeybatısını, kuzeyini ve kuzeydoğusunu hemen hemen bütünüyle kaplar. Kuzeyde Munzur Dağları, güneyde Keban Barajı, doğuda Bingöl ve kuzey batısında Karusu'nun çizdiği sınırların içerisinde yer alan yerleşim merkezleriyle dağlık alanların tümü birden Dersim olarak adlandırılır. Güneyden kuzeye ve batıdan doğuya yükselen Dersim topraklarının % 70'ini dağlar, % 25'ini platolar, % 5'ini ovalar ve düzlükler oluşturmaktadır.

Dersim denilince kuşkusuz ilk akla gelen Munzur Dağları ve adını verdiği Munzur Suyu gelir. Munzur Suyu Dersim'i doğu ve batı olarak ikiye böler. Doğusuna Mazgirt, Nazmiye ve Pülümür; batısına da Ovacık, Çemişgezek, Hozat, Pertek ilçeleri ve Dersim merkezi düşer.

İKLİM: Sert karasal iklime sahiptir. Kışları soğuk, yazları ise sıcaktır. Bitki örtüsü bakımından da oldukça zengindir. Genel bitki örtüsü bozkır olmasına rağmen, 1518 çeşit bitki bulunmaktadır. Ayrıca bazı bitkiler sadece Munzur Dağları'nda yetişmektedir. Bunların arasında; Çan Çiçeği, Erzincan Kirazı, Bindibir Keklik Otu, Munzur Kekiği, Munzur Düğün Çiçeği, Dağçayı ve Munzur Dağı Oltuotu sayılabilir. Çemişgezek ve Pertek ilçelerinde orman varlığı gün geçtikçe azalmakta, Keban Baraj Gölüne bakan kesimlerde bodur meşeliklere rastlanmaktadır. İlin özellikle

orta ve kuzey kesimlerinde düzlüklerde ve akarsu kenarlarında ilkbahar aylarında canlanan çeşitli kır çiçekleri, rengârenk örtüler oluşturarak çok güzel görüntüler oluşturmakta ve ilin bitki çeşitliliğine çok önemli katkı yapmaktadır.

DAĞLARI: Dersim sınırları içerisinde bulunan dağlar, Doğu Toroslar'ın uzantısı olarak batı-doğu yönünde uzanmaktadır. Munzur Dağları ve uzantısı olan Avcı Dağları, Dersim topraklarının kuzeybatı ve kuzey kesiminde doğal sınır oluşturmakta, kuzeydoğusunda ise Bağırpaşa Dağı yer almaktadır. Dersim'in en yüksek noktası, Munzur Dağları'nın doğusunda 3463 metre yükseklikteki Akbaba Tepesi'dir.

Munzur Dağları: Dersim'in kuzeybatısı, kuzeyi ve kuzeydoğusunda çok zor geçit veren sıralar halinde 130 km boyunca uzanmaktadır. 25-30 km arasında değişen çok geniş bir taban üzerine oturan Munzur Dağları'nın doruklarında yükselti, genellikle 3000 metrenin üzerindedir. Munzur Dağları'nın Dersim sınırları içerisinde kalan bölümünde, en önemli dorukları batıdan doğuya Biçare Dağı (3111 m), Ziyaret Tepe (3071 m) ve Akbaba Tepesidir. (3463 m) Munzur Dağları, dik bir biçimde Ovacık çöküntü alanına inmektedir. Bu kesim Mercan Dağları olarak da bilinmektedir. 1400 m yükseltili Ovacık'tan sonra, 2800-3000 m'ye çıkan yükselti kuşağında çok dik yamaçlar bulunmakta ve bu yamaçlardan kuzeye doğru açılan havza tabanlarına inilmektedir. Havza tabanlarıyla havzaları birbirinden ayıran yüksek sırtlar, yaz aylarında yöre halkının yaylak alanlarını oluşturmaktadır.

Dersim denince akla ilk gelen, isyanlardır. En yakın tarihiyle 1938 isyanı, Dersimlilerin hafızalarında dün gibi canlıdır. Sömürgeci güçler tarafından işgal altında olan Kürdistan'ın Dersim alanı birçok defa isyanlara, kan ve gözyaşlarına sahne olmuştur. Ali Boğazı, Akvanos, İksar uçurumları, Leş Deresi, Roj Deresi, Çakaran katliamı ve karşısındaki direniş, insanların belleklerine kazılmıştır. Dersim'e geçmişini sorduğunuzda, kim bilir nerelerden alıp getirecektir. Kim bilir hangi isyan, aşiret kavgaları, yiğitlikleri, ihanetleri veya yenilgilerin ah'larından başlayacaktır. Belki de Seyit Rızaları anlatır. Onların nasıl savaştıklarını, sömürgecilerin nasıl püskürttüklerini. Belki de Reybere Qopun ihanetini anlatır ya da Alişer'in Koçgiri'den kardeşle-

rine yardımına gelirken, kışın Munzurlardan geçemeyişini. Belki de Zarifelerin, Beselerin kendilerini uçurumdan atışını. Bıkmak nedir bilmeden Polatları, Ayhanları, Koçgiri'de Cudileri, Çakaran'da Jiyanları, düşmanın bey-ninde kendini bomba yaparak özgürlük çığ-lıklarıyla ölümsüzleşen Zilan'ı anlatır ya da bağrından kopup Kürdistan'ın özgürlüğü yolunda ihanetçilere direniş dersini verenleri. Beri-tanları anlatır... Anlatmakla bitiremez Dersim, kahramanlık destanını.

Dersim, gerilla için de stratejik bir konuma sahiptir. Hem Karadeniz ve Koçgiri'ye açılımda, hem de Güney Batı'ya açılımda adeta bir köprü konumundadır. Batısında Koçgiri, Karadeniz; Güneyinde Amed, doğusunda Erzurum, Serhat eyaletleri bulunur. Yani Dersim, gerilla mücadelesi açısından pilot bir role sahiptir. UKM'nin gelişimiyle Dersim önemli bir açılım sahası olmuştur. Kendisine biçilen misyonu tam olarak yerine getirmemişse de, yine de nefes borusu rolünü oynamıştır. Mücadelemizde gerillanın önemi kadar, gerilla güçlerinin mücadele sahalarını genişletme, düşman güçlerini zayıflatma ve yıpratma gibi temel gerilla taktiklerini uygulama açısından elverişli bir sahadır. Adeta bir pilot konumundadır. Güneyindeki Amed ile dayanışma içindedir. Doğusunda Erzurum, Serhat eyaletleri bulunur.

Dersim özgürlük isyanlarının hiç bitmediği bir coğrafya parçası olarak kendi özgünlüğünde toplumsal, kültürel ve siyasal açıdan farklılıklarını içinde barındırır.

Özgürlük mücadelemizin boy verdiği yıllardan beri her gün yeni bir doğuş, yenilenme, ulusallaşma ve Kürdistanlılaşma adımlarını atarak mücadelede önemli bir yer edinmiştir. Dersim'i anlatan birçok türküler söylendi, yazılar ve şiirler yazıldı. Ama ne kadar yazılsa da Kürdistan'ın bu güzelim coğrafyasını ve yöre halkının yaşadıkları tam olarak dile getirilememiştir. Dersim'i anlatmak için sadece yazmak, dile getirmek yetmez.

Dersim'i yaşamak, görmek, halkın sorunlarını acılarını paylaşmak, o mekanda mücadele sıcaklığının yakıcılığıyla yaşamak bir başkadır.

WELATÊ ME - PARASTINA GEL (DERLENMİŞTİR)

Kürdistan'da

İSYAN GELENEĞİ

Bölüm 1

Günceli doğru okuyup yorumlayarak tarihsel gelişmeleri ele almak doğru sonuçlara ulaşmak için belirleyici olup, tarihsel bilinç ve hafıza ile doğrudan bağlantılıdır. Tarihsel bilinç ve hafızadan yoksun olmak birey ve toplum için kendi varlığını inkârı anlamına gelir ki, bu durumu Önder APO 'vahşet' olarak tanımlamaktadır. Tarihsel bilinç ve hafıza tikel anlamda sadece Kürtler ve Kürdistan'ı değil tüm insanlık tarihini, bilincini ve hafızasını kendi içerisinde barındırmaktadır. İnsanlığın insanlaşma süreci toplumsallaşmasıyla gerçekleşirken, insanlığın kültürleşerek toplumsallaşması Kürdistan coğrafyasında Kürtlerin düşünce gücü ve el emeğiyle oluşup geliştiği günümüzde artık bilinen tarihsel bir hakikattir. Bu doğrultuda insanlığın düşürüldüğü dereceyi anlama ve bilince çıkarma noktasında Kürdistan tarihinden kopuk ele alma durumu tarihi yanlış yorumlamaya götürür. Kapitalist modernite sisteminin yarattığı yanlış ve hakikatten kopuk tarih anlayışına karşı tarihi bütünlüklü, ana nehir içerisinde ele alarak hakikate varmak tarihsel bir sorumluluk olarak önümüzde durmaktadır.

Kapitalist modernite 16.y.y.'da Avrupa'da gelişmeye başlarken, Ortadoğu coğrafyasında ise emperyalist osmanlı hanedanlığı 1504 yılında moğollar karşısında ankara savaşıyla yenilgiye uğrayarak gelişmesi durmuş gerileme süreci içerisine girmiştir. Aynı zamanda 1502 yılında şah İsmail 1736 yılına kadar sürecek olan despot rejiminin kuruluşunu halklar üzerinde kıyımlar gerçekleştirerek ilan etmiştir. Bu durum Kürt halkı için yeni bir sürecin başlangıcı olmuş ve özellikle Kürdistan'a dönük politikalarında değişime gidilmesine sebebiyet vermiştir. Bu süreçte Kürtler iki despot emperyal devlet arasında deyim yerindeyse iki arada bir derede statüsüz bir şekilde kalarak denge arayışları içerisine girmişlerdir. Kürdistan coğrafyası iki büyük despot devletin savaş arenası haline gelerek Kürt toplumsallığı adeta at nalları altında ezilmekten kurtulamamıştır. Bu savaşlarda ilk ve kaybedenin Kürtlerin olduğu bilinmektedir. Belli bir sürece kadar Kürt mirlikleri İran'a daha yakın dururken, Kürt mirlerinin safevi şahını ziyareti esnasında rehin alınmaları sonucu yönlerini osmanlıya vermişlerdir. Bu durumda hem İdrisi Bitlis'i-

nin ve hem de Şerefxan'ın rollerinin belirgin olduğu özellikle Kürt işbirlikçiliğinin bu süreçle beraber mirlikler şahsında genelleştiği görülmektedir. Kürt mirliklerinin birbirlerini kabul etmeleri noktasında yaşadıkları çelişkileri kendi çıkarları doğrultusunda kullanan İdrisi Bitlis'i ve Şerefxan kendilerini Osmanlı padişahlarına kabul ettirmek için metiyeler dizdikleri de bilinmektedir. Kürt mirliklerinin feodal, aşiretçi-aileci anlayış ve bireysel çıkar gütmeye yaklaşımları Kürt birliğinin oluşmasının önünde en büyük engel olarak açığa çıkıyor. Oysaki Kürt mirliklerinin önünde birliklerini oluşturup bağımsız bir statü elde etmeleri önünde çok ciddi bir engel söz konusu değildir. Kürt paradoksu bu noktada açığa çıkması ile Kürt mirliklerinin kendilerini Osmanlıya bağımlı görmelerinin yanı sıra osmanlıyı kendi devletleri görme noktasına varacak kadar toplumsal gerçekliklerinden uzaklaşarak işbirlikçi pozisyonunda yer almışlardır. Osmanlının savaşız işgal ve istila ettiği tek coğrafya Kürdistan coğrafyasıdır. İşte bu noktada Kürt egemen kesiminin işbirlikçi rolünü tüm yönleriyle herkes bilmek zorundadır. Kürt egemen tabakasını kendi toplumunun, halkının tüm maddi-manevi tarihsel değerlerini paşa ve padişahlara peşkeş çekerek oluşturmuştur. Bu temelde 1500-1800 yılları Kürt işbirlikçi egemen kesimin bulunduğu süreç olmakla beraber, bu işbirlikçiliğin Kürt mirliklerinin otonom bir şekilde yaşamlarını idame etme durumu

açığa çıkıyor. Kürt mirliklerinin osmanlı padişahı tarafından atandığı, savaş ve benzeri durumlarda Kürt gençlerinin asker olarak egemenlere verildiği yine vergiye bağlı, osmanlıya bağımlı bir otonom statüsü yaşıyor. Genel olarak tüm mirliklerin bu statünün bozulmaması yönünde uğraş ve çabaları olduğu bilinen bir gerçektir. Ulusal bilincin olmadığı aşiret-aile çıkarlarının tek kazanım olduğu bir statü sürecidir. Bu süreç Kürdistan'da sosyolojik olarak bir değişim dönüşümü yaşatmıştır. Bu yüzden hala Kürdistan'ı aşiret ve aile çıkarları uğruna satmayacağı, yapamayacağı, peşkeş çekmekten bir an bile tereddüt etmeyen kesimler, aileler ve kişiler söz konusudur. İşbirlikçi-ajan Barzani ailesi ve varyantları birer örnektir.

19. yy. başlarında Osmanlı batıda ve doğuda giriştiği savaşlarla toprak kaybetmeye başlayarak yıkılış sürecine girmiştir. Osmanlının içerisinde olduğu bu süreç Kürdistan'a dönük politikalarda değişime gitmesine sebep olmuştur. 1500-1800 yılları arasında mirliklere verilen otonom ortadan kaldırılmak istenmiştir. Özellikle Osmanlının Kürdistan politikası yeni bir işbirlikçi sınıf yaratma amaçlı olmuştur. Bundan dolayı ekonomi ve siyasi olarak zorlanan osmanlı kendisine uyumlu bir tabaka oluşturma temelinde politikalar uygulamıştır. Mevcut durumda faşist akp-mhp rejiminin politikaları da bu temeldedir. Yine akp nin faşist soykırımcı politikalarını anlamak için 19. yy bakıp doğru

sonuçlar çıkarmak için yeterlidir. Hem mirliklerden alınan vergi ve asker devşirme durumu git gide ağırlaştığından mirliklerin çıkarları zarar görmüştür. Mirlik-beylik statüsü bir anlamda Kürdistan'da politik ve siyasi organ olurken bu kurumsallığı emperyal osmanlı tarafından ortadan kaldırılarak yerine kadiri ve nakşi tarikatları yerleştirilmiştir. Kürdistan'ın siyasi ve politik ön-

derliklerini ise şexlerin eline bırakılmıştır. Bu uygulamalarıyla eski otonom yapıları ortadan kaldırıp Kürt mirliklerini osmanlı direkt kendine katması anlamına gelmektedir. Osmanlının 19.yy. sömürgeci politikalarının Kürdistan'daki karşılığı iktidarlarını kaptırmak istemeyen Mir önderlikli isyanlar olmuştur. 1806 Babanzade ayaklanması, 1837 Mir Muhammed ayaklanması, 1842 Bedirxan bey ayaklanması bilinen ayaklanmalardandır. Mirliklerin ulusallıktan uzak serhıldan süreçleri aile ve aşiret dar çıkarları ekseninde gelişerek aslında eskiye dönüşü talep eden çıkışları olmuştur. Dünyada ulus devletler başını almış gidiyorken eski otonom statüyü istemek teslim olmaktır. Özcesi bu serhıldanlar osmanlıdan kopuşu sağlayarak siyasi bir yapı oluşturma amaçlı olmamıştır. İç ve dış ittifaklar bir kopuşa göre yaratılmıştır. Kısmen silah üretimi dışında ciddi bir serhıldan hazırlığı yapılmayarak dönemin stratejisini oluşturacak akıl gücünde açığa çıkmamıştır. 19.yy. isyanlarının ana eksenini oluşturan bu mantık olmuştur. Bundan ötü-

diğini ve ayaklananların gerçekten ne istediklerini anlamak oldukça zorlaşmaktadır. Gelişen bu serhıldanlar ulusallıktan uzak olduğu için Kürdistan'ın bütününe kapsamayarak yerel ve bölgesel kalarak katliam ve soykırımlar ile sonuçlanmıştır. Yenilgilerle beraber gelişen katliam ve soykırımlar Kürt halkında umut kırılması yaşatarak geleceğe dair özgür yaşam iddialarını zayıflatma durumuna getirmiştir. Özellikle bu yenilgi, katliam ve soykırımlar ile beraber kendi gerçekliğini inkar eden zihniyet açığa çıkarmıştır. Yaşanılan trajediler gelecek nesillerde köklü değişimler yaratarak tarihsel bilinçten yoksun, kendi toplumsal ve kültürel değerlerini yabancı bir oluşum açığa çıkarmıştır. 1800 yıllar Kürdistan'da bir çok ayaklanma gelişip yaşanmasına rağmen dıştan İngiliz, Osmanlı ve İran saldırıları içte ise gerçekleşen ihanetler serhıldan ve ayaklanmaları sonuçsuz bırakmıştır. Bu serhıldanlardan sonra Kürdistan da mirlik dönemi kapanarak günümüze kadar devam eden yeni dönem işbirlikçi tabaka olan şeyhlik ve ağalık dönemi başlamıştır.

Tarihsel bilinç ve hafızadan yoksun olmak birey ve toplum için kendi varlığını inkârı anlamına gelir

rü Osmanlı da bu fırsatı başkaldıran Kürtleri ezme, teslim alma, devşirerek kendisine bağlı yeni kesimleri ortaya çıkarma temelinde kullanmıştır. Bütün isyan önderliklerini İstanbul'a çağırıp ikna etmeye çalışması veya sürgün etmesinin altında yatan yeni dönem işbirlikçiliğine razı etmek, olmuyorlarsa da yerlerine yenilerini çıkarmaktır. Zaten Babanzadeler ve Bedirxanilerin isyandan sonraki durumlarına baktığımızda bunu rahatlıkla görebiliriz. Bedirxanilerden, Yezdanşêr isyan esnasında işbirlikçi yapılmıştır. Bedirxan beyin kendisi isyandan sonra sürgüne gönderildiği Girit'te Osmanlıya karşı çıkan halk ayaklanmasını bir Osmanlı paşası gibi bastırmıştır. Yine Osmanlıdan maaşının artırılmasını isteyen dilekçeler vermiştir. 1878 yılında Bedirxan Beyin iki oğlu Osman ve Hüseyin Osmanlı ordusunda paşadırlar. Aynı şey Babanzadelerde de mevcuttur. Mir Muhammed isyanı devam ediyorken İstanbul'a padişahın yanına gitmiş, paşalık ünvanı almıştır. Bunun gibi sıralayabileceğimiz bol sayıda örneklerle kimin kime karşı ayaklan-

Bu hain işbirlikçi tabaka ekonomik ve kültürel olarak Kürt halkını sömürürken ideolojik olarak da zehirlemiştir. Bu isyanlardan sonra Kürdistan'da mirlik dönemi kapanmıştır. Nakşi Şeyhleri etkili olmaya başlar. Buna da Şeyh Ubeydullah isyanı ile adım atılır. Bu isyan 1881'de başlar. Ulusal birlik için toplanırlar yapılır. Din, mezhep ayrımı gözetilmez. İran'a karşı ayaklanan Şeyh, Osmanlıların ve İngilizlerin desteğine güvenir, ancak bu gerçekleşmez. Ruslara karşı 1878 savaşında Osmanlının yanında yer aldığı için Rus'lardan istenen destek de verilmez. Yıllarca sürecektir olan bu isyan da bastırılarak 19.yy. Kürdistan tarihinde katliam ve soykırımların yaşandığı Kürt toplumsallığında derin izler bıraktığı ve etkisinin hala günümüzde de devam ettiği bir yüzyıl olarak hafızalarda hep kalacaktır. Bu isyanlar sonucu Kürtlerin bir statü kazanarak özgürleşme dinamiği gerilemiş bir sonraki yüzyılı getirecek zeminde ortadan kaldırmıştır.

Rustem Serhed

APÊ ARAM

Ev hunermenendê bi esil û xwedî dengê resen, weke dengê hezaran salan dengê qedîm jinava mozaîka gelan ya rojhilata navîn derket. Dengê ku di nava xwe de êş û kêfxweşiya salan radike. Ev dengê ku Rêber Apo keşif dike, di çand û hunera şoreşgerî de li Kurdistanê diber pira navbera gelan.

Belê, Aram Tîgran ku ji nava çerxa qeliyaman ji dayîk dibe, di 15'ê Çileyê 1934'an de li bajarê Qamişlo çavê xwe li dinê vedike. Komara Tirk a ku xwe ser qetliyama gelên Mezopotamya û enetolyayê avakirî, yek ji qetliyamên herî mezin ser gelên Ermen kiribûn. 5000 Ermen bi destê vê dewleta qirker ya barbar tên qetil kirin. Aram Tîgran jî bi eslê xwe ji malbatekê ji bajarê Amed'ê ye. Di pêvajoya qetliyaman de malbata Apê Aram xwe xilas dike û derbasî binxetê dibe ango rojavayê Kurdistanê. Di salên ku jibo şoreşa azadiya Kurdistanê li bakurê Kurdistanê bi pêşengiya Rêber Apo tevgera azadiya Kurdistanê PKK jî nûde vejîna gelê Kurd dabûn destpêkirin, hemû qadên jîyanê yên ku li ber tunebûnê jî bûn zindî kir. Ev şoreşa ku xwedî bingehekê îdeolojîk destpêkirî, bû partî, xwe kir artêş û di siyaseta rojhilata navîn de gavên mezin avêt bi vê re tenê sînordar nema di qada çand û hunerê de jî veguherîn û pêşketinên mezin jîyan kir. Jibo wê şoreşa azadiya Kurdistanê bi xwe re di qada huner û çandê de hem tarzekî nû, hem jî xwe dispêra welatparêzî û serxwebûn û azadiyê.

Rêber Apo dema li ser Kobanê re derbasî

rojavayê Kurdistanê dibe û ser wir re derbasî Lubnanê dibe, piştî ku şoreşa Kurdistanê pêşketinên mez jîyan dike hevaltiya Rêber Apo û Aram tîgran pêşdikeve. Hevaltiyekê pir germ ya xwe dispêre çanda kevînar ya rojhilata navîn. Di pêşketina şoreşê de yek ji hunermendên jî hunera şoreşgerî re pêşengtî dike Aramê Tîgran e. Ev hevaltî dibe yek ji pirên navbera gelê Kurd û gelê Ermen de.

Belê, Aram Tîgran hîn di dema 9 salî de bû, bala wê ser muzîkê hebû û dest bi lêdanan ûd'ê kir. Dema gihişt temenê xwe yê 29 salî bi Ermenî, Kurdî û Erebî stranên distrand. Di giştî temenê xwe yê hunermendî de bi giştî 11 albûm derxist. Aram Tîgran nêzî 230 stranên Kurdî, 150 yên Erebî, 10 yên Suryanî û 8 jî bi Yunanî strand.

Dema 2009'an jibo Newrozê hatibû Amed'ê, rewşa wî nebaş dibe û radikîna nexweşxanê. 2009, 6'ê Tebaxê dema li Yunanîstanê ye mirina mejî derbas dike û jiyana xwe ji dest dide. Wesiyeta wî ew bû ku li Amedê li warê xwe yê qedîm were veşartin bû, lê ev yek ji aliyê dewleta qirker û mêtînger ya Tirk ve nehate qebûl kirin û li xerîbiyê li Belçîkayê tê veşartin.

Çend jî stranên wê yên nav û deng;

- Bilbilo
- Ay Dilbere
- Çiyayê Gabarê
- Zîlan
- Serxwebûn
- Kurdistan

GELO TU DIZANÎ?

15'ê Sibatê derveyî komploya navnetewî, wekî kîjan komp-
loyê ketiye dîroka Kurdistan?

A Ya li dijî serhil-
dana Şêx Seîd

B Ya li dijî serhilda-
na Mîr Bedîrxan

C Ya li dijî serhildana
İhsan Nûrî Paşa

Dewleta Tirk di komploya navnetewîde roleke çawa dileyize?

A Bekçî

B Gardiyan

C Cerdewan

Rêber Apo, komkujiya Parîsê çawa pê nase dike?

A Yekemîn şikestina
zayendî

B Komkujiya
Elewîyan ya 2.

C Komkujiya
Dêrsimê ya 2.

Tevgera me, pêvajoya ku dijmin dixwaze bi hevdîtinê re pêş
bixe çawa pê nase dike?

A Daxwaza naskirina
statuya Kurdistan

B Pevajoya azadi-
ya Kurdistan

C Temenê xwe
direjkin

Rêber APO di hevdîtinêde çima ji bo çareseriyê meclîsa
Tirk nîşanda?

A Ji bo dewleta tirk
gavê bavêje

B Ji bo muhalefet
gavê bavêje

C Ji bo dem partî
gavê bavêje

Apocu Fedai KEMAL PİR

YAZAR
SİNAN ŞAHİN

YAYIN
ABDULLAH ÖCALAN SOSYAL BİLİM AKADEMİSİ
YAYINLARI

YAYIN TARİHİ
2024

APOCU FEDAI
KEMAL PİR

Mahkeme Tutanakları- Mektub
Tanıyanların Anlatımları
Değerlendirmeler

“Kemal PİR anlatılamaz, YAŞANIR!” “Kemal PİR kimdir” diye soranlara, onu tanıyanların vereceği cevap, başlarken dile getirilen bu cümle olsa gerekir. Bir görevi yerine getirme inancı, sorumluluğu ve vicdanı ile belirttikleri her şeyin doğruluğu kesin olsa da, mutlaka anlatırken “geride eksik kalan bir şeyler olduğu” düşüncesini taşımakta olmaları da bunu göstermektedir. Kemal PİR’e dair anlatılanları dinlerken, yazılanları okurken böyle bir hisse kapılmamak mümkün değil. Ya başlarken ya da anlatırken veya yazarken cümlelerin kuruluşundan, konular arasındaki geçişkenlikten bunu anlamak mümkün olmaktadır. Kuşkusuz Kemal PİR’i anlatanlar; yazarlarken, her şeyi dile getirmek, ifadelendirmek, belgelendirmek, ona dair geride bilinmeyen hiçbir şey kalmasın diyor ve bunu istiyorlar. Bu çok anlaşılıyor. Fakat bir yer gelince de Orhan Veli Kanık’ın dediği gibi kelimeler “kifayetsiz” kalıyor, Kemal PİR’i an-

latmaya yetmiyor. Kelimeler boğazlarda düğümleniyor, kalemler duruyor. Ona olan saygı, bağlılık, paylaşılan mücadele arkadaşlığı, yoldaşlığı bunu gerektiriyor. Böyle de olsa, tüm anlatılanlar yan yana getirildiğinde, -tüm bunlar yetmese de- Kemal PİR’e dair asıl anlatılmak istenenler belirgin bir hal almış oluyor. En azından Kemal PİR tablosunun ana hatları belirginlik kazanmış olmaktadır. Babası Cemal PİR’in deyimleriyle “Kemal sen tabutlara nasıl sığarsın”, yoldaşlarınca da “İnsan olan insan”, “Tek kişilik ordu”, “Ölü-yü bile diriltten insan”, “O bir kutup yıldızıydı”, “O sosyalistti”, “Büyük eylemci, ajitatör”, “Yenilgi ve başarısızlığı kabul etmeyen”, “Her zaman arkadaşını büyütme isteyen”, “Yanlışın üzerine amansız giden”, “Uğruna ölecek kadar yaşamı seven”, “Kemal demek, eylem ve pratik demektir. Kemal demek, doğal olmak demektir. Kemal demek, yaşam demektir”. “Düşünürken yapmak, yaparken

Kemal PİR anlatılamaz, YAŞANIR

düşünmek; birini diğerine tercih etmemek.”
“ Önderliği anlamak ve hayata geçirmek demektir”, “Sapmalara karşı uzlaşmaz bir kişilik”, “Ön açıcı, bekleyen ve erteleyen değil”, “Söylenmesi gereken en etkili söyleyen”, “Az ve etkili konuşan”, “Düşüncesiyle eylemini birleştireni”, “Devrimciliğin model militanı”, “Dava adamı”, “o devrimi yaşadı” denilen, Önder Apo tarafından ise; “Benimle Kemal Pir’in ilişkisi Türkiye devrimi ile Kürdistan devriminin ilişkisidir”, “Aşıl için Patroklos neyse benim için Kemal Pir de odur”, “ PKK’ye gelen kadınsa Zilan olur, erkekse Kemal Pir olur”, “Kemal Pir yaşayan bir değerdir”, “Kemallerin bağlılığı, benim arkadaşlığımdır”, “Kemal Pir’ler nasıl öldüyse biz de öyle öleceğiz” gibi, sayfaları bulacak ulvi sözlerde anlaşılmak istenilmesini de Kemal Pir gerçekliğinden yola çıkarak anlamak gerekmektedir. Ancak tüm bu ulvi sözlerin toplamı ile Kemal Pir’i belki kişiliği ve öne çıkan sözlerle belirgin olarak anlama olanağına kavuşabiliriz. Fakat böyle de tüm bu belirtilenlerin de onu tanımak için yeterli olamayacağını kabul etmek gerekmektedir. Onu tanıyanların “Kemal PİR anlatılamaz; YAŞANIR” sözleriyle kastettikleri de bu olsa gerek. O nedenledir ki bugüne kadar Kemal Pir’e dair anlatılanları, tekrar tekrar okumak ve bunlardan da yola çıkarak onu daha farklı yol, yöntem ve biçimlerde tanımaya ve anlatmaya; yaşamını öyküleştirmeye, şiirleştirmeye, romanlaştırmaya, yaşanmışlıklarından yola çıkarak üzerine filmler çevirmeye, belgeseller hazırlamaya ihtiyaç vardır. Kitap içerisinde dile getirilen anlatımlardan da anlaşılacağı gibi; tarihte yaşanmış, iz bırakmış, yaptıklarıyla hep örnek olarak alınmış, bıraktıkları miras sahiplenilerek izinden yürünmüş ve tilmizi olunmuş kişiliklerle, halk kahramanlarıyla buluşan özellikleri de bunu olanaklı ve gerekli kıldığı gibi, bir ihtiyaç haline getirmiş bulunmaktadır. Kemal PİR’in en yakınında duran, onunla birlikte mücadele eden, yaşamın en zorlu olduğu kadar en coşkulu anlarını paylaşan ve onunla yaşayarak yollarına devam eden yoldaşlarının anlatımlarından oluşan bu kitap çalışmasıyla yapılmak istenenlerden belki de en önemlilerinden biride, bu yönüyle böyle bir ihtiyacın karşılanması

için bir başlangıç adımın atılmasına vesile olmaktadır. Ancak bu kitabın asıl amacını bununla sınırlandırmak gerekmektedir. Zaten, Kemal PİR’in öncü, örgütleyici, etkileyici ve harekete geçirici kişiliği, özellikleri, karakteri, yaşamı, Kürdistan, Türkiye, Ortadoğu devrimcileri ve halkları ile tüm dünya insanlığı nezdindeki yeri buna izin vermez. Asıl amaçta bu yönleriyle de her zamankinden daha çok “Dünyayı tanımak benim için bilmek, tanımak yetmiyordu. Dünyayı değiştirmek gerekiyordu. Değiştirmek içinde mücadele etmek gerekiyordu. Ben aynı zamanda sadece bilen bir insan değil, bilen, araştıran bir insandan ziyade dünyayı değiştirmek için mücadeleye katılmanın da gerekliliğine inandım ve mücadeleye katılmak istedim.” diyen Kemal PİR’in yolumuzu aydınlatan, yön veren bu sözlerine olan bağlılıktır. Onun izleyicileri olarak; bugün her şeyden daha çok devrimci bir görev olarak öne çıkarak ihtiyaç haline gelen Kemal PİR’in ideallerine bağlı kalarak, onun uğruna ölecek kadar sevdiği yaşam için inançlı, kararlı yürüyüşünün başta gençlik olmak üzere: Kürdistan, Türkiye, Ortadoğu halkları ve tüm dünya insanlığınca canlı ve sürekli kılınmasında üzerimize düşen görev ve sorumluklarımızı yerine getirmektedir. Bu inançla yolu yolumuz, mücadelesi kararlılığımızdır diyerek Kemal Pir’i selamlıyor, anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

YCWK 'NİN 2 AYLIK

6

AMED birimleri

YCWK Amed birimleri, 2 Ekim günü Amed'in Sur ilçesinde uyuşturucu satıcılarına karşı eylem gerçekleştirdi.

Amed'te yaşanan halk direnişi ve düşmanın yönelimi sonrası 14 Ekim akşam saatlerinde Amed sokaklarında Önder APO'nun İmralı direnişini selamlamak amacıyla yürüyüş gerçekleştirdi.

4 Kasım-birimlerimiz Amed'te bu akşam saatlerinde kayyum kararlarına ve irade gaspına karşı polisle çatıştı.

9 Kasım- Polisin TOMA ve Akrep tipi zırhlı araçlarına YCWK birimlerimiz taş, havai fişek ve molotoflarla karşılık verdi. Birçok noktada işgalcilerin alana girişleri engellendi.

YCWK birimlerimiz 09.11.2024 tarihinde Dört yol üzerinde duran düşman aracına havai fişekler ve EYP atmış Elazığ Caddesi bir süre iki yönden trafiğe kapatılmıştır.

YCWK Farqîn Şehîd Sertîp Polat birimlerimiz Kent Meydanında nöbet tutan Akrep tipi zırhlı araca karşı 23 Kasım saat 19:30 sularında eylem gerçekleştirdi

7

İSTANBUL birimleri

- YCWK İstanbul-Beyoğlu ilçesinde 6 Ekim günü düşmanla işbirliği içerisinde olan Mevlüt Çakmak isimli şahsın aracını ateşe vermiştir.
- İstanbul-12 Ekim akşamı birimlerimizce Okmeydanı'nda AKP-MHP faşist rejimiyle işbirliği içerisinde olan Hanifi Mumci isimli şahsın aracı ateşe verilmiştir.
- 13 Ekim akşamı İstanbul'un Beyoğlu semtinde faşist TC hükümetiyle işbirliği içerisinde olan bir şahsın aracını ateşe vermiştir.
- 8 Kasım akşamı İstanbul/Beyoğlu ilçesinde bulunan Semt Konağı'na molotoflu eylem düzenledi
- 9 Kasım-İstanbul/Küçükçekmece ilçesinde bulunan Kanarya Mahallesi'nde yol kapatma eylemi gerçekleştirmiştir.
- Birimlerimiz 9.11.2024 tarihinde saat 02:00 dolaylarında İstanbul/Güngören'de AKP-MHP işbirlikçisine ait olduğu tespit edilen şahsa ait araba ateşe verilmiştir. Aynı gece yine aynı yerde uyuşturucu satıcılarının kullandığı bir eve yönelik eylemde önce EYP ile eylem düzenlenmiş ardından bu ev ateşe verilmiştir
- Birimlerimiz 14 Kasım akşam saatlerinde İstanbul'un Güngören ilçesinde Önder APO'ya uygulanan tecrite ve kürdistan'da yürütülen soykırım saldırılarına karşı yürüyüş düzenlemiştir.

5

- YCWK birimlerimiz 25 Kasım saat 02:00 sularında İstanbul'un Başakşehir semtine bağlı Köyiçi mahallesinde gece bekçisine ait bir aracı ateşe vermiştir.
- 27 Kasım günü İstanbul'un Beyoğlu ve Çekmeköy ilçelerinde PKK'nin kuruluş yıldönümü amacıyla 27 Kasım ı anlatan bir sinevizyon ve kutlama amaçlı da havai fişek etkinliği gerçekleştirdi.
- İstanbul'un Bağcılar semtinde AKP-MHP işbirlikçisi bir şahsa ait aracı 1 Aralık gecesi ateşe vermiştir.
- Birimlerimiz 2 Aralık gecesi İstanbul'un Avcılar semtinde bulunan ve düşmana yardım veren ŞAD-DER (İstanbul Şehit Aileleri Dayanışma ve Sosyal Yardımlaşma Derneği) adındaki bir kuruma önce EYP ve molotoflar ile eylem gerçekleştirmiş, ardından aracını ateşe vermiştir.
- YCWK birimlerimiz 3 Aralık akşam saatlerinde İstanbul'un Sarıgazi ilçesinde bir A 101 marketini molotoflarla hedef alıp yakmıştır.

3

GEVER birimleri

- YCWK Gever 10 Ekim de 9 Ekim Uluslararası Komplö'sunu protesto amaçlı Kışla mah. 75. Yıl polis karakoluna yönelik ses bombaları ve havai fişeklerle eylem gerçekleştirmiştir.
- Gever birimlerimiz Şehîd Gever Zafer'i anmak için Kışla mahallesinde 31 Ekim gece saat 11 sularında düşman devriye atarken Akrep tipi zırhlı araca molotoflu eylem gerçekleştirdi.
- 5-6 Kasım gece saatlerinde birimlerimiz GEVER ve ÊLÎH'İN birçok noktasında saatler süren eylemlerde polisle çatıştı. Zırhlı polis araçlarının mahallelere girişleri taş, havai fişek ve molotoflarla engellendi

EYLEM BİLANÇOSU

7

ÊLÎH birimleri

- 9 Ekim Komplosu'nu protesto etmek amacıyla Elîh / Hilal mahallesinde pankart açarak eylem düzenlemiştir.
- 5 Kasım- birimlerimiz Elîh'te bu akşam saatlerinde kayyum kararlarına ve irade gaspına karşı alanlara çıktı.
- 6 Kasım-birimlerimiz Êlîh'in birçok noktasında gece boyunca eylemdeydi.
- 6 Kasım- YCWK birimlerimiz Wan ve Elîh'in birçok noktasında gece boyunca polisle çatıştı.
- YCWK Êlîh birimlerimiz 5 Kasım gece saatlerinde kayyuma karşı yapılan eylemlerde alanlarda polisle çatıştı
- 7 Kasım-Wan ve Êlîh'in birçok mahallesinde gece boyunca polisle çatıştı.
- 8 Kasım akşamı Êlîh'in iki farklı noktasında BİM marketine ve zırhlı TOMA aracına molotofla eylem düzenledi.

3

- 8 Kasım- Êlîh'in Bağlar mahallesinde işgalcilere yönelik eylemlerine aralıksız bir şekilde devam ediyor. Birimlerimiz Êlîh'te polisin her türlü saldırı girişimlerini boşa çıkarmış kurdukları barikatlarla ve Öz Savunma silahları olan taş, havai fişek ve molotoflarla direnmeye ve işgalcileri püskürtmeye devam ediyor.
- Birimlerimiz 10 Kasım akşamı Êlîh'in farklı noktalarında polisle çatıştı.
- YCWK Êlîh birimlerimiz 23 Kasım akşam saatlerinde birçok mahallede işgalcilere karşı eylemler gerçekleştirdi. Mahalle girişlerini tutan birimlerimiz gelen işgalci güçlere taş,molotof ve havai fişeklerle karşılık verdi.

7

WAN birimleri

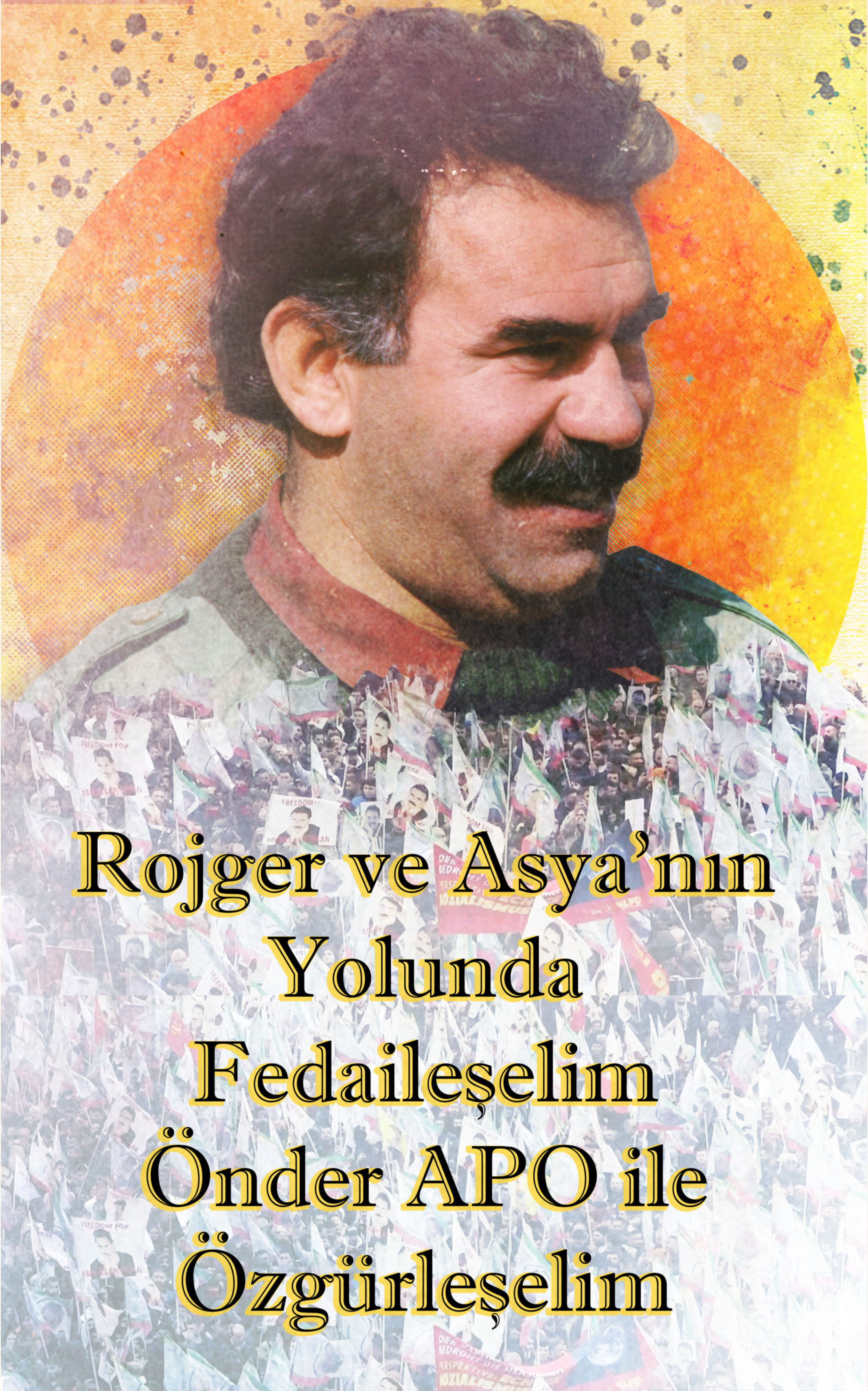
- Wan İl Jandarma Komutanlığı'nda 16 Ekim günü 22:30 sularında birimlerimiz önceden planladıkları komutanlık içerisinde bulunan gözlem kulelerine parça tesirli bombalarla eylem düzenlemiştir.
- 6 Kasım- Wan'ın farklı noktalarında kayyum kararlarına karşı

8

MÊRDÎN birimleri

- 9 Kasım akşamı Mêrdîn merkezde yolu trafiğe kapatarak polisle çatıştı
- 9 Kasım akşamı Mêrdîn'in Qoser ilçesinde işgalcilere karşı eylem gerçekleştirdi.
- Mêrdîn/Qoser birimlerimiz 10 Kasım akşam saatlerinde işgalcilere karşı eylem gerçekleştirdi. Eylemlerde birimlerimiz işgalci polislere ve zırhlı araçlarına karşı taş,havai fişek ve molotoflarla karşılık verdi.
- YCWK birimlerimiz Mêrdîn'in Qoser ilçesinde 11 Kasım akşam saatlerinde 2 ayrı noktada eylem gerçekleştirdi. Eylemlerde sokakların girişlerini tutan birimlerimiz polisle çatışmaya girdi
- Birimlerimiz 13 Kasım akşamı Mêrdîn'in Qoser ilçesinde birkaç noktada yola barikatlar kurarak alana işgalcilerin girmesini engelledi.
- Birimlerimiz 13 Kasım akşamı Qoser'in iki farklı mahallesinde polisle çatıştı. Polisin saldırılarına karşı birimlerimiz EYP, taş ve havai fişeklerle karşılık verdi. Birçok kez faşist TC güçleriyle çatışan birimlerimiz polisleri alana sokmadı. Yine 13 Kasım akşamı birimlerimiz Adana'da işgalci faşist polislerle karşı bir çok noktada çatıştı. Faşist saldırılara karşılık mahallelerde yol kapatan YCWK birimlerimiz taş,havai fişek,Molotof ve EYP ile işgalcileri vurdu.
- Mêrdîn 13 Mart mahallesinde Emin Elbar adındaki şahsın TC faşistlerinin işbirliğiyle uyuşturucu satışı yaptığı ve yurtsever gençleri suça bulaştırmaya çalıştığı birimlerimiz taş

Rojger ve Asya'nın
Yolunda
Fedailleselim
Önder APO ile
Özgürleselim